

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2004

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ'

Τρίτη 27 Ιουλίου 2004 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 27 Ιουλίου 2004, ημέρα Τρίτη και ώρα 19.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις του συστήματος προσλήψεων και θεμάτων δημόσιας διοίκησης».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις».

Θα ψηφιστεί αμέσως μετά.

Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Να ψηφίσουμε στο σύνολο το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο στο σύνολο ως διενεμήθη;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Άδεια στις μητέρες δικαστικές λειτουργούς για την ανατροφή των τέκνων τους

Στο άρθρο 44 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Αα) προστίθενται μετά την παράγραφο 20 δύο (2) παράγραφοι με αριθμό 21 και 22 και οι παράγραφοι 21 και 22 αριθμούνται ως παράγραφοι 23 και 24:

«21. Στη μητέρα δικαστική λειτουργό χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και ύστερα από αίτησή της, άδεια εννέα (9) μηνών με αποδοχές για ανατροφή παιδιού. Η ημερομηνία έναρξης της ορίζεται : α) από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης σε όσα Δικαστήρια διευθύνονται από Τριμελές Συμβούλιο, β) από τον προϊστάμενο του Δικαστηρίου ή της Εισαγγελίας ή της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων σε κάθε άλλη περίπτωση και πρέπει να προσδιορίζεται το συντομότερο δυνατόν, οπωσδήποτε, όμως, μέσα σε δύο (2) μήνες από το πέρας της άδειας που έλαβε η ίδια δικαστική λειτουργός λόγω της κυοφορίας της. Κατ' εξαίρεση η μητέρα δικαστική λειτουργός, η οποία έλαβε άδεια λόγω κυοφορίας, που έληξε οποτεδήποτε, εντός πάντως του έτους 2004 και μέχρι το χρόνο της έναρξης της ισχύος του νόμου τούτου, δικαιούται να λάβει πλήρη άδεια για ανατροφή παιδιού.

22. Στις Ειρηνοδίκες και Πταιματοδίκες η άδεια της προηγούμενης παραγράφου χορηγείται: 1) από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης για το Ειρηνοδικείο Αθηνών, 2) από τον διευθύνοντα το δικαστήριο, αν υπηρετούν πέντε (5) τουλάχιστον Ειρηνοδίκες ή Πταιματοδίκες σε αυτό και 3) από τον Πρόεδρο του οικείου Πρωτοδικείου στις λοιπές περιπτώσεις. Οι παραπάνω ορίζουν και την ημερομηνία έναρξης της άδειας.»

Άρθρο 2

Κωλύματα εντοπιότητας δικαστικών λειτουργών

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 42 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988, αντικαθίσταται ως εξής:

«Το κώλυμα αυτό δεν ισχύει για τα δικαστήρια των πόλεων

Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης.»

Άρθρο 3

Αύξηση οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργιών

1. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργιών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των Πολιτικών και Ποινικών Δικαστηρίων και του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνεται από 1ης Ιουλίου 2004 ως εξής:

Α. α) των Αντιπροέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά τρεις (3) και ορίζεται, συνολικά, σε δέκα (10), β) των Συμβούλων της Επικρατείας κατά δύο (2) και ορίζεται, συνολικά, σε πενήντα (50) και από 1.6.2005 σε πενήντα δύο (52) (άρθρο 12 παράγραφος 1γ, δ του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ 274 Α'), γ) των Παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά δύο (2) και ορίζεται, συνολικά, σε πενήντα τέσσερις (54).

Β. α) των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου κατά μία (1) και ορίζεται, συνολικά, σε δέκα (10), β) των Αρεοπαγιτών κατά πέντε (5) και ορίζεται, συνολικά, σε πενήντα πέντε (55), γ) των Αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου κατά δύο (2) και ορίζεται, συνολικά, σε δεκατέσσερις (14), δ) των Προέδρων Εφετών κατά τρεις (3) και ορίζεται, συνολικά, σε ενενήντα τρεις (93), ε) των Εφετών κατά δέκα (10) και ορίζεται, συνολικά, σε τριακόσιες ενενήντα τέσσερις (394), στ) των Αντεισαγγελέων Εφετών κατά τρεις (3) και ορίζεται, συνολικά, σε εκατόν τέσσερις (104).

Γ. α) των Αντιπροέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά δύο (2) και ορίζεται, συνολικά, σε οκτώ (8), β) των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά δύο (2) και ορίζεται, συνολικά, σε είκοσι οκτώ (28), γ) των Παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τέσσερις (4) και ορίζεται, συνολικά, σε σαράντα τέσσερις (44).

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 12 του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ 274 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι πιο πάνω θέσεις πληρώνονται με προαγωγή δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Κατά την πρώτη πλήρωση των θέσεων αυτών δεν ισχύει η προϋπόθεση της μη συμπλήρωσης του εξηκοστού δεύτερου έτους της ηλικίας που προβλέπεται από το άρθρο 8 του νόμου αυτού. Οι θέσεις Συμβούλων της Επικρατείας, που κενώνονται στη συνέχεια και μέχρι να συμπληρωθεί το ποσοστό του ενός πέμπτου που κατά το Σύνταγμα καλύπτεται με προαγωγή δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, πληρώνονται εκ περιτροπής με προαγωγή παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας και δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.»

Άρθρο 4

Ενιαίες θέσεις Ειρηνοδικών - πλήρωση κενών θέσεων Ειρηνοδικών

1. Το άρθρο 12 του ν. 2944/2001 (ΦΕΚ 222 Α'), με το οποίο αντικαταστάθηκαν τα άρθρα 8 του ν. 1071/1980 (ΦΕΚ 207 Α') και 10 του ν. 1183/1981 (ΦΕΚ 191 Α'), αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Α. Οι οργανικές θέσεις των Ειρηνοδικών Δ', Γ', Β' και Α' τάξης από 1ης Ιανουαρίου 2005 είναι ενιαίες.

Οι Ειρηνοδίκες προάγονται από την προηγούμενη στην αμέσως επόμενη τάξη ως ακολούθως:

α. Οι Δ' τάξης στη Γ' τάξη, μετά τη συμπλήρωση τεσσάρων (4) ετών υπηρεσίας.

β. Οι Γ' τάξης στη Β' τάξη, μετά τη συμπλήρωση τεσσάρων (4) ετών υπηρεσίας στη Γ' τάξη.

γ. Οι Β' τάξης στην Α' τάξη, μετά τη συμπλήρωση οκτώ (8) ετών υπηρεσίας στη Β' τάξη ή μετά τη συμπλήρωση συνολικά δεκαοκτώ (18) ετών υπηρεσίας στις τάξεις Δ', Γ', και Β'.

Β. Η προαγωγή από την αμέσως προηγούμενη στην επόμενη τάξη γίνεται μετά από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου.»

2. Οι κενές μέχρι 30 Ιουνίου 2004 θέσεις Ειρηνοδικών θα καλυφθούν από τον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού της 22ας Σεπτεμβρίου 1997 (και μετ' αναβολή της 25ης Οκτωβρίου 1997) που δημοσιεύτηκε στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνή-

σεως (Παράρτημα) αριθμός 33/9.7.1998, παρατεταμένης της ισχύος του πίνακα μέχρι την πλήρωση των θέσεων αυτών.

Άρθρο 5

Θέματα Συμβολαιογράφων

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του ν. 2830/2000 προστίθενται τα εξής εδάφια: «Η τυχόν υπάρχουσα έδρα συμβολαιογραφείου στην έδρα καταργούμενου Ειρηνοδικείου μεταφέρεται στην έδρα του Ειρηνοδικείου στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει η πόλη, όπου η έδρα του καταργούμενου. Εάν, όμως, ο συμβολαιογράφος της καταργούμενης έδρας επιθυμεί να παραμείνει σε αυτή, οφείλει να δηλώσει μέσα σε έναν μήνα από τη δημοσίευση της πράξης κατάργησης της έδρας του Ειρηνοδικείου την επιλογή του αυτή στο οικείο Πρωτοδικείο.»

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 28 του ν. 2830/2000 προστίθεται εδάφιο τελευταίο ως εξής:

«Επιτρέπεται, επίσης, η αμοιβαία μετάθεση συμβολαιογράφων πρώτου βαθμού συγγενείας μεταξύ τους ή συζύγων, μετά από κοινή αίτηση των ενδιαφερομένων που υποβάλλεται οποτεδήποτε στον Υπουργό Δικαιοσύνης, εφαρμοζομένων και στην περίπτωση αυτή των προϋποθέσεων της προηγούμενης παραγράφου.»

Άρθρο 6

Σύσταση Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας στην έδρα του Εφετείου Λαμίας

1. Πέραν των προβλεπομένων στην παράγραφο 1 του άρθρου 39 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α') περί Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, ιδρύεται Ιατροδικαστική Υπηρεσία στην έδρα του Εφετείου Λαμίας, για τη λειτουργία της οποίας συνιστώνται οι προβλεπόμενες στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου θέσεις.

2. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία των υπαρχουσών Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τη διάταξη του άρθρου 2, η οποία αρχίζει να ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 2005».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε τη συζήτηση επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρυθμίσεις του συστήματος προσλήψεων και θεμάτων δημόσιας διοίκησης».

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 10 έως και 20 του νομοσχεδίου. Θα αρχίσουμε τη συζήτηση και σε μισή ώρα περίπου θα διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία που εκκρεμεί επί των άρθρων 7, 8, 9, 10 και 11.

Το λόγο έχει η εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κаланτζάκου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν μια εξαντλητική -θα έλεγα- μέρα, είχαμε και πρωινή συνεδρίαση. Νομίζω ότι ο συνάδελφος του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Σκοπελίτης είχε δίκιο, όταν είπε ότι κατά κάποιο τρόπο η συζήτηση μετατράπηκε σε αντιπαράθεση ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Εμείς δεν το θέλαμε αυτό. Εμείς εφαρμόζουμε το πρόγραμμά μας και πιστεύουμε ότι με τα μέτρα που παίρνουμε θα υπάρξει η τομή στη Δημόσια Διοίκηση και στα πράγματα για τα οποία οι έλληνες πολίτες μας εμπιστεύτηκαν στις 7 Μαρτίου να υλοποιήσουμε.

Θα ήθελα να αναφερθώ στα θέματα της παιδείας που καλύπτονται στα άρθρα που συζητούμε τώρα. Είπαμε και στην επι-

τροπή και στη συζήτηση επί της αρχής ότι το γενικότερο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί είναι ότι το ΠΑΣΟΚ - η προηγούμενη κυβέρνηση - θέσπισε κριτήρια και δημιούργησε την εντύπωση στους Έλληνες πολίτες ότι θα υπάρχει ένας αντικειμενικός τρόπος αξιολόγησης, ότι θα εφαρμοστούν και θα είναι αδιάβλητα αυτά τα κριτήρια. Τελικά, όμως, ακόμη και αυτή η προσπάθεια κατέληξε στο κενό.

Θα πω γιατί. Διότι τεχνηέντως όλα αυτά τα αντικειμενικά κριτήρια, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον τομέα της παιδείας, ανατράπηκαν στην πράξη. Δηλαδή όπως έχουμε καταθέσει και στα Πρακτικά και από ανακοινώσεις της ΟΛΜΕ φαίνεται ξεκάθαρα, στις επιλογές που έγιναν για τα διευθυντικά στελέχη στον τομέα της εκπαίδευσης, ενώ υπήρχαν πολλοί υποψήφιοι που προηγούνταν με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια στο στάδιο ένα, στο στάδιο δύο της επιλογής οι συνεντεύξεις κατέληξαν να ανατρέπουν αυτά τα αντικειμενικά αποτελέσματα.

Το Υπουργείο Παιδείας είχε μια επιλογή να κάνει. Και όλοι κρινόμαστε γι' αυτές τις επιλογές. Η επιλογή του Υπουργείου Παιδείας ήταν ή να αφήσει τους συγκεκριμένους ανθρώπους στις θέσεις τους, δικαιώνοντας αυτήν την αδικία, την οποία είχε καταδικάσει με τον πιο έντονο τρόπο όλος ο εκπαιδευτικός κόσμος, ή να προωθήσει προσωρινές αλλαγές για ένα έτος, μέχρις ότου μπορέσουν όλοι να συζητήσουν ανοικτά και ειλικρινά τα κριτήρια που χρειάζονται να θεσπιστούν έτσι, ώστε το σύστημα να είναι αδιάβλητο στο μέλλον. Εμείς θεωρούμε πως η Κυβέρνηση έκανε πάρα πολύ καλά που επέλεξε να σταματήσει να δικαιώνεται αυτή η αδικία, η οποία πραγματικά είχε δημιουργήσει πρόβλημα στους κόλπους της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Το πιο σημαντικό, όμως, που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι θα υπάρξει εξαντλητικός διάλογος, διότι στόχος του Υπουργείου και της Κυβέρνησης δεν είναι να κομματικοποιηθεί η παιδεία. Ο στόχος του Υπουργείου είναι η παιδεία να προετοιμάζει, να δίνει τα εφόδια που χρειάζονται οι νέοι για το μέλλον, για να μπορούν να ανταποκριθούν σε όλες αυτές τις ποιότητες, για τις οποίες εσείς μιλάτε.

Θέλω να πω και μια προσωπική σκέψη, επειδή άκουσα πάρα πολλά να λέγονται για το επίπεδο των ανθρώπων που δουλεύουν στη Δημόσια Διοίκηση ή για το επίπεδο των δεξιοτήτων και των προσόντων που αυτοί οι άνθρωποι παρουσιάζουν, όταν ζητούν να προαχθούν ή να αποκτήσουν μια θέση ευθύνης. Θα πω, λοιπόν, ότι όλες αυτές οι δεξιότητες, όλα αυτά τα προσόντα είναι οι θεμέλιο λίθοι που μπαίνουν στα σχολεία, στα θρανία. Πρέπει να κερδίσουμε αυτό το στοίχημα.

Η Υπουργός μας ενημέρωσε στην επιτροπή ότι είναι πολλά να γίνουν. Έχουμε μείνει έξω από τις ευρωπαϊκές εξελίξεις σε ό,τι αφορά το θέμα της παιδείας και πρέπει να τρέξουμε, πρέπει να βιαστούμε. Η Ελλάδα, οι Έλληνες δεν ζουν μέσα σε ένα κενό αέρος. Οι δικοί μας οι πολίτες πρέπει να έχουν όλα αυτά τα εφόδια που χρειάζονται, για να αντεπεξέλθουν στο δύσκολο ανταγωνισμό.

Και επειδή συζητούμε διαρκώς για το δημόσιο τομέα σαν να μην υπάρχει μέτρο σύγκρισης, θέλω να σας υπενθυμίσω τον ιδιωτικό τομέα. Εκεί υπάρχει μια μεγαλύτερη ευελιξία και δεν υπάρχουν όλοι αυτοί οι αυστηροί κανόνες και ο καθένας από μας που προέρχεται από τον ιδιωτικό τομέα έχει δώσει μια μάχη καθημερινή και για την ανέλιξη μέσα από τις δουλειές μας και για την καταξίωση και για να αποκτήσουμε ακόμη περισσότερα προσόντα και ακόμη μεγαλύτερες δυνατότητες.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να δούμε πραγματικά το ρόλο του Υπουργείου Παιδείας, όπως προτίθεται να κάνει η Υπουργός και όπως έχει πει σε όλους τους τόνους. Πρέπει να υπάρξει ένας ειλικρινής διάλογος για το πού βρισκόμαστε και μια αξιολόγηση για το σύστημα και για το προϊόν αυτό που λέγεται παιδεία και που προσφέρουμε στα παιδιά, το οποίο τελικά διαμορφώνει τις επόμενες γενιές.

Το σύστημα που θα ακολουθηθεί μετά από αυτές τις προσωρινές τοποθετήσεις των στελεχών της εκπαίδευσης θα διέπεται από ένα καθεστώς πραγματικά αδιάβλητο, για το οποίο πιστεύω ότι δεν θα μπορεί πια να υπάρχουν παράπονα και προβληματισμοί, σαν αυτούς που υπήρξαν στο παρελθόν.

Θέλω να πω και δυο λόγια για τα ΚΕΠ. Νομίζω ότι εξαντλήσαμε το θέμα και σε προηγούμενες συζητήσεις. Η Κυβέρνηση ήρθε με μια διάταξη να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις έτσι, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα στις πληρωμές του προσωπικού. Έπρεπε να γίνουν αυτές οι αλλαγές, ήταν σημαντικό να γίνουν. Δεν νομίζω ότι καμία από τις πτέρυγες της Βουλής έχει αντίρρηση σε αυτό.

Τα ΚΕΠ είναι ένας σύγχρονος θεσμός. Όταν αναφερόμαστε στην ποιότητα των δημόσιων υπηρεσιών, όλοι αναφερόμαστε στα ΚΕΠ, σαν να μην υπάρχουν άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Είναι ένας καινούργιος θεσμός, στον οποίο και πιλοτικά δοκιμάζονται πράγματα. Βλέπουμε πού διευκολύνει, πού είναι τα προβλήματα και πάνω σε αυτή την υγιή βάση και με πολύ ακόμη δουλειά θα χτίσουμε και θα διδαχτούμε για περαιτέρω αλλαγές σε όλο το δημόσιο τομέα.

Σε ό,τι αφορά τη Ρυθμιστική Αρχή Θαλάσσιων Ενδομεταφορών δημιουργήθηκε μια λανθασμένη εντύπωση στους πολίτες από τις ανακοινώσεις στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι η κατάργησή της, που ήταν στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, θα οδηγήσει στο να μην υπάρχει κανένας έλεγχος στην αγορά. Οι αρμοδιότητες όμως περνούν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία αναβαθμίζεται.

Και έχει πολύ μεγάλη σημασία αυτό, διότι τα σχόλια που διαβάσαμε στον Τύπο και ακούσαμε και από την τηλεόραση είναι ότι η Νέα Δημοκρατία εγκαθιδρύει ένα καθεστώς «ασυδοσίας των κερδοσκόπων και των συμφερόντων». Τέτοιου είδους εκφράσεις και τέτοιου είδους τοποθετήσεις, δεν είναι μόνο ψευδείς, αλλά είναι και εσκεμμένα ψευδείς. Διότι ένας πολίτης που το διαβάζει αυτό πιστεύει ότι η κατάργηση της ΡΑΘΕ σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει επίβλεψη της αγοράς από την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Αυτό δεν είναι πραγματικότητα. Πρέπει να λέμε, λοιπόν, τα πράγματα με το όνομά τους. Έχουμε πει ότι όταν δημιουργήθηκε αυτή η ρυθμιστική αρχή, η ίδια η Επιτροπή Ανταγωνισμού είχε γνωμοδοτήσει αρνητικά, γιατί έλεγε ότι θα δημιουργούνταν νομικά προβλήματα και ότι θα υπήρχε σύγχυση αρμοδιοτήτων και εν πάση περιπτώσει θα αποδυναμώονταν η επιτροπή του ελεύθερου ανταγωνισμού, η οποία έχει θεσμοθετηθεί το 1977, έχει τριάντα χρόνια στο ενεργητικό της, και με τους νέους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 1/2003 και 137/2004, αναβαθμίζεται ακόμη περισσότερο.

Η ΡΑΘΕ ήταν εδώ και αρκετούς μήνες ανενεργή και με πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ. Το κόστος λειτουργίας της ΡΑΘΕ ήταν 2.000.000 ευρώ ετησίως. Συνεπώς γι' αυτούς τους λόγους θεωρήσαμε ότι ήταν καλό να μην λειτουργεί με το σημερινό σύστημα και να υπαχθούν οι αρμοδιότητές της στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, ξεκαθαρίζοντας μια για πάντα ότι θα υπάρχει η Επιτροπή Ανταγωνισμού που θα παρακολουθεί για να μη δημιουργούνται προβλήματα στην ομαλή λειτουργία της αγοράς.

Συνοψίζοντας, πάρα πολλά πράγματα έχουν ειπωθεί σ' αυτό το νομοσχέδιο σε όλους τους τόνους. Νομίζω ότι πρέπει να προσπαθήσουμε ο καθένας από μας, με τη διαφορετική θεώρηση που έχει για τα πράγματα, να βάλει ένα λιθαράκι στο πώς θα μπορούσε ενδεχομένως κάτι να γίνει καλύτερα. Και έχουμε και μία τελική υποχρέωση απέναντι σε όλους τους Έλληνες πολίτες, να τους λέμε την αλήθεια γι' αυτό που πραγματικά συμβαίνει και να μην αναλωνόμαστε σε κατηγορίες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρία Καλαντζάκου, παρακαλώ τελειώνετε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Ολοκληρώνω.

... οι οποίες πραγματικά δεν έχουν αντίκρισμα, γιατί τελικά όλοι κρινόμαστε και το χειρότερο είναι ότι δίνουμε λαβή για να καταδικάζεται ολόκληρο το πολιτικό μας σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο κ. Λοβέρδος, εισηγητής του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως προς τα άρθρα 12 και 13 της δεύτερης ενότητας που απόψε θα συζητήσουμε. Ίδια γεύση, ίδιες πρακτικές, ίδιες συμπεριφορές, ακραίες. Ίσως η Υπουργός, όπως έκανε και στη Διαρκή Επιτροπή, δώσει σήμερα την ευκαιρία για διεισδυτικότερο διάλογο

από τον οποίον θα φανεί πραγματικά η ακρότητα των ρυθμίσεων της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Άρθρο 12 παράγραφος 1: Δια μιας τίθενται εκτός συστήματος όλα τα υφιστάμενα σήμερα κριτήρια για την επιλογή των προϊσταμένων και των διευθυντών στο χώρο της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Και συγκεκριμένα:

Υπηρεσιακή κατάσταση και διδακτική εμπειρία, η οποία μοριοποιείται 0,50 μονάδες για κάθε έτος και έως οκτώ μονάδες, διδακτικό έργο στις σχολές 0,30 μονάδες κ.ο.κ.

Επιστημονική και παιδαγωγική κατάρτιση και συγκρότηση. Η κατοχή διδακτορικού διπλώματος μοριοδοτείται με οκτώ μονάδες, η κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών με τέσσερις μονάδες κλπ.

Άσκηση διοικητικών καθηκόντων και καθοδηγητικού έργου: Παρομοίως.

Επίσης, ως σήμερα έχουν τα πράγματα, συνεκτιμώνται από το οικείο συμβούλιο επιλογής το αυτόνομο συγγραφικό και ερευνητικό έργο και επίσης, άλλα στοιχεία τα οποία ο υποψήφιος με τη συνέντευξή του ή με το υπόμνημά του θα μπορούσε να πείσει τους κρίνοντας πως είχε και συνεπώς έπρεπε να επιλεγεί. Όλα αυτά λειτούργησαν. Απεδείχθη στη Διάρκη Επιτροπή ότι λειτούργησαν μεν, αλλά και με κάποια προβλήματα.

Έγινε από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ειδική αναφορά και μνεία στα θέματα των συνεντεύξεων και κατά πόσο κατά τη γνώμη τους αυτές οι συνεντεύξεις λειτούργησαν σωστά.

Απεδείχθη όμως από τους φορείς, που ήρθαν και μίλησαν μαζί μας, ότι το ποσοστό του λάθους ήταν κάτω από το 20%, κατά τη γνώμη των συνδικαλιστών. Το 83% λοιπόν των περιπτώσεων κρίνονταν κατά τρόπο ορθό, σύμφωνα με τους συνδικαλιστικούς φορείς.

Αντί, λοιπόν, να γίνει βελτίωση των υπαρχόντων σήμερα κριτηρίων και των διαδικασιών ενδεχομένως, με τη λογική του «πονάει κεφάλι, κόψει κεφάλι» καταργούνται δια μιας όλα τούτα τα κριτήρια, όπως έγινε και με την πρώτη ενότητα που το πρωί συζητήσαμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για τη Δημόσια Διοίκηση.

Και αντ' αυτών των συγκεκριμένων και μοριοποιημένων κριτηρίων που οδηγούσαν σε μια ασφαλέστερη κατά το δυνατόν κρίση και αξιολόγηση, απαιτείται σήμερα το πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δεκαπενταετής εκπαιδευτική υπηρεσία και -προσέξτε- σημαντικά διοικητικά και επιστημονικά προσόντα.

Στη συνέχεια υπάρχουν διάφορες αόριστες εκφράσεις για αόριστα κριτήρια που και αυτά συνεκτιμώνται συν -για να αποφύγουμε τη συνέντευξη- του ότι κοιτούμε το βιογραφικό του υποψηφίου και μέσα από αυτήν την επαφή δια της ματιάς βγάζουμε συμπεράσματα για την προσωπικότητά του.

Δεν νομίζω ότι τα δύο συστήματα αντέχουν σε κριτική. Και επειδή, κυρία Υπουργέ, ο συνεργάτης σας ο Υφυπουργός, ο κ. Καλός, στη Διάρκη Επιτροπή για να τεκμηριώσει τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου σας μας ανέγνωσε μια ανακοίνωση της ΟΛΜΕ του 2002 και στην κριτική αυτής της ανακοίνωσης, που εντόπιζε προβλήματα, θεμελιώσατε όλη σας την επιχειρηματολογία, είμαι υποχρεωμένος να πω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι και από την πλευρά μας αναγνώσαμε μια ανακοίνωση της 14ης Ιουλίου των ιδίων προσώπων, από την οποία προέκυπτε ότι όλο αυτό το σύστημα, που δια του άρθρου 12 σήμερα με τρόπο διαδικαστικά πραξικοπηματικό εισήχθη σε συζήτηση, είναι αποδοκιμαστέο και το καταγγέλλουν οι φορείς.

Παρομοίως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στη Διάρκη Επιτροπή έγινε για πρώτη φορά ο διάλογος του Υπουργείου Παιδείας με τους αρμόδιους φορείς, την ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ. Θεωρεί, λοιπόν, και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ότι ο διάλογος είναι στη διακριτή της ευχέρεια να γίνεται ή να μην γίνεται. Θέλει να κάνει διάλογο το Υπουργείο; Γίνεται διάλογος. Δεν θέλει να κάνει το Υπουργείο; Δεν γίνεται διάλογος. Αυτό όμως είναι μια επαναφορά μιας καταστάσεως, που αφορά τον 21ο αιώνα, στην δεκαετία του '70 πίσω στον 20ο αιώνα, όπου το αίτημα των φορέων συχνά ήταν να υπάρξει διάλογος.

Κυρία Υπουργέ, έχουν αλλάξει κατά πολύ τα πράγματα. Και είμαι υποχρεωμένος και πάλι να θυμίσω ότι και για θέματα που

αφορούν το Υπουργείο σας έχουν πια κατοχυρωθεί συνταγματικά οι συλλογικές διαπραγματεύσεις. Δεν είναι στο χέρι σας -μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001 και μετά το νερό που κύλησε στο αυλάκι στο χώρο και της εκπαίδευσης- να λέτε στους φορείς: «Δεν σας ακούω» και να τους ακούτε για πρώτη φορά εδώ.

Τα θέματα της διοικήσεως, κυρία Υπουργέ, καταφανώς συμπεριλαμβάνονται στα θέματα εκείνα που απαιτούν διάλογο, στα θέματα εκείνα για τα οποία είναι απολύτως χρήσιμος ο διάλογος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρώ επιστροφή στο παρελθόν, μπροστά στα έκπληκτα μάτια μας, το να μετατρέπεται η συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή από ακρόαση φορέων σε ακρόαση Υπουργών και να ανταλλάσσονται επιχειρήματα ανάμεσα στους φορείς και τους Υπουργούς της Παιδείας για πρώτη φορά εδώ στη Βουλή των Ελλήνων.

Μα η επιτροπή της Βουλής, που κάνει ακρόαση φορέων, δεν είναι ο χώρος για να συζητάτε εσείς με τους ενδιαφερόμενους. Ο χώρος βρίσκεται στο Υπουργείο σας, σε οποιαδήποτε άλλα δημόσια καταστήματα ή κτήρια. Μα η Βουλή προϋποθέτει ότι όλα αυτά έχουν γίνει. Το πόρισμα αυτού του διαλόγου έρχεται εδώ. Τα πολιτικά κόμματα, οι Βουλευτές ενημερώνονται, καταθέτουν τις απόψεις τους, ακούν τους φορείς και δια αυτού του τρόπου διεισδύουν όλοι μαζί στη λεπτομέρεια και οι ρυθμίσεις είναι καλύτερες.

Αυτά δυστυχώς δεν έχουν γίνει, κυρία Υπουργέ. Και δεν καταλαβαίνω γιατί δεν έγιναν. Ίσως γι αυτό που άκουσα και σήμερα -και είπατε στα μέσα ενημέρωσης- ότι δηλαδή όλοι τούτοι οι προϊστάμενοι και οι διευθυντές -ακούστε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές- κατά την κυρία Υπουργό της Παιδείας έπρεπε να έχουν παραιτηθεί μετά τις εκλογές της 7ης Μαρτίου, με την αλλαγή της κυβερνήσεως.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, δεν λέτε την αλήθεια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν λέω την αλήθεια;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μίλησα μόνο για τους περιφερειακούς διευθυντές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρία Υπουργέ, σας παρακαλώ.

Δέχστε τη διακοπή, κύριε συνάδελφε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρία Υπουργέ, θέλετε να κάνετε κάποια παρατήρηση;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε εισηγητά της Πλειοψηφίας, να πάρετε την κασέτα. Η φράση ήταν ακριβώς ότι οι περιφερειακοί διευθυντές είναι πολιτικές επιλογές και έπρεπε να είχαν ήδη παραιτηθεί. Και δεν αποτελεί μόνο δική μου φράση, αλλά και της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ με τους οποίους συζητώ συνεχώς, σας βεβαίω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τότε μένει προς απάντηση -δεν το καλύψατε αυτό- το ζήτημα των υπολοίπων, κυρία Υπουργέ.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας απαντήσω μετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι ζήτημα που δεν σας αφορά;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πολύ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Είναι ζήτημα που δεν θα αφορά την εκπαίδευση; Μας είπε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ πως μπορεί να πρόκειται για εξακόσια άτομα στο σύνολό τους, αυτά τα οποία υφίστανται τις ρυθμίσεις σας, μα, η φύση των αρμοδιοτήτων τους, τα καθημερινά θέματα με τα οποία ασχολούνται -οι μεταθέσεις, οι αποσπάσεις, οι άδειες- αφορούν το σύνολο των εκπαιδευτικών. Είναι έξω από κάθε μορφή δημοκρατικού διαλόγου όλα αυτά; Δεν έχετε δίκιο.

Τέλος, στο άρθρο 13 παράγραφος 5, κυρία Υπουργέ της Παι-

δείας, σας επισημάνανε πως γίνεται δια νόμου μια αλλαγή της συγκρότησης εκλεκτορικών σωμάτων για την εκλογή μελών ΔΕΠ στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο της Πάτρας και πως αυτό ενόψει της αυτοτέλειας των Πανεπιστημίων, που θεσπίζεται στο άρθρο 16 του Συντάγματος, θα δημιουργήσει προβλήματα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Εμπλέκονται κάποιοι άνθρωποι χωρίς να φτάνει σε τίποτα σε πολυετείς δικαστικές διαμάχες.

Είπατε εδώ στην Ολομέλεια, αν θυμάμαι καλά, πως δεν πρόκειται περί αλλαγής της συγκροτήσεως, αλλά περί συμπληρώσεως των εκλεκτορικών σωμάτων. Μα είναι ηλίως φαινότο, το ξέρει και ο πρωτοετής φοιτητής της Νομικής ότι και η συμπλήρωση δια νόμου εκλεκτορικών σωμάτων συνιστά δια νόμου και με αντισυνταγματικό τρόπο μεταβολή και αλλοίωση της συγκροτήσεώς τους, ενόψει μάλιστα ότι ορισμένα από τα σώματα αυτά, κυρία Πρόεδρε, είναι έτοιμα να υποβάλουν τις εισηγητικές τους εκθέσεις.

Δεν έχω χρόνο να αναφερθώ στη ρυθμιστική αρχή του άρθρου 17 που καταργείται μ' έναν τρόπο απαράδεκτο. Ελπίζω να έχω χρόνο στη δευτερολογία μου να κάνω αναφορά και άλλοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναφερθούν στο άρθρο 17, γιατί πραγματικά αξίζει τον κόπο.

Το ΠΑΣΟΚ καταψηφίζει και αυτήν τη δεύτερη ενότητα του σχεδίου νόμου με τα ίδια ακριβώς γενικότερα πολιτικά επιχειρήματα τα οποία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναπτύξαμε και κατά την πρωινή μας συνεδρίαση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκοπελίτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα είμαι σύντομος αφενός γιατί ειπώθηκαν πάρα πολλά πράγματα και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή και επί της αρχής του νομοσχεδίου και επί των άρθρων, αλλά και προχθές εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα. Εξάλλου δεν χρειάζονται και πάρα πολλά για να τονίσω τη δική μας τη θέση.

Τονίσαμε, λοιπόν, ότι οι πολεμικές ιαχές που ακούγονται όλες αυτές τις μέρες σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και στην αρμόδια επιτροπή για μας δεν είναι για την υπεράσπιση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών. Και εδώ σ' αυτόν τον κρίσιμο, νευραλγικό, ευαίσθητο τομέα προέρχονται από τη μάχη της καρέκλας και δεν θίγουν στο ελάχιστο τον αντιδραστικό πυρήνα της αντικεκταυτικής πολιτικής, που στις βασικές του επιλογές ακολουθεί σαν Ευαγγέλιο και από τα δύο τα κόμματα.

Η Νέα Δημοκρατία ξεχνά με το νομοσχέδιο αυτό με απίστευτη ευκολία τις καταγγελίες που έκανε για το κομματικό κράτος του ΠΑΣΟΚ, αλλά και τις υποσχέσεις που έδινε σ' όλους τους τόνους προεκλογικά για την αξιοκρατία που θα έφερνε όταν γινόταν κυβέρνηση. Τις ξεχνά και η δική των σχέδων με το «καλημέρα» -τέσσερις μήνες είναι που ανέλαβε την Κυβέρνηση- και με το άρθρο 12 σπεύδει να οικοδομήσει το δικό της κράτος που αναφέρεται στον τομέα της παιδείας.

Το ίδιο ξεχνά και το ΠΑΣΟΚ, το τι έκανε αυτό όταν ήταν στην κυβέρνηση. Ξεχνά και τη δική των άρνηση στη θεσμοθέτηση 100% αντικειμενικών και μετρήσιμων κριτηρίων στην επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης και τώρα καταγγέλλει για ρεβανσισμό τη Νέα Δημοκρατία. Όμορφος κόσμος, που λέει και ο ποιητής μας.

Εγώ εκείνο που έχω να πω είναι τούτο: Όσο συνεχίζεται αυτή η πολιτική και από τα δύο τα κόμματα, και τα δύο τα κόμματα θα έχουν την ανάγκη των δικών τους παιδιών για να μπορούν να την εφαρμόσουν.

Αυτή είναι η αλήθεια και τα όσα λέγονται και όσα προσπαθούν να ειπωθούν κάθε άλλο παρά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, το άρθρο 12.

Όσον αφορά στο άρθρο 13, μόνο για το άρθρο αυτό θα σταθούμε στην παράγραφο 7 -σταθήκαμε και στην αρμόδια επιτροπή- για να επισημάνουμε τις ευθύνες που έχουν και τα δύο κόμματα, αφού ίδρυσαν ΑΕΙ χωρίς να έχουν λύσει ακόμα και εκείνα τα προβλήματα που αναφέρονται στο στεγαστικό τους.

Επίσης, θα θέλαμε να επισημάνουμε την πλήρη ταύτιση και των δύο κομμάτων στα ζητήματα της ιδιωτικοποίησης, αφού η Νέα Δημοκρατία αξιοποιώντας το νόμο για την ιδιωτικοποίηση του ΟΣΚ -το νόμο που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ- τον χρησιμοποιεί ως τεχνική εταιρεία που θα υπογράψει εμπορικές συμβάσεις με τα εν λόγω πανεπιστήμια.

Και αυτό, λοιπόν, το άρθρο μας βρίσκει αντίθετους και το καταψηφίζουμε.

Σε σχέση με το πέμπτο κεφάλαιο, όπως κάναμε και στην επιτροπή, έτσι και εδώ θα σταθούμε εν ολίγοις στα δύο άρθρα, εκ των οποίων το ένα αφορά τα ΚΕΠ και είναι το άρθρο 15 και το άλλο αφορά τη Ρυθμιστική Αρχή Θαλασσίων Ενδομεταφορών και είναι το άρθρο 17.

Όσον αφορά στο άρθρο 15, έχω να τονίσω ότι κανένας δεν θα είχε καμία αντίρρηση στο να τακτοποιηθεί το θέμα που αφορά την πληρωμή, για παράδειγμα, των ανθρώπων που εργάζονται στα ΚΕΠ. Σ' αυτό συμφωνούμε. Εκεί όμως που έχουμε κάθετη αντίθεση και διαφωνία είναι ότι παραμένει το θέμα της ομνήρας αυτών των ανθρώπων. Υποσχέθηκε βέβαια ο κύριος Υφυπουργός ότι σύντομα θα έρθει νόμος-πρόταση από την πλευρά της Κυβέρνησης που θα τακτοποιεί το θέμα. Εμείς λέμε ότι η μόνη τακτοποίηση που μπορεί να γίνει -και πρέπει να γίνει και επιβάλλεται να γίνει- είναι η μετατροπή των συμβάσεων αυτών των ανθρώπων σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, ώστε να λήξει το σημερινό απαράδεκτο γι' αυτούς καθεστώς.

Όσον αφορά στο άρθρο 17, έχω να τονίσω -το τόνισα και κατά τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου στην παρέμβασή μου -ότι όταν συζητιόταν σ' αυτήν την Αίθουσα ο σχετικός νόμος στα πλαίσια του οποίου ιδρύθηκε η Ρυθμιστική Αρχή Θαλασσίων Ενδομεταφορών, τότε είχαμε τονίσει σαν κόμμα ότι στόχος της ίδρυσής της ήταν να δώσει άλλοθι στη βαθιά αντιλαϊκή πολιτική που ακολουθούσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στον τομέα των ακτοπολικών συγκοινωνιών.

Επιβεβαιωθήκαμε σ' αυτό που είπαμε, αφού η κατάσταση κάθε άλλο παρά βελτιώθηκε παρά την ίδρυση αυτής της Ρυθμιστικής Αρχής. Και εμείς έχουμε να πούμε ότι όσες επιτροπές θέλετε δημιουργήστε, όσες αρχές θέλετε στήστε. Αν δεν υπάρχει η πολιτική βούληση αντιμετώπισης των μεγάλων προβλημάτων και στο συγκεκριμένο τομέα, τίποτα δεν πρόκειται να γίνει. Απλά θα αποτελούν ένα «φύλλο συκής» για τη βαθιά αντιλαϊκή σας πολιτική.

Έτσι λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε κρύο μας κάνει ούτε ζέστη μας κάνει αν διαλυθεί αυτή η επιτροπή. Καθόλου. Εκείνο που μας ενδιαφέρει εμάς ή το λαό, αν τον ρωτήσετε, είναι τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα στον τομέα αυτόν τον τόσο σημαντικό ιδιαίτερα για τους κατοίκους των νησιών μας, τον τομέα των ακτοπολικών συγκοινωνιών.

Είπα ότι σήμερα έχουμε μία πλήρη ασυδοσία του εφοπλιστικού κεφαλαίου. «Ράλι αντίκα» γίνεται στο Αιγαίο, πεπαλαιωμένα καράβια υπάρχουν, αυξάνουν τα εισιτήρια. Τα εισιτήρια έχουν μία αύξηση 60% από την ψήφιση του νόμου, 10%-15% καινούρια αύξηση. Αυτά είναι τα προβλήματα. Γι' αυτά ενδιαφέρεται ο Έλληνας πολίτης, γι' αυτά ενδιαφέρεται κύρια ο κάτοικος του νησιού μας όσον αφορά αυτό το συγκεκριμένο άρθρο.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς καταψηφίζουμε το σύνολο των άρθρων που υπάρχουν στο κεφάλαιο 5.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, τα όσα έχω πει αναφορικά με τον έλεγχο στην κορυφή της ηγεσίας της Δημόσιας Διοίκησης ισχύουν και για το άρθρο 12. Και εδώ πάλι έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φαινόμενο να έχουμε εκκρεμότητες στο σύνολο της εκπαίδευσης και η Κυβέρνηση να επιχειρεί να ρυθμίσει ευθύς εξαρχής, με το πρώτο νομοθέτημα, ζητήματα που αφορούν στην ηγεσία, αν θέλετε, της εκπαίδευσης, διότι αυτή θέλει να ελέγξει.

Προφανώς θέλει να ελέγξει αυτήν την ηγεσία αντικαθιστώντας εκείνους τους οποίους η προηγούμενη κυβέρνηση έβαλε

στις θέσεις αυτές.

Εγώ δεν αναγνωρίζω δικαίωμα στην παρούσα Κυβέρνηση να σπεύδει σε μια τέτοια αντικατάσταση, διότι δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να ανακυκλώνει εν όλω ή εν μέρει, τις συμπεριφορές του παρελθόντος. Αλλά κάποτε αυτό το παρελθόν πρέπει να τελειώσει. Και πρέπει και εδώ να επιμεινουμε στην ανάγκη να υπάρξει η μοριοποίηση των κριτηρίων με έναν εξαιρετικά αυστηρό τρόπο για να αποφεύγονται οι μεροληπτικές κρίσεις.

Επειδή κυρία Υπουργέ, το παράδειγμα διευκολύνει την κατανόηση του πολιτικού μου ισχυρισμού, ακούστε στο άρθρο 12 τι λέτε: «Στις κενές και κενούμενες θέσεις περιφερειακών διευθυντών θα διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Παιδείας δημόσιοι εκπαιδευτικοί» οι οποίοι θα πρέπει να έχουν τα προσόντα τα οποία αναφέρονται στη σχετική διάταξη. Όμως μεταξύ των προσόντων επιλέγετε πάλι την αόριστη έννοια «τα σημαντικά διοικητικά και επιστημονικά προσόντα».

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι εδώ έχουμε μια αοριστία όσο και ρευστότητα στις έννοιες «σημαντικά διοικητικά και επιστημονικά προσόντα» που αφήνουν τεράστια περιθώρια για μεροληπτική κρίση;

Εγώ δεν επιχειρώ δίκη προθέσεων, αλλά σπεύδω να πω ότι εξ' αντικειμένου αυτή η ρευστότητα των εννοιών και των σχετικών όρων αφήνει περιθώρια για μεροληπτικές κρίσεις.

Επομένως επιβεβαιώνεται το βάσιμο του ισχυρισμού μας ότι η Κυβέρνηση θέλει να ελέγξει ακριβώς την ηγεσία της εκπαίδευσης και όπως αυτή εκφράζεται με τη συγκεκριμένη ρύθμιση.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 13 είναι ορθή η ρύθμιση που γίνεται για την Ακαδημία Αθηνών. Και αν επρόκειτο για ένα αυτοτελές άρθρο θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε τη σχετική διάταξη. Όμως στο ίδιο άρθρο επιλογαίως η ρύθμιση που αφορά στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και εδώ σπεύδετε να επηρεάσετε μια διαδικασία η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη.

Εγώ συμμερίζομαι απόλυτα την άποψη του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα συνταγματικής τάξεως, προβλήματα που σε κάθε περίπτωση θα οδηγήσουν το σχετικό ζήτημα ενώπιον των αρμοδίων δικαστηρίων, τα οποία βεβαίως κάποια στιγμή θα εκδώσουν την απόφασή τους και θα λύσουν τη διαφορά που προκύπτει, αλλά καλό είναι όταν αναφερόμαστε στα ΑΕΙ να αποφεύγουμε, να αποφεύγετε ακριβέστερα, ρυθμίσεις οι οποίες θα οδηγήσουν ζητήματα των ΑΕΙ στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 15 για τα ΚΕΠ, θα ήθελα να πω ότι με κενό της προηγούμενης νομοθετικής ρύθμισης βρίσκονται αυτήν την ώρα στον «αέρα» οι αμοιβές των απασχολούμενων με σύμβαση έργου στα ΚΕΠ. Σπεύδω όμως να σας πω κύριε Υπουργέ, ότι δεν πρόκειται για σύμβαση έργου, αλλά ουσιαστικά για κρυπτόμενη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας. Αυτοί οι άνθρωποι που εργάζονται εκεί καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και είστε υποχρεωμένοι να φέρετε το ταχύτερο δυνατόν τη σχετική νομοθετική ρύθμιση, έτσι ώστε αυτοί οι οποίοι σήμερα εργάζονται με σύμβαση έργου, ουσιαστικά επαναλαμβάνω με κρυπτόμενη σύμβαση εργασίας, να τακτοποιηθούν. Και πρέπει εδώ να ακολουθήσετε τη γνωστή ρύθμιση μοριοδότησης του χρόνου υπηρεσίας, αλλά και των ειδικών προσόντων που προκύπτουν από την εμπειρία που έχουν αποκτήσει αυτοί οι εργαζόμενοι στα ΚΕΠ.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 17, υπάρχει θέμα αναμφισβήτητη εξυπηρέτησης των Ελλήνων πολιτών σε ό,τι έχει σχέση με τις θαλάσσιες μεταφορές. Όμως είναι ορθή η ρύθμιση. Πρέπει να καταργηθεί η ΡΑΘΕ. Και πρέπει να καταργηθεί διότι και έργο δεν απέδωσε και μεγάλες δαπάνες προκάλεσε και κυρίως προκάλεσε ζητήματα συγχύσεων και συναλληλιών σε ό,τι αφορά τις αρμοδιότητές της τόσο με την Επιτροπή Ανταγωνισμού όσο και με το αρμόδιο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Να καταργηθεί κατά συνέπεια η ΡΑΘΕ. Θα ψηφίσω τη σχετική διάταξη διότι είναι ορθή η ρύθμιση. Πλην όμως κρίνω αναγκαίο, κύριε Υπουργέ, έστω και αν δικαιολογημένα απουσιάζει ο αρμόδιος Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, να επιστημάνω ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ και εσείς και εγώ και όλοι οι συνάδελφοι, δεν λειτουργεί. Δεν έχει την αναγκαία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υλι-

κοτεχνική υποδομή. Είμαι σε θέση μετά λόγου γνώσεως να υποστηρίξω αυτό, διότι από τη θέση του γραμματέα της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, γνωρίζω πάρα πολύ καλά ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού δεν έχει κάνει τη δουλειά της όπως θα έπρεπε να την έχει κάνει μέχρι τώρα. Και επειδή το παράδειγμα είναι χαρακτηριστικό, σας λέγω -το είπα και στη Διαρκή Επιτροπή- ότι αυτή η Επιτροπή Ανταγωνισμού, η μόνη σύμπραξη που έχει ελέγξει μέχρι τώρα είναι μία σύμπραξη που αφορά σε δύο μικρές βιομηχανίες παρασκευής φρυγανιών και κυριολεκτώ. Δεν έχει ελέγξει ζητήματα μεγάλων συμπράξεων έτσι ώστε να αποφεύγονται ολιγοπωλιακές ή ακόμη και μονοπωλιακές συμπεριφορές μέσα στην αγορά, συμπεριφορές οι οποίες σε τελευταία ανάλυση αδικούν και προσβάλλουν τα συμφέροντα του Έλληνα πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω ολοκληρώσει. Στο πλαίσιο του χρόνου που έχω, αν μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, μόνο για ένα λεπτό να επιστημάνω κάτι.

Στο άρθρο 18 το οποίο αφορά ρυθμίσεις για το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης. Προστίθεται στο ν. 3074/2002 στο άρθρο 3, παράγραφος 9, διάταξη σύμφωνα με την οποία «ο ειδικός γραμματέας, οι επιθεωρητές ελεγκτές και οι βοηθοί επιθεωρητές ελεγκτές δεν εξετάζονται, δεν δίδονται και δεν ενάγονται για γνώμη που διατύπωσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους». Εξαιρούνται -συνεχίζει η διάταξη- «των ανωτέρω η περίπτωση δόλου, η παραβίαση του απορρήτου των πληροφοριών και στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και η παράβαση του καθήκοντος εχεμύθειας στο οποίο υποχρεούνται οι υπηρετούντες στο Σώμα και μετά την αποχώρησή τους απ' αυτό».

Θέλω όμως την προσοχή σας. «Οι διατάξεις αυτές ισχύουν αναδρομικά από την ημερομηνία ισχύος του ν. 2477/1997.» Και όπως έλεγα στη Διαρκή Επιτροπή δεν συνιστά ορθό τρόπο νομοθέτησης. Έρχεται αναδρομικά να απαλλάξει από κάθε ευθύνη όλους εκείνους οι οποίοι σύμφωνα με την τότε ισχύουσα διάταξη υπέπεσαν -βεβαίως το θέμα θα κριθεί στη δικαιοσύνη- σε κάποιο σχετικό αδίκημα. Επομένως αυτή η αναδρομικότητα της ρύθμισης δεν με βρίσκει καθόλου σύμφωνο, έστω και αν ο αντίλογος που έχω ακούσει είναι ότι με, δεν πρόκειται για δικούς μας, λέει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά πρόκειται για κάποιους άλλους που η προηγούμενη κυβέρνηση είχε ορίσει σ' αυτές τις θέσεις.

Δεν είναι το ζητούμενο για ποιους ανθρώπους, για ποια πρόσωπα πρόκειται. Το ζητούμενο είναι ότι δεν είναι ορθή η διάταξη, δεν μπορεί ναέλθει ο νομοθέτης, εμείς δηλαδή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γυρίζουμε πίσω και να λέμε ότι τα όσα ισχύουν από τη δημοσίευση του νόμου και εν συνεχεία ισχύουν και για το παρελθόν. Δεν διαπαιδαγωγείται ορθά η συνείδηση του Έλληνα πολίτη με τέτοιες ρυθμίσεις. Και θα σας έλεγα ότι σε κάθε περίπτωση με παρούσα αυτήν τη διάταξη, εάν κάποιος ελεγχθεί από τα δικαστήρια για παρελθούσες πράξεις και συμπεριφορές, ε, κοντά στο νου και η γνώση. Ο ίδιος ο δικαστής θα έχει μπροστά του τη συγκεκριμένη διάταξη και θα σκεφθεί ανάλογα να την εφαρμόσει και για όλους εκείνους οι οποίοι θα κρίνονται για πράξεις που αφορούν στο παρελθόν, δηλαδή πριν από την έναρξη ισχύος του σχετικού νόμου.

Για το λόγο αυτό καταψηφίζω τη σχετική διάταξη του άρθρου 18.

Έχω ολοκληρώσει και σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κουβέλη.

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων 1 έως και 11.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.
 Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.
 Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.
 Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.
 Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.
 Για τα άρθρα 7 και 8 ως έχουν και για τα άρθρα 9, 10 και 11, όπες τροποποιήθηκαν από τον κύριο Υπουργό θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία.
 Δέχεσθε, κύριοι συνάδελφοι, να συμπύξουμε τις πέντε ονομαστικές ψηφοφορίες σε μία;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το Τμήμα συμφώνησε ομοφώνως.
 Οι αποδεχόμενοι τα άρθρα 7,8,9,10 και 11 λέγουν «ΝΑΙ».
 Οι μη αποδεχόμενοι τα άρθρα αυτά λέγουν «ΟΧΙ».
 Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».
 Καλούνται επί του καταλόγου: ο κ. Γεώργιος Γαρουφαλιάς από τη Νέα Δημοκρατία και η κ. Σουλβάνα Ράππη από το ΠΑΣΟΚ.
 Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.
 (ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)
 (ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.
 Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολécτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.
 (ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
 (ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ονομαστικής ψηφοφορίας.
 Ψήφισαν συνολικά 100 Βουλευτές.
 Υπέρ των άρθρων, δηλαδή, «ΝΑΙ» ψήφισαν 55 Βουλευτές.
 Κατά των άρθρων, δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 44 Βουλευτές.
 Ψήφισε «ΠΑΡΩΝ» 1 Βουλευτής, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:
 «Ονομαστική ψηφοφορία στα άρθρα 7,8,9,10 και 11
 Από τη Νέα Δημοκρατία

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Αγγελής Ανέστης	+	
Αγοραστός Κωνσταντίνος	+	
Αλιβιζάτος Πέτρος	+	
Σταύρου Απόστολος	+	
Βασιλείου Θεόφιλος	+	
Βλάχος Γεώργιος	+	
Γαλαμάτης Δημήτριος	+	
Γαρουφαλιάς Γεώργιος	+	

Γιαννάκης Μιχαήλ	+
Δαϊλάκης Σταύρος	+
Δένδιας Νικόλαος	+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+
Ζώης Χρήστος	+
Θαλασσινός Θαλασσινός	+
Ιωαννίδης Ιωάννης	+
Καλαντζάκου Σοφία	+
Καλογήρου Χριστιάνα	+
Καμμένος Παναγιώτης	+
Καράογλου Θεόδωρος	+
Καρασμάνης Γεώργιος	+
Καρπούζας Αντώνιος	+
Καρράς Κώστας	+
Κασαπίδης Γεώργιος	+
Κελέτης Σταύρος	+
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+
Κορτσάρης Νικόλαος	+
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
Μακρή Ζωή (Ζέττα)	+
Μανούσου-Μπινοπούλου Αριάδνη	+
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+
Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα	+
Μπούγας Ιωάννης	+
Μπούρας Αθανάσιος	+
Νικηφοράκης Στυλιανός	+
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+
Παπαδημητρίου Έλσα	+
Παπαδόπουλος Μιχαήλ	+
Πίττας Ιωάννης	+
Πλακωτάκης Ιωάννης	+
Πολύδωρας Βύρων	+
Ράππη Έλενα	+
Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+
Σούρλας Γεώργιος	+
Σταυρογιάννης Νικόλαος	+
Τζαμτζής Ιορδάνης	+
Τζίμας Μαργαρίτης	+
Τραγάκης Ιωάννης	+
Τσαλίδης Φίλιππος	+
Τσαντούλας Δημήτριος	+
Τσιαμάκης Δημοσθένης	+
Χαλκίδης Μιχαήλ	+
Χαρακόπουλος Μάξιμος	+
Χατζηγιάκης Σωτήριος	+
Χρύσης Βασίλειος	+

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα	
Αηδόνης Χρήστος	+
Αντωνικόπουλος Παναγιώτης	+
Αράπογλου Χρυσή	+
Βέρρας Μιλτιάδης	+
Ράππη Σουλβάνα	+
Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Δαμανάκη Μαρία	+
Έξαρχος Βασίλειος	+
Καστανίδης Χαράλαμπος	+
Κατσιφάρας Απόστολος	+
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+
Κοσμίδης Σωκράτης	+
Κουσελάς Δημήτριος	+
Κουτμερίδης Ευστάθιος	+
Κουτσούκος Ιωάννης	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+
Μανιάτης Ιωάννης	+
Μανωλάκης Άγγελος	+
Μανωλιά Χρυσάνθη	+
Μερεντίτη Αθανασία	+
Μουσίωνης Αριστείδης	+
Μπόλαρης Μάρκος	+

Μωραΐτης Αθανάσιος	+
Όθωνας Εμμανουήλ	+
Οικονόμου Βασίλειος	+
Παντούλας Μιχαήλ	+
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+
Παπαχρήστος Ευάγγελος	+
Περλεπέ - Σηφουνάκη Αικατερίνη	+
Ρήγας Παναγιώτης	+
Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Σγουρίδης Παναγιώτης	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+
Τζάκρη Θεοδώρα	+
Τόγιας Βασίλειος	+
Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Χαΐδος Χρήστος	+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή	+

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας	
Κοσιώνης Παναγιώτης	+
Σκοπελίτης Σταύρος	+
Παντελάκη Ελπίδα	+
Χουρμουζιάδης Γεώργιος	+

Από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς	
Κουβέλης Φώτης	+
Λεβέντης Αθανάσιος	+

Από τους Ανεξάρτητους	
Ανδριανόπουλος Ανδρέας	«ΠΑΡΩΝ»
«ΝΑΙ»	55
«ΟΧΙ»	44
«ΠΑΡΩΝ»	1
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	100

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ »

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Συνεπώς, το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επανέρχомαστε στη συζήτηση των άρθρων 12 έως 20 του νομοσχεδίου.

Το λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε για το κρίσιμο άρθρο 12, που αφορά στα ζητήματα της διοίκησης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Θα ήθελα να επικεντρώσω την τοποθέτησή μου σ' αυτό το άρθρο για να δείξω ότι αυτά, για τα οποία επιβάλλεται η Κυβέρνηση, ότι δηλαδή με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου εισάγει την αξιοκρατία στη διοίκηση, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία προσπάθεια να αποκρύψει τις πραγματικές της προθέσεις. Να διορίσει δηλαδή κομματικά ελεγχόμενες ηγεσίες και στη Δημόσια Διοίκηση και στην εκπαίδευση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Και είναι κρίσιμο το ζήτημα της διοίκησης της εκπαίδευσης για δύο λόγους:

Ο ένας λόγος συνδέεται, αγαπητοί συνάδελφοι, με τις ανάγκες που πρέπει να εξυπηρετήσει η δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση στη σύγχρονη κοινωνία του ανταγωνισμού της γνώσης. Ο δεύτερος λόγος, είναι ότι αυτή η ίδια η διαδικασία της επιλογής των προϊσταμένων της εκπαίδευσης σηματοδοτεί και στην υπόλοιπη κοινωνία και ιδίως στην εκπαιδευτική κοινότητα, πώς οι πολιτικοί αντιλαμβάνονται τα ζητήματα της αξιοκρατίας, της διαφάνειας στις επιλογές των στελεχών της διοίκησης. Τι μας

είπε η Κυβέρνηση; Τι μας είπε η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων; «Κύριοι, τα ζητήματα της διοίκησης δεν σας αφορούν. Είναι δική μας υπόθεση».

Μας αφορούν, αγαπητοί συνάδελφοι, τα ζητήματα της διοίκησης της εκπαίδευσης. Δεν διεκδικούμε συνδιοίκηση. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι ο λαός ψήφισε εσάς με βάση ορισμένες υποσχέσεις που δώσατε για αξιοκρατία και για μετρήσιμα κριτήρια να κυβερνήσετε. Έχουμε, όμως, την ευθύνη ως Αντιπολίτευση να σας ελέγξουμε αν εφαρμόζετε αυτά για τα οποία δεσμευθήκατε στον ελληνικό λαό και προπάντων να σας ελέγξουμε για τον τρόπο που ασκείτε τη διοίκηση.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι συζητάμε για θεσμούς που, μέσα από τους αγώνες των εκπαιδευτικών, μέσα από την πίεση της κοινωνίας και την ευαισθητοποίηση που έχει η κοινωνία μας στα ζητήματα της εκπαίδευσης, δημιουργήθηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια: θεσμοί πρωτοπόροι, θεσμοί συμμετοχής, θεσμοί διασφάλισης εργασιακών δικαιωμάτων, θεσμοί κατοχύρωσης της αξιοκρατίας και της διαφάνειας.

Η εκπαίδευση είναι ο πρώτος χώρος που κατοχύρωσε αδιάβλητα συστήματα προσλήψεων, είναι ο πρώτος χώρος που κατοχύρωσε συστήματα αδιάβλητα στις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών, είναι ο πρώτος χώρος που κατοχύρωσε τη συμμετοχή των εργαζομένων στα υπηρεσιακά συμβούλια.

Πιστεύω ότι πρωτοπόρησε ο χώρος της εκπαίδευσης με το π.δ. 25/2002 να κατοχυρώσει και μετρήσιμα κριτήρια στην επιλογή των στελεχών της διοίκησης. Δηλαδή, η εκπαίδευση, ήταν πιο μπροστά από τους άλλους χώρους. Το π.δ. 25/2002 είχε κριτήρια μετρήσιμα: το διδακτορικό με οκτώ μονάδες, το μεταπτυχιακό με τέσσερις μονάδες, την υπηρεσιακή κατάσταση με μισή μονάδα, ανάλογα με τα έτη υπηρεσίας, το διδακτικό έργο, την άσκηση των διοικητικών καθηκόντων και συνεκτιμώμενα κριτήρια το συγγραφικό έργο και βεβαίως τη συνέντευξη.

Έγινε πάρα πολλή κριτική και αξιοποιήθηκε η στάση του συνδικαλιστικού κινήματος που -ως όφειλε- έβλεπε αυτές τις διαδικασίες με πολλή κριτική ματιά και τις κριτικάρισε πάρα πολύ αυστηρά για να οικοδομηθεί η λογική της κατεδάφισης αυτού του συστήματος. Έτσι παρουσιάστηκαν και στην επιτροπή -είμαι βέβαιος ότι θα παρουσιαστούν και εδώ- ακραίες περιπτώσεις όπου η συνέντευξη αξιοποιήθηκε για να ανατρέψει τα μετρήσιμα κριτήρια και πάνω εκεί τεκμηριώθηκε η άποψη ότι, επειδή κάποιοι αδικήθηκαν, πρέπει να κατεδαφίσουμε αυτό το σύστημα για να έχουμε τη δυνατότητα, χωρίς σύστημα, να επιλέγουμε αυτούς που θέλουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εάν όπως ισχυρίζεσθε, επικαλούμενοι και τοποθετήσεις των συνδικαλιστικών οργανώσεων της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ, θέλετε να εισάγετε ένα πιο αξιοκρατικό, πιο δίκαιο και πιο αντικειμενικό σύστημα που να μην αδικεί κανέναν, δεν έχετε παρά αυτό το ίδιο το σύστημα -ή όποιο άλλο εσείς θέλετε- να το βάλετε σε διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα και να φέρετε τα αποτελέσματά του να τα συζητήσουμε στη Βουλή. Εσείς τι κάνετε; Εν μέσω θέρους, χωρίς κανένα διάλογο με το συνδικαλιστικό κίνημα, καταργείτε την υπάρχουσα ιεραρχία της εκπαίδευσης, διορίζετε προσωρινούς και επιλέγετε την οδό του μη συστήματος για να διαιωνίσετε αυτήν την κατάσταση, που θα επιβάλετε, με τους προσωρινούς διευθυντές στην εκπαίδευση.

Οι εκπαιδευτικές οργανώσεις, με τις οποίες είχατε διαβεβαιώσει ότι θα κάνετε διάλογο, όπως είχατε διαβεβαιώσει και τη Βουλή, σας ζήτησαν μπροστά μας στην πρώτη συζήτηση που κάνατε για αυτό το θέμα να αποσύρετε τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, να δώσετε έναν ελάχιστο χρόνο για το διάλογο και να καταλήξει η συζήτηση, ώστε μέσα από μετρήσιμα και πάρα πολύ συγκεκριμένα κριτήρια να γίνουν νέες κρίσεις των στελεχών της εκπαίδευσης, εάν και εφόσον εσείς θεωρείτε ότι οι συγκεκριμένες κρίσεις ήταν διαβλητές ή επειδή υπήρχε το στοιχείο της συνέντευξης, είχαν το στοιχείο του υποκειμενισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δυστυχώς δεν βλέπω κάποιον εδώ για να υπερασπίσει το νομοσχέδιο. Κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι που αυτήν τη στιγμή η κυρία Υπουργός ή ο κύριος Υφυπουργός, που στην επιτροπή υπερασπίστηκε αυτές

τις διατάξεις, που οφείλει να συζητάει με την εκπαιδευτική κοινότητα, που οφείλει να είναι στο Κοινοβούλιο για να ακούει τις απόψεις των Βουλευτών, απουσιάζουν.

Είχατε υποσχεθεί, λοιπόν, στην εκπαιδευτική κοινότητα ότι θα κάνετε διάλογο και σας ζήτησαν μία μικρή πίστωση χρόνου, ώστε μέσα από αυτόν το διάλογο να βρείτε τα κριτήρια στα οποία ήταν πρόθυμοι οι εκπαιδευτικοί να συμφωνήσουν, στο βαθμό που εξασφάλιζαν την αξιοκρατία και δεν είχαν τη δυνατότητα του υποκειμενισμού, όπως καταγγέλλετε τις προηγούμενες κρίσεις, για να προχωρήσετε και να εφαρμόσετε, όπως λέτε, το πρόγραμμά σας.

Βεβαίως οι αντιφάσεις σας είναι πάρα πολύ σημαντικές, διότι από τη μία πλευρά στη διοίκηση εισάγετε την κινητή ιεραρχία και εδώ σε αντίθεση με ό,τι ίσχυε μέχρι τώρα, εισάγετε μια σταθερή και μόνιμη ιεραρχία. Τα επιχειρήματά σας, αγαπητοί συνάδελφοι, ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης είναι έωλα και αποδεικνύουν τις πραγματικές σας προθέσεις. Και για να μην μας ξαναπείτε ότι κάνουμε «δίκην προθέσεων» η ιστορία σας στο χώρο της εκπαίδευσης μας δίνει τη δυνατότητα να είμαστε πάρα πολύ αυστηροί μαζί σας, διότι το ίδιο κάνατε και την περίοδο 1990-1993. Καταργήσατε τη διοίκηση της εκπαίδευσης και βάλατε προσωρινούς, οι οποίοι έμειναν για τέσσερα χρόνια.

Καλείστε λοιπόν σήμερα, αν έχετε ίχνος αξιοπιστίας, αν εννοείτε αυτά που λέτε, να αποσύρετε τη σχετική διάταξη και να υποθετίσετε τα κριτήρια που θέτει το συνδικαλιστικό κίνημα ώστε, όπως λέτε, να αποκαταστήσετε τις αδικίες και να επιλέξετε τους ικανότερους. Διαφορετικά επιβεβαιώνεται η εκτίμησή μας ότι ο μόνος στόχος αυτής της ρύθμισης είναι να βάλετε κομματικά αρεστούς στη διοίκηση της εκπαίδευσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Κοσμίδης έχει το λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Για τη ρύθμιση του άρθρου 12 αναφέρομαι σε όσα αναλυτικότερα είπα το πρωί στην πρωτολογία μου ομιλώντας για τις σχετικές ρυθμίσεις της πρώτης ενότητας. Η βίαιη παύση των βαθμοφόρων και η υποκατάστασή τους από προσωρινούς έως την επανάκριση, προσκρούει στις αρχές της συνέχειας της Δημόσιας Διοίκησης και στις στοιχειώδεις αρχές του κράτους δικαίου.

Προσκρούει επίσης στο άρθρο 103 παράγραφος 4 του Συντάγματος, που απαγορεύει τον υποβιβασμό και την παύση, χωρίς κρίση υπηρεσιακού συμβουλίου, στο άρθρο 25 του Συντάγματος που καθιερώνει την αρχή της αναλογικότητας, την οποία η κυρία Υπουργός είμαι βέβαιος ότι την γνωρίζει πολύ καλά από την ευρωπαϊκή της θητεία, προσκρούει στο άρθρο 2 του Συντάγματος που επιβάλλει το σεβασμό της προσωπικότητας, προσκρούει και σε πολλές διατάξεις της ευρωπαϊκής σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Άρθρο 13 παρ. 5. Κυρία Υπουργέ, αλλάζετε τη σύνθεση των εκλεκτορικών Σωμάτων του Ανοικτού Πανεπιστημίου. Για αυτήν καθ' εαυτήν τη ρύθμιση δεν θα είχα καμία αντίρρηση. Δικαίωμά σας να αλλάζετε σύνθεση, όμως έχω μεγάλη ένσταση όσον αφορά το εδάφιο 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 13. Και φοβούμαι ότι νομοθετείτε την αλλαγή της σύνθεσης για να κάνετε αυτό που κάνετε με τη δεύτερη παράγραφο, δηλαδή, διακόπτετε βιαίως, αρξάμενες και υπό ολοκλήρωση διαδικασίες επιλογής διδακτικού προσωπικού του Ανοικτού Πανεπιστημίου. Αυτή η ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, είναι ευθέως αντισυνταγματική και αντίκειται στην αυτοτέλεια των πανεπιστημίων και στην αρχή της συνέχειας της Δημόσιας Διοίκησης. Και δεν σώζει η κοινή διατύπωση ότι η διαδικασία συνεχίζεται με την εκ νέου συγκρότηση της εισηγητικής επιτροπής και ολοκληρώνεται από το ενδεκαμελές εκλεκτορικό Σώμα. Ουσιαστικά καταργείτε σε εξέλιξη διαδικασίες, αλλάζετε τους εισηγητές, αλλάζετε εισηγήσεις και επιστρέφετε στην αρχή. Αυτή η ρύθμιση σας αδικεί και σας καλώ να την αποσύρετε. Ας ολοκληρωθούν οι αρξάμενες διαδικασίες με το ισχύον καθεστώς. Αν κάποιος αδικηθεί διαθέτει ένδικο βοηθήματα. Γιατί χρεώνεστε κάτι που θέλω να πιστεύω ότι δεν σας ανήκει, δηλαδή, την εξυπηρέτηση κάποιων.

Άρθρο 17. Και θα κλείσω με αυτό. Ασφαλώς δικαιούται η

Κυβέρνηση να έχει διαφορετική άποψη από το ΠΑΣΟΚ για την ύπαρξη της ΡΑΘΕ. Δικαιούται να την καταργήσει και δεν αιφνιδιάζει σε αυτό, η κατάργηση προβλέπεται και στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Όμως επιθυμώ να τονίσω ότι και εδώ έπρεπε να προηγηθεί διαβούλευση, εκτός εάν η Κυβέρνηση θεωρεί ότι για ό,τι περιέχεται στο πρόγραμμά της έχει την υποθέτηση της οικείας πρόβλεψης από το σύνολο των ψηφοφόρων της και εξ ολοκλήρου και λέξη προς λέξη.

Πρώτα απ' όλα έπρεπε να προηγηθεί διαβούλευση, διότι δεν αποκλείεται να επείθετο η Κυβέρνηση ότι κακώς προωθεί την κατάργηση. Αλλά κυρίως γιατί θα βλέπαμε με τη διαβούλευση ποιες είναι οι δυνάμεις και για ποιους λόγους επιθυμούν την κατάργηση και ίσως και σε αυτήν την περίπτωση αποκαλυπτόταν η ύπαρξη επιταγής πληρωτέας σε κάποιους. Και, εν πάση περιπτώσει, μια και καταργεί τη ΡΑΘΕ, τουλάχιστον να αναφέρετε από ποιον θα ασκούνται οι αρμοδιότητες της ΡΑΘΕ, οι προβλεπόμενες από τον νόμο σύστασής της, οι οποίες δεν μεταφέρονται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Για τους λόγους αυτούς καταψηφίζουμε και τις διατάξεις της δεύτερης ενότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Τσαλίδης έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα είμαι και εγώ πάρα πολύ σύντομος μια που θα αναφερθώ στο άρθρο 13 που αφορά στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Ακουστήκαν επανειλημμένα φόβοι, οι οποίοι αφορούν στην αντισυνταγματικότητα του άρθρου αυτού και ειδικότερα στην ανασυγκρότηση των εκλεκτορικών Σωμάτων που βρίσκονται στο τελικό στάδιο κρίσης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Μόνο γι' αυτό.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΑΛΙΔΗΣ: Σε ό,τι αφορά στον ορισμό ενδεκαμελών εκλεκτορικών Σωμάτων, θα μου επιτρέψετε να πω ότι το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο είναι το μοναδικό ελληνικό πανεπιστήμιο, το οποίο έχει επταμελή εκλεκτορικά Σώματα ενώ όλα τα υπόλοιπα έχουν ενδεκαμελή. Και θα επαναλάβω αυτό που είπα για μία ακόμη φορά ότι είναι πολύ πιο εύκολο να εκλεγεί ένα μέλος ΔΕΠ, κυρία Υπουργέ, με τέσσερις ψήφους όταν έχεις ένα επταμελές εκλεκτορικό Σώμα και πολύ πιο δύσκολο να εκλεγεί με έξι ψήφους όταν έχεις ενδεκαμελές.

Αυτό θεοπίστηκε με το ν.2552/1997 και θεωρώ ότι αυτή η εξάρση και θα μου επιτρέψετε να το πω, κύριε Πρόεδρε, είχε ως σκοπό μάλλον την κομματική χειραγώγηση του πανεπιστημίου, μια που αρκετά από τα μέλη ΔΕΠ, τα οποία θεραπεύουν διάφορα γνωστικά αντικείμενα στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο, υπήρξαν σύμβουλοι πρώην Υπουργών.

Από εκεί και πέρα, αναφερόμενος στην ανασυγκρότηση των εκλεκτορικών Σωμάτων που βρίσκονται σε κάποιο όχι τελικό στάδιο κρίσης, δηλαδή εκλογής μελών ΔΕΠ, αυτά τα εκλεκτορικά Σώματα συγκροτήθηκαν στις 13 Μαΐου του 2004. Και η συγκρότηση εκλεκτορικών Σωμάτων ως θέμα ήταν το πρώτο θέμα μιας ημερήσιας διάταξης, σε σύνολο δεκαεννιά θεμάτων σε έξι σελίδες. Πολλά από αυτά τα θέματα αν τα διαβάσει κανείς, είναι ιδιαίτερα σημαντικά, γιατί αφορούν στρατηγικό σχεδιασμό του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Τσαλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θεωρώ, λοιπόν, ότι ορθά γίνεται αυτή η ανασυγκρότηση. Τελικά από τα δεκαεπτά εκλεκτορικά Σώματα τα οποία επρόκειτο να συγκροτηθούν εκείνη την ημέρα, συγκροτήθηκαν μόνο τα τρία και οι δύο εκ των υποψηφίων, οι οποίοι κρίνονταν για εξέλιξη υπήρξαν σύμβουλοι πρώην Υπουργών. Συνεπώς θεωρώ, κυρία Υπουργέ, ότι σωστά υπάρχει το άρθρο περί ανασυγκρότησης των εκλεκτορικών Σωμάτων. Με το άρθρο αυτό παύει το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο να αποτελεί εξαιρεση και θα ισχύει γι' αυτό ό,τι και για τα υπόλοιπα ελληνικά πανεπιστήμια. Δεν θα αναφερθώ στα άλλα άρθρα.

Προτίθεται να ψηφίσω τα κεφάλαια Δ' και Ε' του υπό συζήτησης νομοσχεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Χάιδος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ζούμε μετά τις πρόσφατες εθνικές εκλογές μία πρωτόγνωρη περίοδο πολιτικής παραδοξότητας. Η Κυβέρνηση για ένα διάστημα μηνών αντί να κυβερνήσει τη χώρα συνέχισε να αντιπολιτεύεται το ΠΑΣΟΚ. Τελευταία μετά τις έντονες και επανειλημμένες πιέσεις μας να κυβερνήσει και τη λαϊκή δυσφορία από τα προβλήματα που συσσωρεύονταν άλλαξε ρότα. Άρχισε να αντιμετωπίζει όλα τα τρέχοντα προβλήματα και τα επίκαιρα ζητήματα του τόπου με τη δικαστική και επιζήμια για την πατρίδα τακτική, που στηρίζεται στη θέση ότι για κάθε πρόβλημα φταίει το ΠΑΣΟΚ, ενώ όλες οι επιτυχίες είναι επιτεύγματα της σημερινής τετράμηνης διάρκειας της νέας Κυβέρνησης. Αυτή η αναχρονιστική αντίληψη φέρνει σαν αποτέλεσμα και «δικαιολογεί» την κατεδάφιση δομών που θεσμοθετήθηκαν με τη συμμετοχή των κοινωνικών φορέων για να βελτιώσουν τη λειτουργία του δημόσιου τομέα και όχι μόνο. Αυτή η κοντόφθαλμη πορεία επιβάλλει την κατάργηση οργάνων που συγκροτήθηκαν με διαφάνεια και νόμιμες διαδικασίες για να βελτιώσουν επίσης τη λειτουργία του δημόσιου τομέα. Αυτή η μικρόψυχη λογική οδηγεί στη ρεβανσιστική απόφαση της άμεσης παύσης όλων των προϊσταμένων και των διευθυντών των υπηρεσιών, που επιλέχθηκαν από ειδικά συμβούλια μετά από ανοιχτή προκήρυξη, είχαν να απαιτούμενα προσόντα και διορίστηκαν για συγκεκριμένη θητεία. Από αυτήν, λοιπόν, τη μικροκομματική αντίληψη της εξυπηρέτησης των μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, όπως αυτήν του ελέγχου του κράτους από το κόμμα και την αποκατάσταση χωρίς κριτήρια, άρα και χωρίς προσόντα, πιθανώς κάποιον δικών τους παιδιών, διαπνέονται και τα άρθρα του αυταρχικού, αναχρονιστικού και απορριπτέου από όλους -ΟΛΜΕ, ΑΔΕΔΥ, κλπ.- νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 12 του νομοσχεδίου, όπως και στο άρθρο 7 που αφορά στην υπόλοιπη Δημόσια Διοίκηση, με την άμεση παύση όλων των προϊσταμένων, διευθυντών και με τη διακοπή της θητείας των υπηρεσιακών συμβουλίων στο χώρο της εκπαίδευσης, διακόπτεται η συνέχεια του κράτους και καταδεικνύεται η ασυνέπεια της Κυβέρνησης και η αντίθεση μεταξύ λόγων και έργων των στελεχών της.

Πρόσφατα από το Βήμα της Βουλής η Υπουργός Παιδείας μας διαβεβαίωσε ότι οι όποιες αλλαγές στην παιδεία δεν θα γίνουν αιφνιδιαστικά αλλά προγραμματισμένα, μελετημένα και σχεδιασμένα. Όμως, μερικές μέρες αργότερα έπραξε ακριβώς τα αντίθετα συνυπογράφοντας αυτό το αιφνιδιαστικό νομοσχέδιο.

Στο άρθρο 12 με την κατάργηση των μετρήσιμων κριτηρίων και των προσόντων αποδυναμώνεται η αξιοκρατία. Με τις γενικόλογες και αόριστες αναφορές για τα προσόντα των υποψηφίων διευθυντών και προϊσταμένων γραφείων και με μόνο προσόν και προϋπόθεση τη δεκαπενταετή προϋπηρεσία δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό μέσω του διορισμένου υπηρεσιακού συμβουλίου να διορίσει όποιους αυτούς θέλει ή όποιους του επιβάλλει το κόμμα. Έτσι γιγαντώνεται η γραφειοκρατία και η ευνοιοκρατία, εγκαθιδρύεται η κομματοκρατία και ενισχύεται η αναξιοπιστία στην ιεραρχία της δημόσιας εκπαίδευσης.

Η ασαφής επισημάνση στην ικανότητα συνεργασίας των υποψηφίων με τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας που είναι υποκειμενικό κριτήριο ίσως να υπονοεί την απαίτηση να επαινούν με ζήλο τη νέα εξουσία και να υποτάσσονται σ' αυτήν για να επιλεγούν.

Αυτές οι αιφνιδιαστικές αλλαγές και απορριπτέες από όλους τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση εν μέσω θέρους, σε συνδυασμό με την καθυστέρηση στο διορισμό των εκπαιδευτικών, καθώς επίσης και την καθυστέρηση στην αντιμετώπιση άλλων προβλημάτων, θα δημιουργήσουν σοβαρό πρόβλημα στην ομαλή έναρξη και λειτουργία των σχολείων το Σεπτέμβριο.

Τέλος, στο άρθρο 13 με την πρωτοφανή και βάνουση παρέμ-

βαση στη σύνθεση του εκλεκτορικού Σώματος εν μέσω κρίσεων του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου απαξιώνει και καταλύει το θεσμό της αυτοτέλειας της διοίκησης των πανεπιστημίων.

Κύριοι Υπουργοί, για να κυβερνηθεί σωστά ο τόπος και να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά τα προβλήματα της διοίκησης και της παιδείας χρειάζεται κατάλληλη πολιτική και αποφάσεις που προκύπτουν μετά από μελέτη, σχεδιασμό και διάλογο, ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή κοινωνική και πολιτική συναίνεση, καθώς επίσης και η συμμετοχή και η συνεργασία, πράγματα που δεν είδαμε μέχρι σήμερα.

Όταν τονίζουμε αυτήν την αναγκαιότητα από το Βήμα της Βουλής, μας κατακεραυνώνετε με το γεγονός ότι ο ελληνικός λαός απεφάσισε να κυβερνήσετε εσείς, άρα εσείς αποφασίζετε. Όμως, αυτή η εντολή του ελληνικού λαού ακυρώνει το θεσμικό μας δικαίωμα και την υποχρέωση που απορρέει από το ρόλο που μας έδωσε το 41% του ελληνικού λαού να κάνουμε δημιουργική κριτική. Μπορούν τα όποια λάθη κάναμε εμείς ως κυβέρνηση να δικαιολογούν όλες τις επιλογές σας και να επιτρέπουν να κάνετε εσείς περισσότερα λάθη ή επιτρέπεται από αποτελούν άλλοθι για να κομματικοποιήσετε την παιδεία; Ασφαλώς όχι!

Όταν εμείς και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης κάνουμε στη Βουλή συγκεκριμένες επισημάνσεις, παρατηρήσεις και προτάσεις, απαντάτε με την ψυχρή εξουσία της Πλειοψηφίας σας και κάνετε τη δουλειά σας.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σας θυμίσω την εύστοχη αποστολή από τα «κάρμινα μπουράνα» «σκληρή ζωή και άλλοτε δαιμόνια λιώνεις την εξουσία όπως τον πάγο». Όταν οι κοινωνικοί φορείς ζητούν διάλογο για να διεκδικήσουν τα δικά τους, τους αντιμετωπίζετε χρησιμοποιώντας πάλι τη δύναμη της εξουσίας και αποφασίζετε χωρίς συζήτηση και χωρίς συναίνεση όπως κάνατε και σ' αυτό το νομοσχέδιο. Όμως, η ιστορία διδάσκει ότι η δύναμη της εξουσίας είναι προσωρινή, ενώ η αντίδραση στις αδικίες της παντοινή.

Κύριοι Υπουργοί, ο τρόπος που ασκείτε σήμερα την εξουσία είναι και ψυχρός και άδικος. Γι' αυτό η λαϊκή αντίδραση στις αδικίες που προκαλείτε και οι σύγχρονες ανάγκες της ζωής που περιφρονείτε, θα λιώσουν γρήγορα και την τωρινή σας εξουσία, όπως το έκανε το 1990. Όμως, το κόστος για την πατρίδα θα είναι μεγάλο και μη αναστρέψιμο εάν συνεχίσετε αυτήν την πολιτική της αυταρχικότητας, όσο συνεχίζετε να εφαρμόζετε την πολιτική της ασυνέπειας μεταξύ προεκλογικών λόγων και μετεκλογικών της δεσμεύσεων και πράξεων και όσο επιλέγετε το δρόμο της ευνοιοκρατίας και της κομματοκρατίας.

Όσο εσείς θα συνεχίζετε έτσι τόσο εμείς θα σας επισημαίνουμε τις αυθαιρεσίες σας και θα καταψηφίζουμε αυτού του είδους τα αναχρονιστικά νομοσχέδια όπως είναι αυτό σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Χρύσης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακολούθησα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου και εξεπλάγην ως νέος Βουλευτής για το ύψος και τη φρασσεολογία των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης. Αντιλαμβάνομαι την αγωνία τους και την ανησυχία τους, καθώς βλέπουν ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο γκρεμίζεται το κράτος της αναξιοκρατίας, που με τόσο κόπο και τόση μεθοδικότητα έστησαν τις τελευταίες δεκαετίες. Δεν κατανοώ όμως τις κραυγές απόγνωσης και τα διχαστικά συνθήματα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν κατανοείτε ότι αυτός ο πολιτικός λόγος, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν σας ωφελεί πολιτικά;

Προσωπικά θα σταθώ στο κεφάλαιο δ' της δεύτερης ενότητας και συγκεκριμένα στο άρθρο 12 που αναφέρεται στα θέματα διοίκησης πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το κάνω αυτό, γιατί έχω ιδιαίτερη ευαισθησία στα θέματα εκπαίδευσης την οποία υπηρέτησα επί δεκαετία ολόκληρα χρόνια, μεταδίδοντας γνώσεις, αρχές και αξίες στα Ελληνόπουλα.

Κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να πω ότι προσωπικά υπέστην μια τραυματική εμπειρία από τον τρόπο που αξιολογούσατε κάπο-

τε τους προϊσταμένους, τους διευθυντές και υποδιευθυντές σχολικών μονάδων. Πτυχιούχος φιλοσοφικής και νομικής σχολής, με υποτροφίες από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών, δεν έτυχα ποτέ της τιμής να είμαι ούτε υποδιευθυντής σχολικής μονάδας!

Μελέτησα με ιδιαίτερη σοβαρότητα το νομοσχέδιο. Θα συνιστούσα όμως, στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, να το πράξουν και αυτοί. Έχω στα χέρια μου τον ν. 2188/94 που δημοσιεύθηκε στις 16/2/1994, τέσσερις μήνες μετά τις εκλογές του Οκτώβρη του '93. Πιο εσπευσμένα από μας, έφεραν μετά την 3ετή διακυβέρνηση της χώρας από τη Ν.Δ. και σε τέσσερις μήνες έφεραν σχεδόν ταυτόσημο νομοσχέδιο και το πέρασαν εσπευσμένα. Και αν κάποιος από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης το αντιπαραβάλλει με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας, δεν έχει εκείνες τις κραυγαλέες αντιθέσεις ή κριτήρια που δικαιολογούν τόσο πανικό και τόσο σπαργμό!

Το άρθρο 3 του νομοσχεδίου, του ν. 2188 που ψήφισε η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και νυν Αντιπολίτευση, αναφέρεται ρητώς σε θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και λίγο ή πολύ, αν κάποιος από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης το ανακαλέσουν στη μνήμη τους ή τους δοθεί ευκαιρία έστω και τώρα να ρίξουν μια ματιά, θα δουν ότι πραγματικά αυτά που παραθέτουν εδώ στην Αίθουσα και προσπαθούν να μας πείσουν, δεν έχουν καμία νομική ή λογική στήριξη.

Μελετήστε το και κάντε μια σύγκριση με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας για να δείτε πόσο υπερβολικοί και άδικοι είστε στις επικρίσεις σας. Το νομοσχέδιό σας κατά βάση στηριζόταν στη συνέντευξη και το δημοκρατικό ήθος. Ήταν αυτά μετρήσιμα στοιχεία για να αξιολογήσετε τους διευθυντές πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης; Ασφαλώς όχι. Όμως, έτσι σας βόλευσε.

Εμείς τότε δεν βγάλαμε τέτοιες κραυγές. Ήλθε η ώρα όμως τώρα μ' αυτό το νομοσχέδιο που, βελτιωμένο και οπωσδήποτε με κριτήρια αξιοκρατίας, έρχεται να δώσει την ευκαιρία στους ανθρώπους που τόσα χρόνια υπέστησαν αυτήν τη μονόπλευρη και μονοκομματική αξιολόγηση να δικαιωθούν. Γνωρίζετε ποιοι διευθυντών την εκπαίδευση «πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια» με μοναδικό προσόν την κομματική τους ταυτότητα.

Και αυτό το επιβεβαιώνει η πραγματικότητα. Ο συνάδελφος, ο εκ Κρήτης ορμώμενος, που είχε μιλήσει προηγουμένως ή και κάποιος άλλος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ας μου αναφέρει έναν προϊστάμενο πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από τον Έβρο μέχρι τη Λακωνία ή από την Κέρκυρα μέχρι τα Δωδεκάνησα από τα οποία κατάγομαι που να ανήκει στο δικό μας πολιτικό χώρο. Τότε θα πείσει και εμένα τον δύσπιστο και τον δύστροπο ...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Σε μένα αναφερθήκατε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Όχι, στο συνάδελφό σας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μην απαντάτε, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δέχετε διακοπές, κύριε Χρύση;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεχίστε τότε, κύριε Χρύση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Να μου αναφέρετε -και το επαναλαμβάνω να ακουστεί μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και να το ακούσει και ο ελληνικός λαός- έναν προϊστάμενο από την πρωτοβάθμια ή τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ανά τη επικράτεια που να ανήκει στο δικό μας χώρο και τότε θα με πείσετε και εμένα. Ασφαλώς δεν υπάρχει, γιατί θα μας το αναφέρατε εδώ και θα μας αποστομώνατε. Αυτήν την αξιοκρατία λοιπόν, προασπίζετε και γι' αυτήν την αξιοκρατία διαρρηγνύετε τα ιμάτιά σας. Δεν πείθετε όμως, κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση αυτή με την αυξανόμενη καθημερινά συναίνεση του ελληνικού λαού και τη διευρυμένη εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή προχωρεί, εξυγιανεί τη Δημόσια Διοίκηση και αποκαθιστά την αξιοκρατία στην εκπαίδευση. Αφήνουμε στη λήθη και στην πολιτική μοναξιά κάποιους που χωρίς φραγμούς έθα-

ψαν την αξιοκρατία σ' αυτόν τον τόπο στη Δημόσια Διοίκηση και στην εκπαίδευση και υπερψηφίζουμε ανεπιφύλακτα ένα νομοσχέδιο το οποίο επιτέλους θα φέρει διαφάνεια, αξιοκρατία, για να μπορέσει ο τόπος αυτός να βρει το δρόμο του. Να δοθεί επιτέλους η ευκαιρία και στους λοιπούς Έλληνες να προσφέρουν για το καλό αυτού του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η κ. Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Η κυρία Υπουργός στην ομιλία της στη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου αναφέρθηκε ιδιαίτε- ρως στη δυνατότητα της Κυβέρνησης να κυβερνά με βάση το πρόγραμμά της, απαντώντας στα επιχειρήματα τα δικά μας για το γεγονός ότι αυτές οι ρυθμίσεις προηγούνται του περίφημου διαλόγου για την εκπαίδευση. Αισθάνομαι, λοιπόν, την ανάγκη να επανέλθω και είναι ανάγκη να συνηνοηθούμε.

Ασφαλώς η Κυβέρνηση έχει κάθε δικαίωμα να κυβερνήσει και ασφαλώς το προεκλογικό της πρόγραμμα μπορεί να θεωρεί ότι τη δεσμεύει ή όχι. Είναι όμως αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο διά- λογος για την εκπαίδευση υπήρξε μία εξαγγελία της Κυβέρ- νησης, κυρία Υπουργέ. Εσείς το είπατε, εσείς το εξαγγείλατε και μάλιστα σε υψηλούς τόνους, όχι μόνο μέσα στη Βουλή αλλά και σε όλα τα μέσα της επικοινωνίας και μάλιστα δώσατε μία διά- σταση στο διάλογο αυτόν, ότι περίπου θα γίνει μία γόνιμη συζή- τηση που θα είναι στραμμένη στο μέλλον της εκπαίδευσης. Είπατε μάλιστα τότε -έχω και τα Πρακτικά από την ομιλία του Πρωθυπουργού- ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα είναι πρόθυμη να συζητήσει και να υιοθετήσει προτάσεις από οπουδήποτε προερχόμενες που θα αφορούν το μέλλον αυτού του τόσο νευραλγικού τομέα.

Το ερώτημα, λοιπόν, το οποίο προκύπτει και προκύπτει καλό- πιστα σε κάθε άνθρωπο που κρίνει έστω από μακριά αυτά τα οποία συμβαίνουν, είναι εάν η συγκεκριμένη τακτική της Κυβέρ- νησης να κόβει φέτες σημαντικά ζητήματα της εκπαίδευσης και να τα φέρνει, να τα νομοθετεί είτε σε άσχετα νομοσχέδια είτε μέσα στο καλοκαίρι, συνάδει με όλες αυτές τις εξαγγελίες τις οποίες ακούμε για τον περίφημο διάλογο.

Το Σεπτέμβριο τι θα συζητήσουμε, κυρία Υπουργέ; Θα ξανα- συζητήσουμε -υποθέτω- τα ίδια; Θα συζητήσουμε πάλι για το πώς θα οριστούν οι προϊστάμενοι -οι μόνιμοι αυτή τη φορά- και οι διευθυντές της εκπαίδευσης. Θα συζητήσουμε πάλι για το εξεταστικό σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση το οποίο νομοθετήσατε πριν από λίγο. Θα συζητήσουμε πάλι για το σύστημα πρόσληψης εκπαιδευτικών. Το ερώτημα είναι: Αντέχει ο χώρος της εκπαίδευσης επανειλημμένες αλλαγές και είναι εν πάση περιπτώσει αυτή μια πολιτική που στρέφεται στο μέλλον;

Βεβαίως η Κυβέρνηση, κυρία Υπουργέ, έχει κάθε δικαίωμα να κυβερνήσει και βεβαίως εσείς είστε Κυβέρνηση και εμείς Αντι- πολίτευση. Καλό είναι όμως να το καταλάβουμε και οι δύο. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η Κυβέρνηση μπορεί να απευθύνεται συνεχώς επί τέσσερα χρόνια σε εμάς εδώ με το φοβερό επιχεί- ρημα ότι όλα αυτά υπήρχαν στο προεκλογικό μας πρόγραμμα. Ε, και λοιπόν; Δεν πρέπει να κρίνει αυτό το Τμήμα αν αυτά είναι σωστά, αν είναι προς όφελος των πολιτών; Τι νόημα έχει ο διά- λογος στη Βουλή; Με τη λογική αυτή θα μπορούσε κανείς να πει ότι η Νέα Δημοκρατία, εφόσον έχει αυτό το προεκλογικό πρόγραμμα, δεν έχει καμία ανάγκη αυτού του διαλόγου που γίνεται είτε στη Βουλή είτε στο δημόσιο χώρο και προχωράμε με βάση το πρόγραμμά της;

Έχω την εντύπωση, όμως, ότι το δημοκρατικό μας πολίτευμα μάλλον κάπως αλλιώς έχει τα πράγματα. Και επαναλαμβάνω: Όταν γίνεται τόσο συζήτηση για διάλογο, ιδιαίτερα στο χώρο της εκπαίδευσης, το να έρχονται ρυθμίσεις για τις οποίες οι αρμόδιοι φορείς -η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ- μας λένε στην επιτροπή ότι τις ακούνε και τις βλέπουν για πρώτη φορά, αν και -υποτί- θεται- βρίσκονταν σε διάλογο και με την Κυβέρνηση και με τον κ. Παυλόπουλο, ε, αυτό δεν είναι διάλογος! Πώς θα γίνει; Δεν χρειάζεται διαβούλευση στο χώρο της εκπαίδευσης; Υπάρχει τόσο βιασύνη να καταργήσουμε αυτούς τους προϊσταμένους και τους διευθυντές; Αυτά τα λέω, για να γίνει σαφές η διαφο-

ρετική αντίληψη που έχουμε όσον αφορά το θέμα του διαλόγου.

Επαναλαμβάνω: Εμείς θεωρούμε το διάλογο πολύ σημαντικό για το χώρο της εκπαίδευσης και νομίζουμε ότι έχει να προσφέρει, αν είναι πραγματικά στραμμένος στο μέλλον, αν είναι καλόπιστος, αν έχει συγκεκριμένα θέματα και αν εν τέλει καταλήγει κάπου. Παρατηρούμε, όμως, ότι ο διάλογος αυτός υπονομεύεται από την ίδια την Κυβέρνηση με αυτήν την κοινοβουλευτική τακτική την οποία ακολουθεί τους δύο τελευταίους μήνες.

Έρχομαι τώρα στην ουσία των άρθρων που συζητούμε. Η κυρία Υπουργός Παιδείας πράγματι έκανε μια δήλωση σήμερα στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας όσον αφορά τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Νομίζω ότι είναι ανάγκη και σε αυτό το θέμα να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι. Η κριτική μας, κυρία Υπουργέ, όπως θα παρακολουθήσατε όλες αυτές τις μέρες, στα συγκεκριμένα άρθρα εστιάζεται στους διευθυντές και στους προϊστάμενους γραφείων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Εσείς σκοπίζω, κατά τη γνώμη μου, στη δήλωσή σας συγχέετε το θέμα αυτό με τους περιφερειακούς διευθυντές που είναι όντως μετακλητοί υπάλληλοι. Όμως, είναι αναμφισβήτητο ότι οι διευθυντές και οι προϊστάμενοι των γραφείων, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, δεν είναι πολιτικά πρόσωπα. Δεν έχουν πολιτικό ρόλο, όπως λέτε εσείς εδώ. Είναι εκπαιδευτικοί, μόνιμοι υπάλληλοι, οι οποίοι κρίνονται από τα συμβούλια τα οποία τους έκριναν με βάση συγκεκριμένα μετρήσιμα κριτήρια.

Όσον αφορά την ουσία των κρίσεων για την οποία ακούμε τόσα πολλά αυτές τις μέρες. Πράγματι η ΟΛΜΕ σε μια ανακοίνωση την οποία έχουμε και εμείς υπόψη μας, ασφαλώς είχε επισημάνει αρνητικά στις κρίσεις που αφορούσαν κατά την άποψή της τον τρόπο εφαρμογής αυτών των κριτηρίων. Όμως, υπήρχαν κριτήρια, κυρία Υπουργέ, και ειδικαίως ο κάθε εκπαιδευτικός φορέας να κάνει κριτική με βάση τα κριτήρια αυτά τα οποία ήταν μετρήσιμα. Έγινε τόσος λόγος για την περιφημη σύνταξη. Όμως, η σύνταξη μετρούσε κατά ένα ορισμένο μικρό ποσοστό και, εν πάση περιπτώσει, όλες οι σύγχρονες αντιλήψεις...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το ποσοστό είναι 50%.

MARIA ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κάνετε λάθος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εγώ κάνω λάθος; Θα σας τα πω.

MARIA ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Όλες οι σύγχρονες αντιλήψεις συμπεριλαμβάνουν τη σύνταξη στα κριτήρια τα οποία υπολογίζετε. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι προτάσεις και της ΟΛΜΕ και της ΑΔΕΔΥ που υπάρχουν για το συγκεκριμένο θέμα περιλαμβάνουν το κριτήριο της σύνταξης. Αν λοιπόν, υπάρχει θέμα κριτηρίων και εφαρμογής τους, θα μπορούσατε να το συζητήσετε συγκεκριμένα με τους αρμόδιους εκπαιδευτικούς φορείς. Όμως, πιστεύω ότι δεν είναι αυτό το θέμα. Άλλωστε η ΔΟΕ -μια και ενδιαφέρεστε για τα ποσοστά, κύριε συνάδελφε- κατέθεσε στην επιτροπή συγκεκριμένα στοιχεία -φαντάζομαι ότι τα έχει υπ' όψιν της η κυρία Υπουργός- όπου αποδεικνύεται ότι η σύνταξη στο σύνολο όλων των περιφερειών -μπορώ να τα επανακαταθέσω, αν και δεν νομίζω ότι χρειάζεται- δεν μέτρησε ποτέ πάνω από 20%-25%.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ να δεχθώ ότι τα κριτήρια αυτά ήθελαν αλλαγή, να δεχθώ ότι τα Σώματα ήθελαν αλλαγή. Ποια είναι η αλλαγή η οποία έρχεται; Και να την υπερασπιστείτε, παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, και όχι να κάνετε αντιπολίτευση στο ενδεχόμενο κακό παρελθόν.

Να δούμε όμως τι λέτε. Λέτε το εξής: Για την αξιολόγηση των υποψηφίων προσωρινών διευθυντών και προϊσταμένων γραφείων συνεκτιμώνται ιδίως η υπηρεσιακή κατάσταση, η επιστημονική συγκρότηση, η ικανότητα συνεργασίας, η εν γένει συγκρότηση και προσωπικότητα με βάση το φάκελο. Αυτό το «δίδως» όμως σημαίνει ότι μπορεί να συνεκτιμηθεί οτιδήποτε άλλο. Ή μήπως το αρνούμαστε αυτό; Ξέρουμε όλοι σε αυτήν τη Βουλή πώς γίνεται η νομοθεσία. Και είναι αυτά συγκεκριμένα κριτήρια; Είναι, εν πάση περιπτώσει, πιο συγκεκριμένα -αν θέλετε να κάνουμε τη σύγκριση- απ' αυτά που προέβλεπε το προηγούμενο νομικό καθεστώς; Νομίζω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν στέκουν αυτού του είδους τα επιχειρήματα.

Και πρέπει, επίσης, να πω ότι δεν είναι τυχαίο ότι η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ δεν συμφωνούν με το νομοσχέδιο. Αυτό το θέμα γιατί αποσιωπάται, κυρία Υπουργέ; Αναφερθήκατε στις παλιές θέσεις της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ. Δεν συμφωνούν όμως η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ. Ήρθαν στην επιτροπή και το είπαν με μεγάλη σαφήνεια. Δεν συμφωνούν. Αυτό δεν το παίρνουμε υπ' όψιν; Δεν έχει να κάνει αυτό με το διάλογο, τον οποίο συνεχώς ακούμε; Νομίζω, λοιπόν, ότι το συγκεκριμένο θέμα δεν είναι καθόλου καλό παράδειγμα αντιμετώπισης προβλημάτων, όπως είπα, με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον.

Όσον αφορά το άρθρο που αφορά το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, ίσως πρέπει εδώ να συνεννοηθούμε. Και λυπούμαι που συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μάλιστα υπήρξε και ακαδημαϊκός δάσκαλος, έρχεται στο θέμα αυτό, για να μας πει ότι δικαιούται το Υπουργείο να σταματήσει διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Σοβαρά τα λέμε αυτά τα πράγματα, κύριε Πρόεδρε; Τι θα γίνει αν αύριο, με βάση αυτό το δεδικασμένο, ας το πούμε έτσι, με βάση αυτό που έχουμε ήδη νομοθετήσει για το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, έρθει η Κυβέρνηση και πει ότι αντίστοιχα στα άλλα πανεπιστήμια σταματά τις κρίσεις; Θα συμφωνήσουμε;

Και τι νόημα έχει αυτό το οποίο άκουσα εδώ -και παρακαλώ την κυρία Υπουργό, να τοποθετηθεί σε αυτό- ότι κάποιος καθηγητής κρίνονται, ενώ ήταν σύμβουλοι της προηγούμενης ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι στίγμα; Φέρουν στίγμα οι άνθρωποι αυτοί; Εγώ δεν γνωρίζω σε ποιους αναφέρθηκε, ο κύριος συνάδελφος ούτε συλλήβδην τους υπερασπίζομαι. Αναρωτιέμαι, όμως, το εξής: Αυτοί τους οποίους χρησιμοποιεί σήμερα, η κυρία Υπουργός, τους οποίους αύριο θα κρίνουμε στην επιτροπή, θα πρέπει να έχουν το στίγμα ότι ουδέποτε πρέπει, αν αλλάξει η Κυβέρνηση, να χρησιμοποιηθούν πουνθενά; Δεν είναι κατά τη γνώμη μου αντίληψη αυτή. Και λυπούμαι, γιατί υπάρχουν ασφαλώς πολλά προβλήματα στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, αλλά δεν είναι αυτός τρόπος αντιμετώπισης.

Για να τελειώνω, κυρία Υπουργέ, το δικό μας πρόβλημα είναι ότι, ακόμα και αν υπήρχαν προβλήματα στο προηγούμενο καθεστώς, αυτό το οποίο κάνετε είναι χειρότερο. Είναι χειρότερο. Και σε αυτό θέλουμε μια απάντηση. Δεν είναι απάντηση αυτό που ακούστηκε εδώ, ότι όλοι ήσαν προσκεείμενοι στο ΠΑΣΟΚ. Κατ' αρχήν, πού το ξέρετε; Έχουμε τα στοιχεία; Αυτό, όμως, πιστεύετε ότι μπορεί να πείσει κανέναν; Εσείς απ' αυτούς δεν επιλέξατε για να στελεχώσετε τώρα τα κεντρικά υπηρεσιακά συμβούλια και άλλα όργανα; Αυτοί που επιλέξατε είναι επίσης στο χώρο του ΠΑΣΟΚ; Έχουμε, δηλαδή, τα κοινωνικά φρονήματα των ανθρώπων και κρίνουμε ότι όλοι, 100%, είναι στο χώρο του ΠΑΣΟΚ;

Νομίζω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι ανάγκη να επικρατήσουν πιο ψύχραιμες σκέψεις. Η δική μας πρόταση είναι όσα ζητήματα υπάρχουν και που πάσχουν στο χώρο της εκπαίδευσης -που ασφαλώς χρειάζεται αλλαγή- να τα συζητήσουμε σ' ένα σύντομο διάλογο -δεν λέω εσείς- και να υπάρξουν νομοθετικές ρυθμίσεις, που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των πολιτών και στο μέλλον.

Αυτή η συζήτηση εδώ και αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι βεντέτα ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε. Λυπούμαι που και άλλοι συνάδελφοι έδωσαν τέτοια διάσταση. Έρχεται ένα νομοσχέδιο από την Κυβέρνηση, το οποίο καταψηφίζει όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, αλλά και όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και στο οποίο αντιδρούν οι εκπαιδευτικοί φορείς. Αυτό νομίζω ότι πρέπει να το δείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Δαμανάκη.

Η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

MARILETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε ξανασυζητήσει το θέμα και θέλω να κάνω ορισμένα σχόλια, τα οποία δεν θα έχουν καν πολιτική χροιά. Θέλω να πω ότι αυτό ήταν το μίνιμουμ που μπορούσε να κάνει τώρα το

Υπουργείο, για να βάλει το μηχανισμό να δουλέψει. Θέλω να πω επίσης πως με βάση τις κριτικές που έγιναν αλλά και την πραγματικότητα οι επιλογές που έγιναν την προηγούμενη φορά, δεν έδωσαν καν την ευκαιρία σε ανθρώπους ικανούς από το ίδιο το κυβερνών τότε κόμμα να συμμετάσχουν σε αυτές τις διαδικασίες.

Δεν είναι τόσο απλά, κυρία Δαμανάκη, ότι απλώς η ΟΛΜΕ έκανε μια κριτική. Το 90% των διδακτορικών και των μεταπτυχιακών πετάχτηκαν στα σκουπίδια, γιατί η συνέντευξη, λέει, απέδειξε, ότι ήταν καλύτεροι οι άλλοι. Υπάρχει το κείμενο της ΟΛΜΕ το οποίο αναφέρει και τους αριθμούς. Κατ' αρχήν, όταν μιλάμε για μετρήσιμα κριτήρια, δεν μπορεί το διδακτορικό και το μεταπτυχιακό να μην είναι μετρήσιμο. Επί πλέον αποτελεί μία απογοήτευση για τους εκπαιδευτικούς το μήνυμα τότε από το Υπουργείο «μην κάνετε τον κόπο να κάνετε μεταπτυχιακά, μην παίρνετε εκπαιδευτικές άδειες για διδακτορικά, διότι αρκούν άλλα πράγματα». Επομένως, η κριτική που έγινε τότε δεν ήταν γενική, ήταν τεκμηριωμένη.

Πράγματι η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ λένε ότι αφού έγινε τότε αυτό και έχει ξαναγίνει και στο παρελθόν, ας μην το κάνετε εσείς σήμερα, παρά το γεγονός ότι είναι κακός ο τρόπος επιλογής. Λάθος. Και λάθος μήνυμα. Γιατί όταν κανείς επιλέγει ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι κατάλληλοι και όχι αξιοκρατικά ούτε αυτοί πρόκειται να δουλέψουν μέσα από το σύστημα, το οποίο καθορίζει η πολιτική ηγεσία, που το ρυθμίζει.

Επομένως εμείς δεν προχωρήσαμε κατ' ευθείαν –και το λέω ιδίως σε σας κυρία Δαμανάκη– στο να τοποθετήσουμε καινούργιους με ασαφή κριτήρια. Βλέπετε ότι δεν θίγουμε τους διευθυντές σχολικών μονάδων καθόλου. Παραδεχθήκατε και εσείς ότι οι περιφερειακοί διευθυντές είναι μετακλητοί και πράγματι. Μιλάμε, δηλαδή, για περίπου διακόσια άτομα, διότι οι σχολικοί σύμβουλοι, κυρία Δαμανάκη, δεν μπορούν να επιλεγούν. Δεν καταργήσαμε τους σχολικούς συμβούλους. Έληγε ο πίνακας στις 30 Ιουνίου. Επειδή απαιτεί ο νόμος να έχουν αξιολογηθεί και να υπάρχουν εκθέσεις αξιολόγησης, εγώ ρωτώ εσάς που ανήκετε στο πρώην κυβερνών κόμμα: Γιατί τάχα δεν έγινε αξιολόγηση; Είναι τόσο αθώο αυτό;

Επομένως οι περιφερειακοί διευθυντές είναι μετακλητοί. Επιμένω –είναι δικαίωμά μας απόλυτο– και δεν το συζητώ και έπρεπε να έχουν παραιτηθεί. Το ίδιο λένε και τα συνδικάτα.

Για τους σχολικούς συμβούλους φταίει το κόμμα σας. Διότι εγώ δεν μπορώ να παρανομήσω και δεν έχω καμία διάθεση να επιλέξω σχολικούς συμβούλους χωρίς εκθέσεις αξιολόγησης. Μιλάμε, λοιπόν, για τους προϊσταμένους γραφείων και για τους διευθυντές εκπαίδευσης. Και αυτή είναι πολιτική επιλογή, η οποία ανακοινώθηκε και στην ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ, παρά το γεγονός ότι έχουν άλλη άποψη οι άνθρωποι. Λένε: «Αφού έγινε τότε κάτι πολύ κακό, μην το κάνετε εσείς τώρα». Τι κάνουμε όμως εμείς; Δεν κάνουμε αυτό που έκανε το νομοσχέδιο το οποίο είχε φέρει ο κ. Φατούρος τότε και συμπλήρωσε ο κ. Πεπονής. Επιλέγουμε προσωρινούς με χρονικό όριο –εκείνη τη φορά δεν είχε γίνει με όριο– 31-8-2005. Και θα συζητήσουμε στο διάλογο τα κριτήρια. Εγώ θέλω να σας πω ότι θεωρώ σημαντικό κριτήριο οι άνθρωποι αυτοί να έχουν πολλά χρόνια στην τάξη –και να μην είναι άνθρωποι που υπηρετούν συνεχώς κάπου αλλού– και να ξέρουν ποιο είναι το σχολείο. Και μία σειρά άλλων κριτηρίων για τα οποία εμείς θα συζητήσουμε.

Κυρία Δαμανάκη –δεν ήσασταν εσείς τότε στο ΠΑΣΟΚ– έγινε πολύς θόρυβος για το τίποτα. Θα επιλεγούν οι προσωρινοί με αυτά τα κριτήρια και θα πάμε σε κανονικές επιλογές.

Όσο για το διάλογο για την παιδεία, δεν είναι ο διάλογος για την παιδεία να συζητήσουμε ποιους θα προσλάβουμε ή ποιους δεν θα προσλάβουμε. Δεν είπατε τίποτα για το γεγονός ότι εμείς ικανοποιήσαμε αιτήματα της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ εικοσαετίας με τον προηγούμενο νόμο που κάναμε. Αλλά δεν τον ψηφίσατε κιόλας. Και τώρα επικαλείστε την ΟΛΜΕ και την ΔΟΕ. Θα συζητήσουμε, λοιπόν, παραδείγματος χάριν, γιατί τα τελευταία κριτήρια της Πίζας βγάζουν την Ελλάδα εικοστή ένατη στους τριάντα ένα και στη γλώσσα και στις φυσικές επιστήμες. Γιατί είμαστε από τους τελευταίους. Δεν έχουμε τη δυνατότητα; Θα συζητήσουμε τα κριτήρια της Πίζας.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Σε ποια χρονιά αναφέρεστε;
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Στο 2003.

Ξέρουμε όλοι τα προβλήματα. Δεν λέμε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση είχε κανένα μαγικό ραβδί να τα λύσει όλα. Έγιναν όποια λάθη έγιναν, αλλά ο διάλογος για την παιδεία θα είναι επί της ουσίας, πώς θα προσαρμοστούμε στα ευρωπαϊκά δεδομένα, τι θα κάνουμε με τη σχέση αγοράς εργασίας και εκπαίδευσης. Δεν σημαίνει κυρία Δαμανάκη ότι θα συζητήσουμε μόνο πράγματα όπου θα αλλάξουμε τη νομοθεσία. Υπάρχουν πράγματα που έχουν σχέση με τα αναλυτικά προγράμματα, με το περιεχόμενο της παιδείας που δεν χρειάζεται νέα νομοθεσία. Μπορούμε να τα συζητήσουμε όλα αυτά.

Τώρα θα έρθω στο άρθρο 13. Θα απαντήσω για το Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο. Ελέγχθησαν διάφορα. Εμάς δεν μας απασχολεί αν κάποιος έχει στο πανεπιστήμιο την α' ή την β' πολιτική τοποθέτηση. Γνωρίζετε ότι στα πανεπιστήμια υπάρχουν άτομα όλων των τοποθετήσεων. Δόξα τω Θεώ και ευτυχώς. Όμως, το Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο δεν ανταποκρινόταν σε δύο πράγματα σε σχέση με τα υπόλοιπα, τα εκλεκτορικά σώματα και τη δυνατότητά του να αναλαμβάνει τεχνικά έργα. Αυτό και για τα Πανεπιστήμια Πελοποννήσου και Στερεάς Ελλάδας, τα καινούρια.

Αν μιλούσαμε το εκλεκτορικό σώμα ή αν το αλλάζαμε τελείως και δεν συμπληρώναμε –εκεί που τρέχουν είναι μια δύο υποθέσεις– μπορούσατε να μας πείτε: «Ξέρετε, βγάζετε κάποιους έξω που θα επιλέξουν τον α' ή τον β'». Πιθανότατα. Πιθανώς διάφοροι σύμβουλοι διαφόρων Υπουργών –διότι δόξα τω Θεώ οι περισσότεροι Υπουργοί έχουν ανθρώπους που είναι κοντά στο Πανεπιστήμιο και θέλουν να εξελιχθούν– ήδη να είναι υποψήφιοι.

Μπορώ να σας βεβαιώσω ότι δεν πρόκειται να παρέμβει το Υπουργείο για να γίνει η α' ή η β' επιλογή και γνωρίζετε ότι υπάρχουν όλοι οι μηχανισμοί για να φανεί αν κάτι είναι σωστό ή δεν είναι. Καθηγητές πανεπιστημίου θα τους επιλέξουν, όποιους επιλέξουν. Βεβαίως μπορεί να πει κανείς ότι υπήρξαν φαινόμενα κατάχρησης εξουσίας μέσα από το Υπουργείο κάποιων, όπως πανεπιστήμια που αποφάσιζαν νέα γνωστικά αντικείμενα στις 4 Μαρτίου και άλλα τέτοια.

Αλλά ούτε αυτά έχουν σημασία, κυρία Δαμανάκη. Διότι τελικά συγκεκριμένοι άνθρωποι θα επιλέξουν με βάση συγκεκριμένα προσόντα. Και επομένως αυτό δεν πρέπει να σας ανησυχεί καθόλου. Το γεγονός ότι σας ανησυχεί, εγώ δεν το καταλαβαίνω. Θα μπορούσε να σας ανησυχεί εάν επρόκειτο να συρρικνώσουμε τα εκλεκτορικά σώματα.

Τα εκλεκτορικά σώματα θα αποτελούνται από συγκεκριμένα φυσικά πρόσωπα και θα πρέπει να κρίνουν συγκεκριμένα προσόντα. Και κοντά στους όποιους είναι υποψήφιοι –εγώ δεν ξέρω ποιοι είναι υποψήφιοι, ειλικρινά– μπορεί να υπάρχουν και άλλοι και εν πάση περιπτώσει καλό είναι να διευρύνουμε τις δυνατότητες, ώστε να υπάρχουν πάρα πολλοί υποψήφιοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τα υπόλοιπα που αφορούν στις μετατάξεις, τα κατανοείτε. Όταν αποκτούν οι εκπαιδευτικοί προσόντα, μπορούν να κάνουν μετατάξεις από κλάδο σε κλάδο. Ξέρω ότι σε πολλά σημεία δεν έχετε διαφωνίες, αλλά είναι τα άρθρα ολόκληρα και δεν θέλετε να τα ψηφίσετε.

Θέλω να σας πω, όμως, ότι το νομοσχέδιο αυτό, καθώς και το προηγούμενο που λογικά έπρεπε να το έχετε ψηφίσει, είναι το μίνιμουμ που μπορούσε να κάνει το Υπουργείο Παιδείας για να προχωρήσει κάπως η υπόθεση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Ο κ. Καστανίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ της Παιδείας, εγείρονται πολύ σοβαρά ερωτηματικά για όσα υποστηρίζετε, μάλιστα δεν μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει σοβαρότατες αντιφάσεις ανάμεσα στους δικούς σας ισχυρισμούς και στους ισχυρισμούς του παρισταμένου συναδέλφου σας Υπουργού των Εσωτερικών, ο οποίος στο

ίδιο νομοσχέδιο ρυθμίζει με διαφορετικό τρόπο ίδια θέματα για τη διοίκηση.

Καταργείτε τους διευθυντές μέσης και πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως επίσης και τους προϊσταμένους γραφείων. Δεν έχετε ανακοινώσει ακόμα επισήμως αν, όταν θα διαμορφώσετε το οριστικό θεσμικό πλαίσιο, θα τους καταστήσετε μονίμους ενώ σήμερα είναι επί θητεία. Υποθέτω, επειδή ακούω συχνά τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, όπως και τον Πρωθυπουργό, να ισχυρίζονται ότι όσα είπατε προεκλογικώς θα ισχύσουν και μετεκλογικώς, ότι θα εφαρμόσετε το συνταχθέν από εσάς εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Στο πρόγραμμά σας, όμως, για τα εκπαιδευτικά πράγματα, κυρία Υπουργέ της Παιδείας, ισχυρίζεστε ότι τα επιτελικά στελέχη της εκπαίδευσης πρέπει να είναι μόνιμα διότι, τελούντα υπό καθεστώς τριετούς θητείας και συνεπώς κρίσεως, ζουν σε συνθήκες ανασφάλειας, πράγμα που δημιουργεί αντιπαραγωγικά αποτελέσματα στο χώρο της εκπαίδευσης. Αρα μπορώ βασίμως να υποθέσω ότι εφαρμόζοντας πιστά το προεκλογικό σας πρόγραμμα, θα τους καταστήσετε μονίμους σε αντίθεση με τη ισχύουσα σήμερα θητεία τους.

Την ίδια ώρα, κυρία Υπουργέ της Παιδείας, με το ακριβώς αντίθετο επιχείρημα, ένα άλλο μέλος της Κυβέρνησης αποφασίζει ότι τόσο οι γενικοί διευθυντές όσο και οι διευθυντές της υπόλοιπης διοίκησης πρέπει να υπηρετούν με θητεία, ενώ σήμερα είναι μόνιμοι.

Το εύλογο ερώτημα, που μπορεί να ανακύψει είναι: Γιατί στη μία περίπτωση, για τα επιτελικά στελέχη της εκπαίδευσης, το καθεστώς της ανασφάλειας παράγει αρνητικά αποτελέσματα για την εκπαίδευση, αλλά για όλη την υπόλοιπη διοίκηση η μετατροπή της μονιμότητας σε θητεία των γενικών διευθυντών και διευθυντών δεν συνιστά αρνητική εξέλιξη, λόγω του άγχους των λειτουργών της;

Θα παρακαλέσω επ' αυτού να έχω μία απάντηση, γιατί ξέρετε η λογική είναι μια αρνητική διαδικασία την οποία καλούμαστε όλοι να την υπηρετήσουμε.

Έρχομαι στο δεύτερο ερώτημα το οποίο έχω. Και στην Εισηγητική σας Έκθεση το περιγράφετε αυτό, το είπατε και πριν από λίγο, ότι μάλλον δεν δόθηκε η ευκαιρία σε πολλούς αξίους να κριθούν, όταν πριν από καιρό εκρίθησαν άλλοι για τις θέσεις των προϊσταμένων γραφείων και των διευθυντών της εκπαίδευσης. Μάλιστα ισχυρισθήκατε ότι δεν υπήρξε σωστή εφαρμογή του νόμου και του σχετικού προεδρικού διατάγματος. Προσώρας να προσχωρήσω στην άποψή σας και να αποδεχτώ, για τις ανάγκες της συζήτησής, ότι οι κρίσεις δεν ήταν ούτε επαρκώς αιτιολογημένες, ούτε υπήρξε ορθή εφαρμογή του προεδρικού διατάγματος 25/2002. Γνωρίζετε όμως, ότι με εκείνο και σήμερα ισχύον καθεστώς οι κρίσεις των διευθυντικών στελεχών της εκπαίδευσης στηρίζονται, μεταξύ άλλων, σε κριτήρια που ήταν σαφώς μετρήσιμα. Η κατοχή, παραδείγματος χάρι, διδακτορικού ή μεταπτυχιακού τίτλου δίδει ορισμένο αριθμό μορίων στους υποψηφίους, η κατοχή μίας διευθυντικής θέσης στην εκπαίδευση επίσης μοριοδοτείται, όπως και άλλα τέτοια συγκεκριμένα μετρήσιμα κριτήρια.

Ισχυρίζεστε ότι τα κριτήρια αυτά δεν εφαρμόστηκαν είτε γιατί δεν υπήρξε έκθεση αξιολόγησης είτε γιατί η συνέντευξη υπερακρόντισε το αρχικό αποτέλεσμα των μετρήσιμων κριτηρίων.

Γιατί σας παρακαλώ, κυρία Υπουργέ της Παιδείας, δεν κρατάτε τα ίδια μετρήσιμα κριτήρια και να τα εφαρμόσετε εσείς σωστά, ώστε να αναφωνήσουμε μαζί με όλον τον ελληνικό λαό «ζήτω» για την ελληνική Κυβέρνηση που εφαρμόζει σωστά ό,τι δεν εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ;

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί έχετε την ανάγκη να μετακινήθετε από την κατηγορία ότι δεν εφαρμόστηκαν σωστά τα κριτήρια, σε εντελώς σαφή κριτήρια όπως είναι τα ακόλουθα: «Συνεκτιμώνται ιδίως η υπηρεσιακή κατάσταση, η επιστημονική και παιδαγωγική συγκρότηση, η ικανότητα ανάληψης διοικητικών ευθυνών, η ικανότητα συνεργασίας με τα μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας, η εν γένει συγκρότηση και προσωπικότητα των υποψηφίων.» Είναι παντελώς ασαφή τα κριτήρια και ερμηνεύσιμα κατά το δοκούν.

Κυρία Υπουργέ της Παιδείας, καταργείτε τους σημερινούς

και επιλέγετε προσωρινούς. Έτσι δεν είναι; Μέχρι 31-8-2005. Μιλάμε, δηλαδή, για ανθρώπους που θα υπηρετήσουν την εκπαίδευση περίπου ένα χρόνο. Ποια η αιτία για τη βιασύνη σας να οριοθετήσετε την κρίση τους μέσω ασαφών κριτηρίων, ενώ θα μπορούσατε να κρατήσετε τα κριτήρια του προεδρικού διατάγματος 25 και να τα εφαρμόσετε, προς δόξαν της δικής σας αξιοπιστίας, με απόλυτη πειθαρχία; Γιατί οδηγήσθε από την κριτική σε μας στην πλήρη άρνηση των κριτηρίων; Δεν το αντιλαμβάνομαι.

Επίσης θέλω να παρατηρήσω ότι υπάρχει μία πρόθεση κραυγαλέα αντίφαση ανάμεσα σε αυτά που εσείς ρυθμίζετε και σ' αυτά που ρυθμίζει για την υπόλοιπη διοίκηση ο συνάδελφός σας Υπουργός των Εσωτερικών. Κάθε ένα από τα στελέχη που υπηρετούν σήμερα στην εκπαίδευση και καταργούνται, αυτό που οφείλουν να κάνουν είναι να αναζητήσουν ένα σχολείο για να διδάξουν. Ξέρετε ότι αρκετών εξ αυτών η θητεία λήγει 30 Ιουνίου 2006. Πολλοί, λοιπόν, γνωρίζοντας ότι θα υπηρετήσουν επί θητεία εγκατέλειψαν άλλες θέσεις, όπως είναι η διεύθυνση μιας σχολικής μονάδας και υπέθεσαν ότι από τη στιγμή που θα επιλεγούν, θα υπηρετήσουν για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και μετά από αυτό το χρονικό διάστημα θα επανέλθουν στα καθήκοντά τους, όποια καθήκοντα τάσσει ο νόμος. Στην προκειμένη περίπτωση οργάνωσαν την εκπαιδευτική και ατομική ζωή τους, με υπόθεση εργασίας ότι θα διαδράμουν το συνολικό χρόνο της θητείας τους. Άντ' αυτού τους καταργείτε και ταυτόχρονα δεν εκδηλώνετε καμία πρόνοια για την οικονομική και εκπαιδευτική τους κατάσταση. Την ώρα μάλιστα που για τους αντίστοιχους γενικούς διευθυντές και διευθυντές στην υπόλοιπη Δημόσια Διοίκηση υπάρχει πρόνοια, στην περίπτωση που απωλέσουν τη θέση τους, να καταλάβουν το αμέσως κατώτερο προϊσταμενικό επίπεδο ευθύνης.

Ο γενικός διευθυντής, δηλαδή, μπορεί να παραμείνει διευθυντής. Κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται στην εκπαίδευση.

Παρατηρώ, δηλαδή, ότι για τις ίδιες ρυθμίσεις, με τις ίδιες στοχεύσεις επέρχονται διαφορετικά αποτελέσματα για δύο σαφώς μεταξύ τους διακριτούς χώρους. Η διαφορετική λογική είναι δικαίωμά σας, αλλά δεν αναδεικνύει μία κυβέρνηση που έχει εσωτερική με μέτρα που έχουν εσωτερική αλληλουχία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα πω μόνο μία φράση και θα τελειώσω.

Θα ήθελα να κλείσω, κυρία Υπουργέ, με κάτι που είπατε, το οποίο πιστεύω ότι δεν οφείλεται σε δική σας κακή πρόθεση - είμαι σίγουρος γι' αυτό - αλλά πιθανότατα σε λανθασμένη πληροφορόρησή σας. Κανένας από τους περιφερειακούς διευθυντές δεν θα σας έλεγε «όχι», αν την επόμενη ημέρα των εκλογών του ζητούσατε την παραίτηση. Οι περιφερειακοί διευθυντές είναι μεν μετακλήτοι, αλλά δεν είναι στελέχη πολιτικής ευθύνης όπως άλλοι. Ανήκουν στην κορυφή της διοικητικής ιεραρχίας, έστω και αν είναι μετακλητοί. Μ' αυτήν την έννοια, εάν υπέβαλαν παραίτηση και απεμακρύνοντο, θα υπήρχε κίνδυνος να θεωρηθεί ότι υποπίπτουν σε παράβαση καθήκοντος, γιατί εγκαταλείπουν τα καθήκοντά τους.

Θέλω να σας ενημερώσω, γιατί πιθανότατα δεν το ξέρετε, ότι ανεζήτησαν -το γνωρίζω άριστα και προσωπικά ο ίδιος- πολλές φορές να βρουν δίαυλο επικοινωνίας με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας. Μάλιστα μία φορά -το είπα και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, το λέω και τώρα- κατήλθαν εν σώματι στην Αθήνα για να βρουν εσάς. Δεν κατέστη δυνατόν, ίσως λόγω των υποχρεώσεών σας. Ανεζήτησαν τον Υφυπουργό Παιδείας. Δεν κατέστη δυνατόν, ίσως λόγω των υποχρεώσεών του. Τους υπεσχέθη ο γενικός γραμματέας. Δεν κατέστη δυνατόν, ίσως λόγω των υποχρεώσεών του.

Αυτό που ήθελαν να κάνουν ήταν απλώς να υποβάλουν την παραίτησή τους. Μην τους αδικείτε. Τελικώς έφυγαν άπρακτοι και περίμεναν να βρουν ένα δίαυλο επικοινωνίας για να σας πουν ότι είναι στη διάθεσή σας. Μην τους υποτιμάτε και μη λέτε βαριές κουβέντες, όπως είπατε την περασμένη φορά, ότι αν δεν ήταν γελιοί, θα είχαν παραιτηθεί. Είναι έκφραση δική σας. Σας διαβεβαιώνω ότι είναι σοβαροί άνθρωποι. Ασφαλώς έχετε δικαίωμα να τους αλλάξετε ως μετακλητούς υπαλλήλους οποιαδή-

ποτε στιγμή, αλλά μην τους αδικείτε ισχυριζόμενη ότι παρέμειναν μ' έναν τρόπο, ο οποίος αποδεικνύει ανθρώπους που θα ήθελαν να εξασφαλίσουν μία περιζήτητη θέση. Δεν είναι έτσι.

Σε κάθε περίπτωση διαπιστώνω ισχυρότατες αντιφάσεις και ανησυχώ για τις προθέσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Καστανίδη.

MARIETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Θα μπορούσα να έχω το λόγο για να κάνω μία διευκρίνιση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Βεβαίως, κυρία Υπουργέ.

MARIETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Οι περιφερειακοί διευθυντές ήρθαν στο Υπουργείο γιατί παρακολούθησαν ένα ειδικό πρόγραμμα και έγινε μία δορυφορική σύνδεση, κάτι που αφορά στη νέα τεχνολογία. Τους είδε ο Υφυπουργός και ήταν και ο Γενικός Γραμματέας εκεί, αυτό θέλω να σας πω. Εκλήθησαν δηλαδή. Εμένα δεν μπόρεσαν να με δουν βεβαίως. Ίσως να είχαν μία τέτοια πρόθεση, αλλά εν πάση περιπτώσει ήθελα να δώσω έμφαση στο ότι όλοι δέχονται ότι είναι πολιτικές επιλογές και οι μετακλητοί. Πιθανότατα κάποιοι απ' αυτούς ή και όλοι έχουν προσφέρει σημαντικό έργο. Αυτό είναι άλλης τάξεως θέμα φυσικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Ρόβλιας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Εάν σας παρακολούθησα σωστά, προηγουμένως κυρία Υπουργέ -και αν κάνω λάθος διορθώστε με- λέγατε για ένα μεγάλο ποσοστό της τάξεως του 90% κατόχων μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών, οι οποίοι...

MARIETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπα για ένα ποσοστό της τάξεως του 90% που είχαν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Μάλιστα, αυτό λέω. Το 90% που είχαν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, λόγω της προφορικής συνέντευξης βρέθηκαν να υπολείπονται άλλων που είχαν λιγότερα τυπικά προσόντα σε επίπεδο μεταπτυχιακών σπουδών.

Λυπάμαι αλλά από τα πρακτικά της επιτροπής κατά την ακρόαση των φορέων, δεν προκύπτουν τέτοια ποσοστά. Κάθε άλλο θα έλεγα. Δύο σημεία τουλάχιστον πρόλαβα να εντοπίσω. Το ένα είναι κάποια στοιχεία που δίνει ο κύριος Αθανάσιος Μπούρας, αναφερόμενος σε πενήντα οκτώ διευθυντές δευτεροβάθμιας και πενήντα πέντε προϊσταμένους γραφείων. Λέει ότι αποκλείστηκαν τέσσερις με διδακτορικό, πέντε με μεταπτυχιακό και ένας με διδακτορικό και μεταπτυχιακό. Αποκλείστηκαν, δηλαδή, δέκα στους εκατόν δέκα τρεις ή ποσοστό 8,5%.

Στη συνέχεια, ο κύριος Μπράτης, ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, μας λέει -και καταθέτει και πίνακες, οι οποίοι υπάρχουν στα πρακτικά- ότι το 80% των υποψηφίων διευθυντών εκπαίδευσης, με άριστα το 20 έχουν πάρει άριστα, δηλαδή, από δέκα οκτώ και πάνω, δέκα οκτώ, δέκα εννέα και είκοσι.

Αυτός ο βαθμός που δόθηκε στο 80% των υποψηφίων διευθυντών ήταν το άριστα. Δεν μπορεί, λοιπόν, να ανατραπεί η σειρά κατάταξης και αυτός που είχε διδακτορικό να βρεθεί πιο κάτω αφού όπως είπα το 80% αυτών έχουν πάρει άριστα. Εκτός αν πούμε ότι το 20% που δεν πήρε άριστα είχαν όλοι διδακτορικό. Η κατάσταση υπάρχει στα πρακτικά της επιτροπής.

Διαβάζοντας από το νομοσχέδιο αυτά τα περιβόητα άρθρα 7 έως και 12 διερωτήθηκα ποιος αντέγραψε ποιον, το Υπουργείο Εσωτερικών αντέγραψε το Υπουργείο Παιδείας ή το Υπουργείο Παιδείας αντέγραψε το Υπουργείο Εσωτερικών, ως προς τη μέθοδο άλωσης αυτών των διευθυντικών θέσεων; Ή τελικά μήπως είναι προϊόν κοινής συνεργασίας περισσοτέρων Υπουργών ή Υπουργείων; Το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Υπάρχει ένας κομματικός στρατός που αδημονεί και πρέπει να τον ικανοποιήσετε, κύριε Υπουργέ.

Θα μπορούσατε να το παραδεχτείτε έστω κατ' ελάχιστο, όπως άλλοι πιο ειλικρινείς από την παράταξή σας και μάλιστα προεκλογικά. Εν πάση περιπτώσει δεν θέλετε να το πείτε. Εμείς όμως είμαστε υποχρεωμένοι να σας το λέμε σε όλες αυτές τις συνεδριάσεις, για να αναδείξουμε την αιτία αυτού του νομοσχεδίου, ώστε να μην αφήνουμε να πλάνωνται αφελείς αιτιολο-

γήσεις. Μόνο μία είναι η αιτία, η άλωση όλων των θέσεων ευθύνης στο διοικητικό μηχανισμό και στην παιδεία από ημετέρους.

Μου κάνει δε εντύπωση το εξής και θα αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου στην Καρδίτσα. Στο χώρο της εκπαίδευσης περίπου οι μισοί ανήκουν στην παράταξή σας, κύριε Υπουργέ. Δεν σας φθάνουν; Θέλετε το 100%; Να το ζήσουμε και αυτό. Μπροστά μας είναι και μακάρι να μην είναι έτσι. Θα έλθω εδώ να ομολογήσω ότι δεν είναι έτσι. Και όταν λέω 100%, μπορεί να είναι 95%. Θεωρούμε όμως, ότι είναι 100%. Ας μην παίζουμε με μικρά ποσοστά. Αυτήν τη στιγμή, όμως, κύριε Υπουργέ, σας έχουμε αποδείξει ότι οι μισοί τουλάχιστον είναι άνθρωποι οι οποίοι πρόσκεινται στη Νέα Δημοκρατία και δικαίωμά τους είναι και καλά κάνουν.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ στο άρθρο 13 παράγραφος 4 και να επισημάνω ότι ενώ υπήρχε αναστολή άσκησης καθηκόντων σε μέλη ΔΕΠ, οι οποίοι ήταν Υπουργοί, γενικοί γραμματείς και ειδικοί γραμματείς, με τα ψιλά αυτά γράμματα εξαιρείτε τους ειδικούς γραμματείς. Και διερωτώμαι για ποιον είναι αυτή η φωτογραφική διάταξη. Θα καταθέσω μια ερώτηση για να μου πείτε ποιοι ειδικοί γραμματείς είναι μέλη ΔΕΠ, ώστε να δούμε για ποιους κάνατε ειδική πρόβλεψη στο νόμο ώστε να επιτρέπεται να διδάσκουν και να εξαιρεθούν από την αναστολή.

Θα επανέλθω τώρα στο θέμα των συμβασιούχων των ΚΕΠ άρθρο 15 παράγραφος 1. Λέτε ότι το κάνατε για να διευκολύνετε τη λειτουργία των ΚΕΠ. Γιατί δεν κάνατε αυτό που ήταν πιο απλό, δηλαδή, να μοριοποιήσετε αυτούς που ήδη απασχολούνται με τον άλφα ή βήτα τρόπο και να προκηρύξετε τις θέσεις εφ' όσον δεν θέλατε να τους περιλάβετε στο προεδρικό διάταγμα. Εδώ προβλέπεται εικοσπετράμηνη θητεία με σύμβαση έργου. Και ερωτώ: Οι υπάλληλοι των ΚΕΠ κάνουν σύμβαση έργου; Να μην κοροϊδευόμαστε. Είναι η τρίτη γενιά συμβασιούχων που δημιουργούμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Για ποιες θέσεις μιλάτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Των ΚΕΠ. Το Πρωτοδικείο Τρίπολης έβγαλε χθες τρεις αποφάσεις και αγνοεί το προεδρικό διάταγμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Είδατε τις αποφάσεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Όχι, θα μου τις φέρουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αφού δεν τις είδατε γιατί λέτε τέτοιες ανακρίβειες;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Λέω αυτά που αναγράφονται στις εφημερίδες...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Λέτε συνειδητά ανακρίβειες. Θα σας πω εγώ μετά τι αφορούν αυτές οι τρεις αποφάσεις του πρωτοδικείου. Τις δικές σας παραλείψεις, αφορούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε. Συνεχίστε, κύριε Ρόβλια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Ξέρω την ουσία των υποθέσεων. Αφορά εποχιακούς δασοφυροσβέστες...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αφορά τις δικές σας παραλείψεις...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Αν τις έχετε να τις καταθέσετε στα πρακτικά να τις δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Μη διακόπτετε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε. Για το θέμα των συμβασιούχων έχουμε μια αντιπαράθεση ζωντανή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εάν θέλετε διακοπές, τότε να δώσουμε το λόγο στον κύριο Υπουργό να σας κάνει τις ερωτήσεις που θέλει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Και τέλος στο θέμα της κατάργησης της Ρυθμιστικής Αρχής Θαλασσίων Ενδομεταφορών.

Ακούσθηκε, γράφτηκε ότι οι αρμοδιότητές της υπερκαλύπτονται από τις αρμοδιότητες της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Αυτό δεν είναι σωστό. Απλή ανάγνωση των αρμοδιοτήτων των δύο Αρχών μας πείθει για το αντίθετο. Η ΡΑΘΕ είχε ειδικές αρμοδιότητες για έναν ειδικό τομέα της οικονομίας. Η ΡΑΘΕ είναι μια ανεξάρτητη αρχή -που και δεν είναι από αυτές, που τις ονοματίζει το Σύνταγμα, αλλά το Σύνταγμα δίνει τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε και άλλες αρχές- την καταργείτε και από την κατάργηση αυτή θα έλθει η ασυδοσία στις ελληνικές θάλασσες. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Ρόβλια, είσθε εκείνος που πριν από δυο μέρες μόλις μας λέγατε γιατί δεν κλείνουμε στους τέσσερις μήνες που έχουμε την ευθύνη της διακυβέρνησης, τις «κερκόπορτες» που αφήσατε ανοικτές για το κομματικό ρουσφέτι μέσω του ΑΣΕΠ! Δεν διαβάσατε τι λέει περί ΑΣΕΠ για να καταλάβετε ότι αυτό κάνουμε εμείς, που δήθεν μας κατηγορείτε για κομματισμό. Αλλά εκεί κατάλαβα ότι μάλλον ήταν ένα λογοπαίγνιο, να το πω ή προσπάθεια να φύγετε προς τα μπρος από την αμηχανία που βρίσκεσθε μια και δεν έχετε άλλα επιχειρήματα για το νομοσχέδιο. Αλλά αυτό που λέτε για τα ΚΕΠ περνάει κάθε είδους ανοχή από την πλευρά της κακόπιστης κριτικής.

Τα ΚΕΠ δημιουργήθηκαν από το Σταύρο τον Μπένο με μια τροπολογία, γιατί ο κ. Σκανδαλίδης, δεν ήθελε να φέρει τότε στο νομοσχέδιό του αυτήν την τροπολογία. Και αν δεν ήταν τότε στη Βουλή εδώ η Νέα Δημοκρατία για να την στηρίξει, δεν θα πέρανε. Έφυγε ο άνθρωπος, τον αντικατέστησε ο κ. Μπίστης και τα άφησε όλα στον αέρα.

Αναλάβαμε τη διακυβέρνηση. Δεν είχαν κάνει καν επικαιροποίηση του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» για να μπορούν να χρηματοδοτηθούν τα ΚΕΠ και προσπαθήσαμε αμέσως προς αυτήν την κατεύθυνση να κινηθούμε και αυτό αφορά η τροπολογία. Εσείς τόσον καιρό που είχατε φτιάξει τα ΚΕΠ, γιατί δεν κάνατε τις οργανικές θέσεις; Εμείς αυτό πάμε να κάνουμε. Να απελευθερώσουμε τις δυνατότητες του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» και να κάνουμε οργανικές θέσεις. Και μας κατηγορείτε γιατί; Μας κατηγορείτε ότι ερχόμαστε να καλύψουμε τις ατασθαλίες τις δικές σας, τα κενά που αφήσατε και δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν τα ΚΕΠ με αυτά που κάνατε!

Στηρίζουμε τα ΚΕΠ με το πρώτο νομοθέτημα, το 3242/2004. Κάνουμε δυνατή τη χρηματοδότησή τους, προγραμματίζουμε τις οργανικές θέσεις. Και αυτά σε τέσσερις μήνες. Και μας κατηγορείτε γιατί; Γιατί τα πετάξατε με μια μπουτίλα στη θάλασσα, που όπου ήθελε να την ξεβράσει το κύμα θα το έκανε;

Ύστερα αναφέρεσθε, κύριε Ρόβλια -είσθε έγκριτος νομικός και το ξέρω- στο θέμα των δικαστικών αποφάσεων. Διαβάστε τις πρώτα για να καταλάβετε. Αυτές οι αποφάσεις αν τις δείτε, κύριε Ρόβλια, αφορούν εφαρμογή του π.δ.81/2003, του διατάγματος Ρέππα-Σκανδαλίδη, το οποίο το κάνουν φύλλο και φτερό. Δεν αφορούν το διάταγμα που εκδόθηκε από τη δική μας Κυβέρνηση και το Υπουργείο Εσωτερικών. Όπως απέκρυψαν επίσης όλοι εκείνοι οι οποίοι κάνουν τόση φασαρία γι' αυτό το διάταγμα, ότι το διάταγμα Ρέππα-Σκανδαλίδη μας έχει αφήσει έκθετους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι υπάρχει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Και κάθε φορά που τίθεται ένα τέτοιο θέμα, διότι τα δικαστήρια αποφαινόνται, μιλάνε για το διάταγμα αυτής της Κυβέρνησης, ξεχνώντας ότι αυτό ούτε καν ακόμα έχει αρχίσει να εφαρμόζεται, διότι τώρα ξεκινήσαμε την εφαρμογή. Μη μου λέτε εσείς τουλάχιστον, ότι αυτές οι αποφάσεις αφορούν ζήτημα συμβασιούχων που εμείς επιλύουμε. Αφορούν δικές σας αμαρτίες. Καταλάβετε, επιτέλους, ότι και εδώ πάλι αμαρτίες πληρώνει η ελληνική πολιτεία των δικών σας αβελτηριών και των δικών σας παραλείψεων. Και αν δεν είναι δικών σας, γιατί τότε ήσασταν σε άλλη κυβερνητική θέση, είναι του διατάγματος Ρέππα-Σκανδαλίδη που μας εξέθεσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν έλυσε κανένα πρόβλημα. Μάλιστα διαβάζω και σήμερα και δεν αποτε-

λεί αυτό ούτε παράπονο ούτε κριτική αλλά είναι μια αλήθεια την οποία οφείλω να ανασκευάσω ότι υπάρχει πρόβλημα με το διάταγμα για τους συμβασιούχους επειδή εκδόθηκαν αυτές οι αποφάσεις!

Οι αποφάσεις αυτές, τονίζω, δεν είναι αποφάσεις οι οποίες αποφαινόνται τελεσιδικώς γι' αυτό το θέμα και, δεύτερον, δεν αφορούν αυτό το διάταγμα. Αν αφορούν κάτι και αν πραγματικά κάτι αποδεικνύουν ότι δεν έγινε σωστά, είναι οι δικές σας οι ρυθμίσεις, κύριε Ρόβλια. Κοιτάξε το και όποτε θέλετε ελάτε να το κουβεντιάσουμε. Και όταν εκδοθούν οι αποφάσεις για τις οποίες μιλάτε, ελάτε να το κουβεντιάσουμε. Προς το παρόν υπάρχει ένα πρακτικό επεξεργασίας στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο αποφαίνεται θετικά γι' αυτό το διάταγμα, παρά τις κασσάνδρειες προβλέψεις που εδώ κάνατε όταν είχατε κάνει εκείνη την περιφημη επερώτηση, με την οποία φαίνεται ότι δεν ασχοληθήκατε, και πολύ. Και μάλλον θέλετε να την ξεχάσετε, γιατί δεν ήταν από τις ευτυχέστερες στιγμές, αν και ήταν από την αρχή του κοινοβουλευτικού σας ελέγχου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης):** Κύριε Ρόβλια, δεν έχετε το δικαίωμα.

Ο κ. Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριε Υπουργέ, θα εισέλθω στη συζήτηση με παρατηρήσεις επί των άρθρων.

Για το άρθρο 12 παράγραφος 4, για το οποίο ακούμε ότι δεν προσδιορίζει τα προσόντα των ενδιαφερομένων ώστε να αξιολογηθούν και να τοποθετηθούν στις διάφορες θέσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Αξίζει να διαβάσει κανείς με προσοχή τα όσα αναφέρονται και θα καταλάβει ότι πράγματι παρέχονται τα στοιχεία εκείνα με τα οποία μπορεί να αξιολογηθεί η προσωπικότητα του ενδιαφερομένου. Και είναι τόσα πολλά και τόσο σημαντικά, ώστε μία επιτροπή η οποία πραγματικά θα νοιάζεται για το μέλλον της εκπαίδευσης στην πατρίδα μας, να μπορεί να αξιολογήσει τις ικανότητες, τα προσόντα, τη διάθεση για δουλειά, την πίστη στο μέλλον αυτών των ανθρώπων, την πίστη στο μέλλον της νέας γενιάς της πατρίδας μας.

Επικαλείστε τις μοριοδοτήσεις. Θα παρακαλέσω κάποιους εκ των αγαπητών συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ οι οποίοι έκαναν τις αναφορές περί μοριοδοτήσεων, να ζητήσουμε την κατάθεση εγγράφων και να δούμε πώς έχουν αξιολογηθεί στο παρελθόν οι φάκελοι των υποψηφίων. Να δούμε πώς έχουν αξιολογηθεί πτυχία, διδακτορικά, μεταπτυχιακές σπουδές και πώς έχουν αξιολογηθεί ακόμα και προϋπηρεσίες. Και τότε, λοιπόν, τα συμπεράσματα θα είναι μελαγχολικά για τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θέλω επίσης να αναφερθώ στο άρθρο 13 παράγραφος 7 σε ό,τι έχει να κάνει με τη μεταβίβαση στην ΟΣΚ ΑΕ της δυνατότητας να σχεδιαστούν τα νέα πανεπιστημιακά κτήρια, ιδιαίτερα του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, για το οποίο έχω εξαιρετικό ενδιαφέρον επειδή εκλέγομαι στην εκλογική περιφέρεια του Νομού Αρκαδίας και πιστεύω ότι σύγχρονα πανεπιστημιακά ιδρύματα πρέπει να στεγάζονται σε σύγχρονες κτιριακές εγκαταστάσεις.

Θέλω, λοιπόν, να σας παρακαλέσω, κυρία Υπουργέ, να δείξετε πολύ μεγαλύτερο ενδιαφέρον, πέρα απ' αυτήν τη διάταξη την οποία συμπεριλαμβάνουμε στο νομοσχέδιο, για να ενισχύσουμε τις δυνατότητες αυτής της εταιρείας και όλων των ενδιαφερομένων, για να οικοδομήσουμε πραγματικά σύγχρονα πανεπιστημιακά κτήρια. Διότι το περιβάλλον στο οποίο προορίζονται να γίνουν οι κτιριακές εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, πραγματικά είναι θαυμάσιο και πιστεύω ότι εκεί η νέα γενιά της πατρίδας μας θα βρίσκει την αρμονία της γνώσης με την ομορφιά του φυσικού περιβάλλοντος.

Σε ό,τι αφορά τα ΚΕΠ, πολύ μεγάλος θόρυβος. Η προηγούμενη κυβέρνηση, μόλις πέρυσι στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης δια του πρώην Πρωθυπουργού κ. Σημίτη, υπερηφανευόταν εξαιρετικώς για τα ΚΕΠ και για το πρόγραμμα «βοήθεια στο σπίτι» και για τα οποία όπως σας είπα προηγουμένως, ο κύριος Υπουργός, δεν λάβατε καμία ιδιαίτερη μέριμνα. Επρόκειτο για

πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρηματοδοτήθηκε από αυτούς τους πόρους από την «καταραμένη Ευρώπη των μονοπωλίων», την πάλαι ποτέ «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, το ίδιο συνδικάτο». Γινόμαστε ίσως κουραστικοί και μονότονοι όταν τα επαναλαμβάνουμε και μας λέτε ότι επιστρέφουμε στο παρελθόν. Αλλά η ιστορία είναι ιστορία και διδάσκει. Αυτούς τους πόρους εκμεταλλευτήκατε αλλά δεν δημιουργήσατε τις προϋποθέσεις να οριστούν οι οργανικές θέσεις. Θα σημειώσω προσωπικά ως Βουλευτής, τη συμφωνία μου με τον Πρόεδρο κ. Κουβέλη στην παρατήρηση που έκανε για τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να ρυθμιστεί η υπόθεση των ΚΕΠ.

Έρχομαι τώρα στην κατάργηση της ΡΑΘΕ, άρθρο 17. Μία αρχή η οποία ξόδευε 2.000.000 – για να λειτουργεί, χωρίς να προσφέρει αντίστοιχη παραγωγή έργου. Υπάρχουν και άλλες τέτοιες αρχές και άλλες τέτοιες Α.Ε., οι οποίες έγιναν γύρω από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως και η ΑΕ στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού και αλλού. Τι ήταν όλα αυτά; Η καλύτερη εφεύρεση να διευρύνεται το κράτος, να τοποθετείται ο κομματικός στρατός και να μένουν σε αδιανόητα, σε απουσία ελέγχου. Έρχεστε τώρα και μας κατηγορείτε ότι εμείς με τις ρυθμίσεις που επιφέρουμε, επιχειρούμε να τακτοποιήσουμε τον κομματικό στρατό; Αναρωτιέμαι, πού να τον βρούμε στην ευρύτερη Δημόσια Διοίκηση τον κομματικό στρατό. Πού έχουμε δικούς μας, ακόμα και αν προσχωρήσω στη λογική σας;

Πού έχουμε κομματικά στελέχη; Στις περιφέρειες, οι οποίες συγκροτήθηκαν περίπου 100% με στελέχη που προέρχονται από το δικό σας χώρο;

Ακούσαμε το πρωί το επιχειρήμα «γιατί ακολουθήσατε αυτήν την πολιτική το 1981 και μετέπειτα;» Διότι η Δημόσια Διοίκηση δεν ήταν ικανή να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που επέβαλε η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Και την είδαμε ποια Δημόσια Διοίκηση κάνατε τις επόμενες δεκαετίες. Τη Δημόσια Διοίκηση που έχει κατατάξει τις περιφέρειες της χώρας στα χαμηλά ποσοστά απορροφήσεων από τους ευρωπαϊκούς πόρους. Και η δική μου περιφέρεια της Πελοποννήσου –γιατί νοιάζομαι για τον τόπο μου, για την πατρίδα μου, για τους ανθρώπους που μου έκαναν την τιμή να είμαι σ' αυτήν την Αίθουσα– είναι η τελευταία σε ποσοστά απορροφήσεων.

Αυτή είναι η Δημόσια Διοίκηση που παραλάβαμε. Αυτή είναι η ικανότητά της: Να μην είναι σε θέση να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες, τις οποίες η δική μας παράταξη προσέφερε σ' αυτόν τον τόπο: Τη μεγάλη ευκαιρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνεπώς, δεν μπορείτε να μας κατηγορείτε ούτε για κομματισμό ούτε να λέτε αυτού του τύπου τα επιχειρήματα για τις ικανότητες της Δημόσιας Διοίκησης.

Και θα απαντήσω και σ' ένα επιχειρήμα που το πρωί μας παραθέσατε με έναν τρόπο εξαιρετικά προσβλητικό για την παράταξή μας, κύριε εισηγητή της Μειοψηφίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Αναφερθήκατε σε μία συνέντευξη ενός Αμερικάνου διπλωμάτη. Μόνο που δεν κάνατε τον κόπο να τη διαβάσετε εξ ολοκλήρου. Και αυτή η συνέντευξη είναι προσβλητική για το σύνολο της πολιτικής μας ζωής –εγώ δεν θα αναφέρω καν το περιεχόμενό της– διότι παρακάτω στην πρώτη κιόλας στήλη θα δείτε τι λέει για άλλο πολιτικό, του οποίου ούτε το όνομα δεν θέλω να αναφέρω. Γιατί κανείς Αμερικάνος διπλωμάτης δεν μπορεί να υβρίζει την πολιτική ζωή της Ελλάδας με αυτό τον τρόπο. Και η αναφορά που κάνατε πιστεύω ότι έβλαψε και τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις.

Δεν έχουμε τίποτα με μία φίλη χώρα να επικαλούμεθα μαρτυρίες ανθρώπων, οι οποίοι γίνονται γνωστοί ανά τον κόσμο υβρίζοντας την εξωτερική πολιτική της πατρίδας τους. Και απορώ πώς κάνατε αυτό το λάθος, να φέρετε αυτό το επιχειρήμα και να μιλάτε για μας για ακραίες συμπεριφορές. Νομίζω ότι ένας τέτοιος βαρύς χαρακτηρισμός μάλλον χαρακτηρίζει τη δική σας στάση στο Κοινοβούλιο και την άδικη στάση σας απέναντι στη Νέα Δημοκρατία.

Και για το επιχειρήμα περί διαλόγου στην εκπαίδευση: Πόσες φορές η Νέα Δημοκρατία –εγώ δεν ήμουν σ' αυτή την Αίθουσα–

δεν ανέλαβε πρωτοβουλίες για διάλογο στην εκπαίδευση, για διάλογο για την εξωτερική πολιτική, για όλους τους σημαντικούς τομείς της δημόσιας ζωής τότε; Αντιμετωπιστήκαμε με περιφρόνηση. Δεν αξιωνόταν η πανίσχυρη τότε κυβέρνηση του κ. Σημίτη να ασχοληθεί με τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, να ενσχύσει σε διάλογο, να συζητήσει. Και ακούσατε την απάντηση από την κυρία Υπουργό, ότι εμείς εννοούμε το διάλογο με ειλικρίνεια, με αγαθή πρόθεση, με ενδιαφέρον για την ουσία και για το μέλλον της εκπαίδευσης. Γιατί για μας μια ανοιχτή κοινωνία πρέπει να έχει μια ανοιχτή παιδεία, πρέπει να έχει μια ανταγωνιστική παιδεία, πρέπει να έχει μια ανταγωνιστική Δημόσια Διοίκηση. Μια Δημόσια Διοίκηση που να υπηρετεί την ανάπτυξη.

Και όλοι αναφερόμαστε στο παράδειγμα της Ιρλανδίας. Μπείτε στον κόπο να διαβάσετε τα στατιστικά στοιχεία, πώς προχώρησε σε ραγδαία οικονομική ανάπτυξη η Ιρλανδία κάνοντας βαθύτατες τομές στη Δημόσια Διοίκηση, πώς μειώθηκε το κόστος του τακτικού τους προϋπολογισμού κάνοντας τομές και επιφέροντας αλλαγές, μετατρέποντας τη Δημόσια Διοίκηση φιλική στον πολίτη, φιλική στην ανάπτυξη, φιλική στην οικονομική πρόοδο.

Τέλος, θέλω να ολοκληρώσω τις σκέψεις μου κάνοντας την εκτίμηση ότι αυτή η στρατηγική, την οποία ακολουθούμε με την κατάθεση μιας σειράς νομοσχεδίων που διαμορφώνουν μια μεταβατική περίοδο –το είπαμε και προχθές– συμμαζέματος, αναδιοργάνωσης, δημιουργίας προοπτικής, είναι μια στρατηγική φιλελευθεροποίησης της οικονομίας, της διοίκησης, του τόπου μας. Για να βρεθούμε επιτέλους κοντά εκεί που βρίσκονται οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις ίδιες αξίες, με τις ίδιες ιδέες, με την ίδια προοπτική.

Και να είστε σίγουροι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι θα μας ευγνωμονείτε μελλοντικά γι' αυτήν τη στρατηγική γιατί με την επιτυχία της θα σας έχουμε απαλλάξει από τα βάρη της συντεχνιακής λογικής, της λογικής της κομματικής νομενκλατούρας και της ταύτισης κράτους και κόμματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κ. Χριστίана Καλογήρου έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα είμαι πολύ σύντομη και θα αναφερθώ μόνο στο άρθρο 12 του παρόντος νομοσχεδίου. Οι δρόμοι του μέλλοντος ξεκινούν από την παιδεία. Βεβαίως αυτό που χρειάζεται αυτή τη στιγμή, είναι να βάλουμε τις νέες βάσεις και στη Δημόσια Διοίκηση στον τομέα της παιδείας μας, γιατί αυτή πάσχει. Πρόκειται για μια πραγματικότητα, που νομίζω ότι βιώνουμε όλοι οι Έλληνες καθημερινά.

Στόχος είναι να δημιουργήσουμε σχολεία και πανεπιστήμια του μέλλοντος και αυτά θα πρέπει να διοικηθούν σύμφωνα με τις επιταγές της σύγχρονης εποχής. Τα στελέχη της εκπαίδευσης –και ειδικά τα διευθυντικά και διοικητικά στελέχη– θα πρέπει να επιλέγονται με διαδικασίες διαφανείς, αδιάβλητες και σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι οι μέχρι σήμερα επιλογές δεν είχαν αυτά τα κριτήρια. Και αυτό το έχει παραδεχθεί ακόμα και η εκπαιδευτική κοινότητα.

Πραγματικά μου έκανε κατάπληξη η μέχρι τώρα τοποθέτηση των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, ειδικά του κ. Κουτσούκου, ο οποίος είπε ότι επιλέξαμε την οδό του μη συστήματος. Μας μίλησαν για ένα αναχρονιστικό νομοσχέδιο, για άλωση από ημέτερους. Κάθε άλλο! Είναι μια μεταβατική διάταξη, η οποία έρχεται να καλύψει το κενό μέχρι την οριστική ρύθμιση από το νομοσχέδιο της παιδείας που θα ακολουθήσει, για να λειτουργήσουν εν τω μεταξύ με προσωρινούς διευθυντές, οι οποίοι, όμως, θα έχουν αξιολογηθεί με πολύ συγκεκριμένα και σαφή αντικειμενικά κριτήρια.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στη δεύτερη παράγραφο, τέταρτο εδάφιο του άρθρου 12, όπου δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους εκπαιδευτικούς της αντίστοιχης βαθμίδας, οι οποίοι έχουν μια δεκαπενταετή προϋπηρεσία, να κριθούν. Επομένως δίνονται ίσες ευκαιρίες σε όλους για να αναλάβουν διευθυντικά καθήκοντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, κάθε άλλο παρά άλωση από ημέτερους γίνεται με το παρόν άρθρο 12 του νομοσχεδίου, αντίθετα δίνει τη δυνατότητα να κριθούν όλοι όσοι θέλουν να αναλάβουν διευθυντικές θέσεις.

Με βάση αυτό το γεγονός, υποστηρίζω το παρόν άρθρο του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, ιδιαίτερα για το σύντομο της αγόρευσης. Ας μιμηθούν και άλλοι το παράδειγμα αυτό.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Απόστολος Κατσιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι σκόπιμα ο Υπουργός των Εσωτερικών και πάρα πολλοί εκλεκτοί συνάδελφοι από την πλευρά της Πλειοψηφίας αποφεύγουν να πουν ποια είναι η θέση των κοινωνικών εταίρων (ΟΛΜΕ, διδασκαλική ομοσπονδία, εκπαιδευτική κοινότητα, ΑΔΕΔΥ). Γιατί; Διαφωνούν κάθετα με το νομοσχέδιο. Γιατί; Ζήτησαν την απόσυρση του νομοσχεδίου. Γιατί; Πραγματικά αυτοί οι θεσμοί στο σύνολο τους (θεσμικοί φορείς, συνδικαλιστικοί φορείς και σύσσωμη η Αξιωματική Αντιπολίτευση) διαφωνούν; Όλοι αυτοί υπερασπίζονται το ΠΑΣΟΚικό κράτος; Αυτή είναι η αντίληψη που έχουμε αποκομίσει; Νομίζω πως όχι. Κάτι άλλο βλέπουν μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο. Βλέπουν ότι δεν τους οδηγεί σε τίποτα το καινούργιο. Δεν συγκροτεί ένα αξιωματικό σύστημα, δεν συγκροτεί μια βάση πάνω στην οποία μπορεί να χτιστεί μια σύγχρονη και αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση. Ταυτόχρονα βλέπουν ότι αυτό που χτίζεται -και χτίζεται βήμα-βήμα- δεν είναι τίποτα παραπάνω από την πολιτική των ημετέρων, των δικών μας παιδιών.

Μπορεί να μη λέγεται, αλλά όταν πάμε στα πρόσωπα, όταν δεν υπηρετούμε και δεν χτίζουμε δομές αποτελεσματικές και στηριζόμαστε μόνο στα πρόσωπα, είναι μια άκρως συντηρητική πολιτική, είναι μια πολιτική αναποτελεσματική, είναι μια πολιτική, αν θέλετε, της «ολοκληρωτικής άλωσης» του κράτους.

Είναι αλήθεια επίσης -και αυτό διαπιστώνεται μέσα από τις δικές σας πολιτικές πρωτοβουλίες- ότι το μόνο που χτίζετε, με βάση την πολιτική που είχατε προεκλογικά για την επανίδρυση του κράτους, ξεκινά και σταματά μόνο στα πρόσωπα, σαν να είναι τα πρόσωπα που βρίσκονται στο στενό έλεγχο της κορυφής της πυραμίδας, που από μόνα τους θα διαμορφώσουν τον ορίζοντα μιας άλλης Δημόσιας Διοίκησης. Είναι σαφές ότι δεν κάνετε τίποτα παραπάνω από την επανίδρυση του κράτους της Δεξιάς. Όσο και να μην το λέτε, εκεί καταλήγετε.

Υπάρχει και μια αντίφαση: Ενώ χτες έγινε κυρίαρχο ζήτημα το κοινωνικό κέντρο, την ίδια στιγμή όλες οι πολιτικές πρωτοβουλίες -και συγκεκριμένα με το συζητούμενο νομοσχέδιο- οδηγούν στο κομματικό κράτος, στον έλεγχο του κράτους από το κόμμα, στην έλλειψη συνοχής στην κορυφή της πυραμίδας. Και ξέρουμε όλοι ότι η συνοχή είναι απαραίτητο συστατικό για να έχεις αποτέλεσμα, όραμα, συστράτευση όλων των δυνάμεων στη Δημόσια Διοίκηση. Καταργείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, μαζί-κά. Και αυτό τα λέει όλα. Καταργείτε μαζί-και επαναφέρετε επίσης μαζί-κά. Τα λένε οι λέξεις μόνες τους.

Ξέρετε, μετά από τον απόλυτο έλεγχο υπάρχει και η ήττα. Εμείς την υποστήκαμε. Μη χαίρεστε γιατί θα υπάρχει ο απόλυτος έλεγχος σε μια κοινωνία ανοιχτή, που πρέπει να αντιλαμβάνεται όλη τη δυναμική των ευκαιριών. Ό,τι στενεύουμε, το στενεύουμε και σε επίπεδο αυτού που θα παράγει αύριο το πρωί.

Η Δημόσια Διοίκηση, αγαπητοί συνάδελφοι, θα έπρεπε να είναι ένας μοχλός στην ανάπτυξη, θα έπρεπε να είναι ένας μοχλός που θα ολοκληρώνει όλο το πολιτιστικό, αν το θέλετε, περιτύλιγμα της χώρας μας. Πολλές χώρες καμαρώνουν για τη Δημόσια Διοίκηση. Την ολοκληρώσαμε εμείς; Της δώσαμε αυτά τα φτερά; Είναι αλήθεια πως και εμείς είχαμε ατέλειες. Διαμορφώσαμε, όμως, δομές. Τολμήσαμε, κάναμε ρήξη, μεταφέραμε εξουσία σε λαϊκούς θεσμούς. Μεταφέραμε, όμως, συγκροτημένη εξουσία, αποκεντρωμένη και συγκροτημένη. Κάνουμε τον «Καποδίστρια», για παράδειγμα. Και δεν πρέπει να τα μικραίνουμε αυτά. Κρατήστε, ό,τι είναι ικανό. Είναι λάθος η ισοπεδω-

τική λογική. Γιατί αυτήν τη στιγμή, αν μπήκαμε στην ΟΝΕ, αν έχουμε διαμορφώσει όρους για να στεκόμαστε άξια στην Ευρώπη, από κάποιο δρόμο έχουμε πάει, από κάποια Δημόσια Διοίκηση. Η μηδενιστική αντίληψη, αυτή που μικραίνει ό,τι ως χώρα έχουμε παραγάγει, είναι άκρως συντηρητική τοποθέτηση. Δεν βλέπει τίποτα παραπάνω από την πολιτική των προσώπων. Και με αυτήν την πολιτική δεν μπορούμε να πάμε στο αύριο. Δεν θα χτίσετε ποτέ πολιτική του πολιτικού κέντρου.

Το κράτος, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι ουδέτερο ιδεολογίας. Σαφέστατα έχει ιδεολογία. Εγώ είμαι από αυτούς που το πιστεύουν. Και η Δημόσια Διοίκηση υπηρετεί και πολιτικές και προωθητικές επί μέρους πρωτοβουλίες και της όποιας κυβερνώσας παράταξης. Δεν είναι ουδέτερο στοιχείο, ούτε είχαμε την αφέλεια να πιστεύουμε ότι το πρώτο που θα κάνατε, δεν θα ήταν να διαμορφώσετε ένα κράτος που να υπηρετεί τη συντηρητική πολιτική. Αυτό κάνετε και αυτά θα κάνετε. Αυτό είναι κάτι που θα κρίνει η κοινωνία, οι πολίτες. Εμείς κάνουμε το χρέος μας, το αναδεικνύουμε σε όλες τις διαστάσεις που πρέπει.

Είπατε ακόμη ότι έχετε λαϊκή εντολή. Αυτό δεν το αμφισβήτησε κανείς από μας. Βεβαίως έχετε λαϊκή εντολή να εφαρμόσετε το πρόγραμμά σας. Δεν έχετε, όμως, λαϊκή εντολή να καταργήσετε την αξιοκρατία. Δεν έχετε λαϊκή εντολή να διαμορφώσετε μια Δημόσια Διοίκηση χωρίς καμία συνοχή. Και δεν έχετε καμία λαϊκή εντολή να αναιρέτε τον ίδιο το διάλογο που εσείς έχετε ευαγγελιστεί.

Θα κάνω μία αναφορά στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο, κύριε Πρόεδρε, γιατί αφορά και την περιφέρειά μου, την Αχαΐα, την Πάτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έπρεπε να την κάνετε πρώτα αυτή!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Έχει και τώρα την αξία της. Θα είμαι ολιγόλεπτος.

Το Ανοικτό Πανεπιστήμιο είναι ένα κόσμημα ιδρύματος για την περιοχή μας. Δεν έχει υπηρετήσει ποτέ καμία κομματική σκοπιμότητα. Έχει αδιάβλητα όλα τα συστήματα σε όλα τα επίπεδα σε σχέση με τις επιλογές εισαγωγής φοιτητών. Υπηρετούν δεκαεπτά χιλιάδες φοιτητές, έχει μία ξεχωριστή σημασία για εμάς και για πρώτη φορά υπάρχει παρέμβαση από τα πάνω σ' αυτό που λέμε αυτοτέλεια, η οποία παρέμβαση.

Άκουσα μια επιχειρηματολογία που λέει ότι γίνεται αυτό, γιατί είναι μικρός ο αριθμός των εκλεκτόρων. Νομίζω ότι η αυτοτέλεια και η αυτονομία είναι πολύ μεγαλύτερες αξίες, υπάρχει διαδρομή πάλης για να κτιστούν αυτά απ' ό,τι μια παρέμβαση με σκοπιμότητα στη φάση της εξέλιξης μιας διαδικασίας. Νομίζω ότι μπορεί να μην είναι αντλητικό τώρα. Κάποτε θα το κατανοήσετε. Το κατανοούν ήδη οι εκπαιδευτικοί και διαφωνούν κάθετα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Τζιμας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μία βασική διαφορά μεταξύ των δύο πολιτικών. Και εμείς, αλλά και όλοι οι συνδικαλιστικοί φορείς, όπως η ΟΛΜΕ, το 2002 έκριναν το αποτέλεσμα της τότε κυβερνητικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ για τις τοποθετήσεις των διευθυντών και προϊσταμένων γραφείων. Έκριναν το αποτέλεσμα και τότε η ΟΛΜΕ έγραψε στην ανακοίνωσή της, που ήταν απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου: «Οι πρόσφατες επιλογές στελεχών της εκπαίδευσης επιβεβαίωσαν ότι η βασική κυβερνητική κατεύθυνση ήταν και παραμένει η οικοδόμηση μιας αυταρχικής διοικητικής πυραμίδας με ελεγχόμενους από το ΥΠΕΠΘ περιφερειάρχες σε ρόλο κομματικού τοποτηρητή». Αυτό, λοιπόν, ήταν μία απόφαση της ΟΛΜΕ σ' ένα αποτέλεσμα της τότε κυβερνητικής πολιτικής.

Οι όποιες αντιρρήσεις της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ στην Επιτροπή, θα έλεγα ότι ήταν μια δίκη προθέσεων. Δεν έκριναν εκ του αποτελέσματος, αλλά σύμφωνα με τη σκέψη τους για το πού μπορεί να οδηγήσει την Κυβέρνηση η τροποποίηση του νόμου που συζητούμε. Όμως, από την ώρα που οι αρμόδιοι φορείς παραδέχονται πως οι κρίσεις του 2002 δεν ήταν αξιοκρατικές,

και μόνο από το γεγονός αυτό η Κυβέρνηση επιβαλλόταν να προχωρήσει στη νομοθετική αυτή ρύθμιση.

Τι είναι, όμως, προτιμότερο στη σημερινή εποχή; Γιατί πρέπει να είστε υπερήφανοι εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Για το σχολείο που έχουμε σήμερα; Εγώ μιλώ και ως γονιός τριών παιδιών που φοίτησαν ή φοιτούν στο δημόσιο σχολείο, αλλά και ως εκπαιδευτικός. Δεκαπέντε χρόνια διαρκεί η φοίτηση του παιδιού από τη γέννησή του μέχρι να τελειώσει το λύκειο. Διερωτηθήκατε ποτέ, στα είκοσι χρόνια που κυβερνάτε, αν μέσα στα δεκαπέντε χρόνια εκπαίδευσης ο μαθητής που τελειώνει το λύκειο, βγαίνει έχοντας κάποια εφόδια; Δηλαδή, αν μαθαίνει ξένη γλώσσα, για παράδειγμα. Δεν μαθαίνει ξένη γλώσσα, γι' αυτό και η αγορά ξένων γλωσσών, κύριε Πρόεδρε, στην Ελλάδα κοστίζει 300 δισεκατομμύρια το χρόνο. Ας πούμε, ο μαθητής σε δεκαπέντε χρόνια -όταν φοιτά στο δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, παιδικό σταθμό και νηπιαγωγείο- μαθαίνει ελληνικό χορό; Δεν μαθαίνει. Μαθαίνει την ελληνική ιστορία;

Ως δήμαρχος είχα εκδώσει κάποτε μία τοπική ιστορία του Νομού της Δράμας και μάλιστα, για να γίνει εύπεπτη στην παιδική ηλικία, την είχαμε εικονογραφήσει και με κόμικς. Είχα απευθυνθεί, λοιπόν, το 1996 στον τότε προϊστάμενο της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και του είπα να βάλει μέσα στο πρόγραμμα και αυτήν την τοπική ιστορία, να τη διδάσκονται οι μαθητές της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και μου είπε «όχι». Αν ο προϊστάμενος δεν έχει την ευελιξία και την τόλμη να προχωρήσει σε τέτοιου είδους ριζοσπαστικά μέτρα, δεν αξίζει να βρίσκεται στη θέση αυτή.

Γιατί να είστε υπερήφανοι; Γιατί υποχρεώνεται σήμερα η κάθε ελληνική οικογένεια να πληρώνει σε εξωτερικά φροντιστήρια 1,5 με 2 εκατομμύρια δραχμές το χρόνο;

Αυτό είναι το δημόσιο σχολείο; Η ελληνική οικογένεια σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, εμπιστεύεται το ελληνικό σχολείο; Δεν το εμπιστεύεται.

Να σας πω πού πετύχατε; Στην κτιριακή υποδομή πέτυχε το ΠΑΣΟΚ, κυρίως στην περιφέρεια και όχι στην Αττική. Αλλά γιατί πετύχατε εκεί; Και έτσι λύθηκε κατά κάποιο τρόπο το πρόβλημα της σχολικής στέγης. Γιατί υπήρχαν κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που παρ' όλη την ανικανότητά σας να τα απορροφήσετε, αντιμετωπίστηκε σοβαρά -θα έλεγα- το πρόβλημα της σχολικής στέγης. Και για φαντασθείτε, αν το 1980 σας άκουγε ο Εθνάρχης Καραμανλής και δεν υπέγραφε τη Συνθήκη Προσχώρησης της Ελλάδας στην Ενωμένη Ευρώπη, αν θα έρχονταν τέτοια κονδύλια για να χτίζαμε τις αίθουσες διδασκαλίας.

Δεν έχετε προβληματιστεί όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνούσατε τον τόπο γιατί η Ελλάδα να δαπανά μόνο το 40% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανά φοιτητή και η Σουηδία να δαπανά το 167%; Γιατί; Γιατί εμείς να είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο που είμαστε πρώτοι σε εξαγωγή φοιτητικού δυναμικού; Εξήντα τρεις χιλιάδες Ελληνόπουλα σπουδάζουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Ξέρετε τι γίνεται στη Βουλγαρία; Στα σύνορά μας με τη γειτονική χώρα, στα τριάντα χιλιόμετρα, υπάρχουν αμερικάνικα πανεπιστήμια.

Διερωτηθήκατε ποτέ αν έχει συνδεθεί η παιδεία με την οικονομία ή η παιδεία με τον πολιτισμό και τις τέχνες; Δηλαδή βγαίνει με ερεθίσματα ο μαθητής από το Λύκειο ή από το Πανεπιστήμιο για τον πολιτισμό και την τέχνη; Έχει γίνει επένδυση προς την κατεύθυνση αυτή ώστε να συνδέσουμε τις δύο αυτές δράσεις της οικονομίας και του πολιτισμού με την παιδεία; Γιατί δεν μπορούμε να λέμε μόνο ότι αποτελεί επένδυση κάθε τι που κάνουμε για την παιδεία. Πώς αποτελεί επένδυση; Πώς εμπλουτίζουμε τον εσωτερικό και πνευματικό κόσμο της νεολαίας σήμερα μέσα από την παιδεία σε πολιτιστικά γεγονότα, σε πολιτιστικά δρώμενα και μάλιστα σε μια χώρα που γέννησε τον Περικλή, τον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα; Και αυτή η χώρα δεν διαθέτει όπερα, όταν η Αλβανία έχει τέσσερις όπερες. Δεν διαθέτει Λυρική Σκηνή αξιοπρεπή.

Αυτή είναι η χώρα που δημιουργήσατε μετά από είκοσι χρόνια διακυβέρνησης μέσω του πολιτισμού και της παιδείας και έρχεστε εδώ να ζητήσετε τα ρέστα από τη Νέα Δημοκρατία που είναι Κυβέρνηση πέντε μίνες.

Τι κάνετε; «Καποδίστρια» στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν τολμήσατε να κάνετε «Καποδίστρια» στα σχολεία, γιατί έχει πολιτικό κόστος. Και υπάρχουν σχολεία σε ολόκληρη την Ελλάδα με τρεις-τέσσερις μαθητές, που μέσα στην ίδια τάξη μαθαίνει γράμματα και ο μαθητής της Α' Δημοτικού και της Γ' και της Ε' Δημοτικού από τον ίδιο δάσκαλο. Έτσι επενδύουμε στη νέα γενιά, δηλαδή στο μέλλον της Ελλάδας!

Κάνετε, λέτε, εθνικό διάλογο για την παιδεία. Τα θίγατε τα ζητήματα αυτά; Ουδέποτε εθίγησαν τα ζητήματα αυτά.

Αυτό, λοιπόν, που κάνει το σημερινό νομοσχέδιο με τα άρθρα που αναφέρονται στην παιδεία, είναι ένα ξεκίνημα για να εμπιστευτεί ο Έλληνας πολίτης -και ιδιαίτερα η ελληνική οικογένεια- το χώρο της εκπαίδευσης. Και η κορύφωση θα έλθει πολύ σύντομα. Η κορύφωση θα είναι η ανάπτυξη ενός πραγματικά εθνικού διαλόγου για την παιδεία, όπου θα αφήσουμε απ' έξω τις κομματικές αντιπαραθέσεις, γιατί όπως η υγεία, έτσι και η παιδεία, είναι εθνικά ζητήματα και πρέπει να τα δούμε σε βάθος εικοσαετίας και όχι μεσοπρόθεσμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Ρήγας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας με προσοχή τους συναδέλφους αγορητές της Πλειοψηφίας, διακρίνουμε έναν ώριμο προβληματισμό και έναν οραματικό λόγο, παρόμοιο με αυτόν που είχε αναπτυχθεί κατά την προεκλογική περίοδο. Βεβαίως, ηχεί καλά αυτός ο λόγος. Κοιτάζοντας, όμως, τις διατάξεις του νομοσχεδίου, προσπαθούμε να βρούμε τι απ' αυτά που αναπτύσσουν ως όραμα, ως συλλογικό κομματικό όραμα αυτήν τη στιγμή για τη Δημόσια Διοίκηση και την εκπαίδευση οι συνάδελφοι, υπάρχει μέσα στις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου.

Ακούμε για μία σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση, για μία σύγχρονη εκπαίδευση, για ένα ανοιχτό σχολείο, για μία ευρωπαϊκή Δημόσια Διοίκηση που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Ξανακοιτάζουμε το νομοσχέδιο, μήπως δεν έχουμε διαβάσει καλά τις διατάξεις και το μόνο που διαπιστώνουμε, είναι μία τροποποίηση του Δημοσιουπάλληλικού Κώδικα επί τα χείρω. Βλέπουμε κάποιες προχειρές, κάποιες οριακές αλλαγές, οι οποίες δεν έχουν κανένα ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο και το μόνο που φαίνεται ξεκάθαρα και αναδεικνύεται απ' αυτές τις διατάξεις του νομοσχεδίου, είναι η προσπάθεια, μεταβατική ονομάζεται, αλλά σε όλους τους τομείς. Οι παρεμβάσεις της Κυβέρνησης είναι παρεμβατικές, μία προσπάθεια να αντικαταστήσουμε, όπως ανέφεραν όλοι οι συνάδελφοι της Μειοψηφίας, τα φυσικά πρόσωπα.

Και το ερώτημα είναι: Θα συνεχίσουμε πολύ ακόμη με αυτές τις μεταβατικές ρυθμίσεις να τακτοποιούμε όλους τους τομείς του δημόσιου βίου μας; Γιατί η Κυβέρνηση επιλέγει αυτήν την τακτική; Επί δώδεκα χρόνια στην Αντιπολίτευση, υποτίθεται ότι έχει φθάσει στην ώριμη στιγμή όπου για όλα τα ζητήματα έχει έτοιμες πολιτικές θέσεις, έχει έτοιμες τις μεταρρυθμίσεις για τη Δημόσια Διοίκηση, για την εκπαίδευση με όλα αυτά τα πολύ όμορφα λόγια με τα οποία οι συνάδελφοι περιέγραψαν το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί όλες αυτές τις ρυθμίσεις δεν τις εισάγει η Κυβέρνηση με τη μορφή νομοσχεδίου, να συζητήσουμε επί της ουσίας και να μην τρώμε το χρόνο μας με αυτές τις «μεταβατικές» νομοθετικές ρυθμίσεις, για τις οποίες «Κύριος οίδε» πόσο θα είναι μεταβατικές, πόσο θα κρατήσουν και πότε επιτέλους θα έρθουν αυτές οι περίφημες νέες πολιτικές, τις οποίες έχει επαγγελλθεί η Κυβέρνηση.

Μία από τις εξαγγελίες ήταν το λιγότερο κράτος και μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο, εκεί που εμφανίζεται να γίνεται μία προσπάθεια μείωσης του κράτους, είναι η κατάργηση της Ρυθμιστικής Αρχής Θαλασσίων Ενδομεταφορών. Είναι αυτή η Ρυθμιστική Αρχή, η οποία θεσπίστηκε με το ν. 2132/2001, όπου αυτός ο νόμος ενσωμάτωσε στο εσωτερικό μας δίκαιο το κοινοτικό κεκτημένο του κανονισμού 3577 για την απελευθέρωση των θαλασσίων μεταφορών. Ήταν μία καινοτομία η δημιουργία της ΡΑΘΕ. Πιστεύω πως η προσπάθεια κατάργησής της είναι μία

ιδεολογία, που δεν ξέρω αν βαρύνει συνολικά τη Νέα Δημοκρατία ή συγκεκριμένο Υπουργό. Είναι μία εμμονή σ' ένα θέμα που θεωρώ ότι είναι λάθος. Χαιρετίστηκε και από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση ως καινοτομία.

Και είναι πράγματι καινοτομία, γιατί η χώρα μας έχει την ιδιαιτερότητα να είναι η πιο πυκνοκατοικημένη, σε νησιώτικο χώρο, χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να έχει ένα τεράστιο δίκτυο ακτοπλοϊκών συνδέσεων και να πρέπει πράγματι σ' αυτόν το χώρο πρωτίστως και κυρίαρχα από όλες τις άλλες απελευθερωμένες αγορές να υπάρχει μία ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η οποία να παρεμβαίνει προστατεύοντας τον υγιή ανταγωνισμό, να παρεμβαίνει για τη σωστή τήρηση της απελευθέρωσης των ενδομεταφορών, να παρεμβαίνει για να μη γίνεται κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης στον τομέα της ακτοπλοΐας, να παρεμβαίνει για να μην υιοθετούνται εναρμονισμένες πρακτικές σ' αυτόν το χώρο, να παρεμβαίνει για να εκδικάζει προσφυγές, για να ρυθμίζει τιμολογιακές πολιτικές.

Η απάντηση είναι ότι όλα αυτά θα τα κάνει η Επιτροπή Ανταγωνισμού και η ανταπάντηση είναι ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού, όπως ανέφερε και ο κ. Κουβέλης, μολονότι τάχθηκε υπέρ της κατάργησης, δεν έχει τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στο βάρος των υποθέσεων που χειρίζεται η ΡΑΘΕ. Και είναι πάνω από βέβαιο ότι οι υποθέσεις που θα πηγαίνουν για ρύθμιση στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, θα αντιμετωπίζονται με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, ώστε πολλά ζητήματα που θα πρέπει να ρυθμίζονται ταχύτατα, να καθυστερούν. Ήδη βλέπουμε ότι μετά την αδρανοποίηση της ΡΑΘΕ υπάρχουν συμπτώματα που δικαιολογούν αυτόν τον ισχυρισμό μας.

Τα Δωδεκάνησα -για να μην αναφερθώ στην περιφέρειά μου, τις Κυκλάδες, που και εκεί υπάρχουν σημαντικότερα προβλήματα, ειδικά στα μικρά νησιά με την ακτοπλοϊκή τους σύνδεση -αυτήν τη στιγμή αντιμετωπίζουν σοβαρότατο πρόβλημα εξαιτίας αυτού που υπάρχει με την εταιρεία ΔΑΝΕ. Το κράτος, η πολιτεία δεν επεμβαίνει. Αφήνει το πρόβλημα και χρονίζει και σήμερα τα Δωδεκάνησα είναι χωρίς ακτοπλοϊκή εξυπηρέτηση. Είναι απαραίτητο και επιβεβλημένο να παρέμβει αυτή η Ρυθμιστική Αρχή Θαλασσίων Ενδομεταφορών για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, επιβάλλοντας πρώτα και κύρια κάποιες κυρώσεις σ' αυτήν την εταιρεία, που αφού έχει αναλάβει συγκεκριμένες ευθύνες τριετούς αποκλειστικής εξυπηρέτησης των συγκεκριμένων γραμμών, σήμερα τα πλοία της βρίσκονται υπό κατάσχεση και δεν της επιβάλλεται από κανέναν να αντικαταστήσει αυτά τα πλοία για να εξυπηρετήσει ένα νησιώτικο σύμπλεγμα της πατρίδος μας.

Αυτό το παράδειγμα δείχνει ότι υπάρχει ανάγκη ίδρυσης μιας ανεξάρτητης ρυθμιστικής αρχής, η οποία θα παρεμβαίνει ουσιαστικά και αποφασιστικά στον τομέα των θαλάσσιων ενδομεταφορών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκα σ' ένα τομέα που ρυθμίζει το παρόν νομοσχέδιο, για να επισημάνω με έμφαση πως για ό,τι προσπαθεί να ρυθμίσει -πλην ορισμένων διατάξεων που ορθώς έρχονται και διευκολύνουν τη λειτουργία κάποιων δομών, που είναι το ΑΣΕΠ ή η Σχολή Δημόσιας Διοίκησης- όλες οι άλλες ρυθμίσεις είναι ρυθμίσεις που βρίσκονται σε λάθος κατεύθυνση. Θεωρώ ότι δεν κάνουν καμία τομή και ρήξη και δεν εκσυγχρονίζουν καθόλου τα πράγματα. Δημιουργεί από την άλλη τεράστια προβλήματα στο χώρο της διοίκησης όσο και στο χώρο της εκπαίδευσης.

Έτσι θεωρώ ότι δεν είναι δυνατό να ψηφίσουμε τα συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει η κ. Σουλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε, ήταν αναμενόμενο. Απλώς υπήρχε μια περιέργεια ως προς το χρόνο που θα ερχόταν στη Βουλή. Κάποιοι το περίμεναν μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Κάποιοι, οι λιγότεροι ομολογώ, το περίμεναν πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το στοίχημα το κέρδισαν οι δεύτεροι.

Περνάω κατ' ευθείαν στο άρθρο 12, που αφορά ζητήματα

παιδείας. Αρχικά θα πω τρεις ημερομηνίες που έχω σημειώσει. Είναι η 6η Μαΐου, η 22η Ιουνίου και η 1η Ιουλίου. Στις 6 Μαΐου ο Υφυπουργός Παιδείας κ. Ταλιαδούρος απαντάει σε επίκαιρη ερώτησή μου σχετική με την πρόθεση που έχει η Κυβέρνηση για την τύχη των στελεχών της εκπαίδευσης, ότι δεν είναι προτεραιότητα του Υπουργείου Παιδείας το θέμα των στελεχών, ότι το Υπουργείο πιστεύει στην αξιοκρατία και όχι στον κομματισμό και στις αντίστοιχες ενέργειες που έκαναν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και γι' αυτό μας διαβεβαίωσε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να έλθουν ρυθμίσεις στη Βουλή.

Στις 22 Ιουνίου έρχεται αιφνιδιαστικά το πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας. Δεν περιλαμβάνει διατάξεις για την τύχη των στελεχών της εκπαίδευσης, περιλαμβάνει διάφορα άλλα ζητήματα, που ουσιαστικά δημιουργούν υποψίες για το τι θα ακολουθήσει. Στις 22 Ιουνίου έρχεται η κυρία Υπουργός και μας λέει ότι θα υπάρχουν τροπολογίες που αφορούν εκατόν πενήντα κενές θέσεις σχολικών συμβούλων, τροπολογίες που αφορούν την Ακαδημία Αθηνών, το Ανοικτό Πανεπιστήμιο κλπ. Περιμένουμε τις τροπολογίες. Όσο τις είδατε εσείς, τις είδαμε και εμείς.

Την 1η Ιουλίου εμφανίζεται πάλι η κ. Γιαννάκου, που απαντά σε ερώτηση της συναδέλφου, της κ. Σχοιναράκη, ότι δεν θα υπάρξουν τροπολογίες. Ούτε μια. «Αυτό γιατί εκτιμήσαμε», έχω τα Πρακτικά μπροστά μου, για να πούμε ακριβώς τη φράση, «πως δεν υπάρχουν τροπολογίες και αυτές θα έλθουν ως νέος νόμος».

Και λέει χαρακτηριστικά: «Επειδή ήταν μεγάλες και αρκετές, προτιμήσαμε να τις φέρουμε ως νέο νόμο». Περιμέναμε το νέο νόμο. Ο νέος νόμος για την παιδεία, που θα περιελάμβανε όλη αυτήν τη σειρά των τροπολογιών, δεν ήρθε ποτέ. Αντί αυτού, είδαμε τα άρθρα 12 και 13 να συμπεριλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Εδώ αρχίζουν τα ερωτηματικά. Το πρώτο ερωτηματικό που δημιουργείται, αφορά στο γεγονός ότι, κατά πάσα πιθανότητα, η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας βρίσκεται σε μία σύγχυση. Δεν ξέρει τι ακριβώς θέλει να κάνει ή έχει κάποια σχέδια τα οποία δεν κυλάνε. Όλα αυτά μας δημιουργούν μία άσχημη κατάσταση, με την έννοια ότι από αυτό εδώ το Βήμα της Βουλής η κ. Γιαννάκου μας είχε όχι προσκαλέσει, αλλά προκαλέσει σε εθνικό διάλογο για την παιδεία, θέτοντας μάλιστα ως ορόσημο τη χρονολογία έναρξης του εθνικού διαλόγου το Σεπτέμβριο. Μα, εάν στο μεταξύ, κάθε τρεις και λίγο, έρχονται διάφορες διατάξεις ατάκτως ερριμμένες, δεν καταλαβαίνω τι θα συζητήσουμε στον εθνικό διάλογο για την παιδεία. Ευτυχώς υπάρχουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και ευτυχώς -εάν δεν κάνω λάθος- η Βουλή κλείνει τον Αύγουστο. Ίσως αυτό να είναι κάτι!

Πραγματικά περιμένουμε να δούμε με πολλή ανυπομονησία, γιατί μας ενδιαφέρει πάρα πολύ ο χώρος της παιδείας, πού ακριβώς θέλει να το πάει το Υπουργείο Παιδείας. Το είχαμε πει και στο προηγούμενο νομοσχέδιο, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, ότι δεν φαίνεται η στρατηγική.

Έρχομαι τώρα στην παράγραφο 2 και ειδικότερα στην παράγραφο 2δ'. Έρχομαι στο σημείο του άρθρου 12, όπου λέει αυτό που είπαν και πολλοί συνάδελφοί μου, δηλαδή ότι για την αξιολόγηση των υποψηφίων προσωρινών διευθυντών και προϊσταμένων γραφείων συνεκτιμώνται η υπηρεσιακή κατάσταση, η εν γένει συγκρότηση και προσωπικότητα των υποψηφίων κλπ., όπως αυτές συνάγονται από το φάκελο υποψηφιότητας εκάστου υποψηφίου.

Ξέρετε τι θυμίζει αυτό; Θυμίζει εκείνα τα παλιά προξενία που γινόντουσαν με φωτογραφία. Έβλεπε ο γαμπρός τη νύφη, έλεγε μου αρέσει η φωτογραφία, φέρτε την. Εάν δεν του έκανε η νύφη, την έκανε πακέτο και την έστειλε στη μάνα της. Εάν, λοιπόν, δεν μας κάνει ο διευθυντής, θα τον κάνουμε πακέτο και θα τον στείλουμε στην κ. Γιαννάκου, στον κ. Καλό, στον κ. Ταλιαδούρο; Φοβάμαι ότι το πακέτο θα το φάει το σχολείο, ο μαθητής, ο εκπαιδευτικός, ο γονιός.

Ίσως κάποιες φορές να ακολουθηθήκαν όχι εντελώς σωστές διαδικασίες κατά την επιλογή των διευθυντών εκπαίδευσης και των προϊσταμένων γραφείων. Αυτός δεν είναι λόγος να αφαιρέ-

σουμε τα μετρήσιμα κριτήρια και κυρίως να αφαιρέσουμε τη συνέντευξη και αυτό το λέω για δύο λόγους. Πρώτον, γιατί άκουσα την κ. Γιαννάκου να λέει προηγουμένως ότι πετάξαμε στον κάλαθο των αχρήστων μεταπτυχιακά και διδακτορικά. Αυτό δεν είναι καλό! Θα συμφωνήσω μαζί της. Όμως, στο σημείο αυτό μου δημιουργείται αμέσως η εξής ερώτηση: Ξέρετε ότι πριν ένα μήνα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής ήρθε ένας κύριος, ο οποίος θα ανελάμβανε -και ανέλαβε τελικώς, γιατί δεν γινόταν διαφορετικά- την προεδρία του ΙΠΟΔΕ, του Ινστιτούτου Παιδείας Ομογενών και Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης; Στην προεδρία του ΙΠΟΔΕ το ΠΑΣΟΚ είχε έναν διαπρεπή πανεπιστημιακό.

Το ΙΠΟΔΕ το λέω ενημερωτικά, για όσους τυχόν δεν είναι του άμεσου ενδιαφέροντός τους- είναι όπως το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, είναι, δηλαδή, ένας θεσμός πάρα πολύ υψηλός, όπου συνηθίζεται να έχει την προεδρία πανεπιστημιακός. Όλοι καταλαβαίνουμε το γιατί. Ο κύριος, λοιπόν, τον οποίο μας υπέδειξε η κ. Γιαννάκου, ήταν καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αξιοπρεπέστατος άνθρωπος με είκοσι εννέα έτη υπηρεσία. Τι είχε κάνει; Ποια ήταν τα προσόντα του; Ούτε διδακτορικό είχε ούτε μεταπτυχιακό ούτε έστω μία μετεκπαίδευση, ένα τρίμηνο σεμινάριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ολοκληρώνω αμέσως!

Ξέρετε ποια ήταν τα προσόντα του; Είχε διοργανώσει δύο σεμινάρια, στα οποία μάλιστα ήταν ο ίδιος και κεντρικός ομιλητής. Αντιλαμβάνεστε ότι δημιουργούνται κάποια ερωτήματα.

Δυστυχώς ο χρόνος είναι λίγος και είναι πολλά αυτά που πρέπει να ειπωθούν. Θα έλεγα το εξής: Βλέπουμε πως θα γίνουν επιλογές προσωρινών διευθυντών από ένα συμβούλιο, από μία επιτροπή, στην οποία μεταξύ άλλων θα συμμετέχει και ένας διευθυντής.

Ποιος διευθυντής θα συμμετέχει; Ο καθηγημένος διευθυντής; Είναι λίγο σχήμα οξύμωρο. Το διευθυντή αυτόν τον καταργεί το Υπουργείο Παιδείας, γιατί δεν ήταν καλός ή γιατί ήταν κομματικός. Εφόσον, όμως, τον βάζει μέσα από αυτόν εδώ το νόμο μέσα στο συμβούλιο, σημαίνει ότι παραδέχεται ότι είχε ικανότητες, αλλά δυστυχώς ήταν κομματικός. Άρα θα πρέπει να αποφασίσει για ποιον λόγο διώκει αυτήν τη στιγμή τους διευθυντές.

Τελειώνω με το θέμα των περιφερειακών, κύριε Πρόεδρε, γιατί ξέρετε ότι πλανάται μέσα στην Αίθουσα. Αλίμονο εάν δεκατρείς άνθρωποι είναι αυτοί που κρατούν στα δύο τους χέρια την εκπαίδευση. Μακάρι να ήταν έτσι. Το ξέρετε όλοι και το καταλαβαίνετε. Θα μπορούσαμε να τους αλλάξουμε όλοι μαζί, εάν θέλετε και να είχαμε λύσει το πρόβλημα της εκπαίδευσης, αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Το θέμα και η απορία που μου έχει δημιουργηθεί εμένα, είναι η εξής: Δεν καταλαβαίνω, η κ. Γιαννάκου γιατί δεν ζήτησε τις παραιτήσεις τους; Φοβόταν ότι θα της πουν «όχι» και τι θα έκανε; Ή μήπως δεν είχε ανθρώπους να τους αντικαταστήσει, δεν είχε πλαίσιο λειτουργίας και ήθελε να κερδίσει χρόνο; Γιατί δεν μπορώ να δεχθώ ότι άφηνε να κυλά όλος αυτός ο χρόνος μόνο και μόνο για να διασύρει δεκατρείς ανθρώπους.

Θα σας πω και κάτι τελευταίο. Βιάζεται πολύ το Υπουργείο Παιδείας. Σήμερα το πρωί έπεσαν υπογραφές. Οι διευθυντές της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας, οι οποίοι εντός ολίγου χρονικού διαστήματος με το νομοσχέδιο του κ. Παυλόπουλου θα επανακριθούν, εφόσον θα καταργηθούν, ήδη μετατίθενται. Έγιναν εσωτερικές αλλαγές. Τις διευθύνσεις-φιλέτο τις παίρνουν τα μέλη της ΔΑΚΕ και αυτοί που είναι ή θεωρούν κάποιοι ότι είναι ΠΑΣΟΚ, πάνε στα υπόγεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ήθελα να επισημάνω ότι οι συνάδελφοι ομιλητές, τα σημαντικότερα τα αφήνεται στο τέλος και πάντα εκτός χρόνου και με αυτόν τον τρόπο φέρνετε το Προεδρείο σε πολύ δύσκολη θέση.

Ο κ. Μπούρας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολο-

κληρώνουμε απόψε τη συζήτηση και αυτής της ενότητας των άρθρων αυτού του πολύ σημαντικού νομοσχεδίου και είμαστε αυτήν τη στιγμή στη συζήτηση κάποιων άρθρων που αφορούν τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Και βέβαια θα περίμενε κανείς να ακούσει επιχειρήματα και προτάσεις. Αντί τούτου για πολλοστή φορά ακούστηκαν τα ίδια λόγια, οι ίδιες κραυγές αγωνίας, η ίδια κινδυνολογία και βέβαια η χρησιμοποίηση επιλεκτικής μνήμης κατά το δοκούν και το συμφέρον πολιτικά. Και μου κάνει εντύπωση που έφυγε ο κ. Ρόβλιας, ο οποίος χρέωσε σε μένα κάτι που ειπώθηκε. Είπε ότι κάτι το είπα εγώ, αλλά δεν το είπα εγώ, παρά μόνο εγώ κατέθεσα την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΛΜΕ και από αυτήν προχθές στην επιτροπή διάβασα ορισμένα στοιχεία με υπογραφή του τότε προέδρου κ. Τζούλια και του τότε γενικού γραμματέα κ. Μπόικου, που αν δεν απατώμαι είναι στελέχη του δικού σας κόμματος.

Και βέβαια ο κ. Ρόβλιας αναφέρθηκε σε κάποια στοιχεία αυτού του εγγράφου -θα το επαναλάβω ότι δεν είναι δικό μου, αλλά είναι η απόφαση της ΟΛΜΕ- κατά τα οποία παραλήφθηκε στην αξιολόγηση συγκεκριμένος αριθμός διδακτορικών και μεταπτυχιακών.

Και βέβαια πρέπει να πω ότι η Κυβέρνηση και η Υπουργός Παιδείας σήμερα έρχεται και υλοποιεί με τα δύο αυτά άρθρα και μόνο αυτήν την απαίτηση των συνδικαλιστών.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -αφού επικαλείστε τόσο πολύ τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ- ότι πέραν της παρουσίας τους στην επιτροπή, δεν υπήρξε καμία συνέχεια ούτε για αντιδράσεις ούτε για διαμαρτυρίες. Ούτε καν εγώ ζήτησα από τον Πρόεδρο της ΟΛΜΕ και από τον Πρόεδρο της ΔΟΕ να μου πουν με ποια απόφαση τη φέρνουν εδώ. Μου είπαν: «Δεν προλάβαμε, αλλά θα σας τη στείλουμε μέχρι τη συζήτηση στην Ολομέλεια». Εγώ, όμως, δεν πήρα τίποτα, εκτός και αν έχει έρθει κάπου αλλού και εγώ δεν ενημερώθηκα.

Εν πάση περιπτώσει, έχω μόνο πω ότι -μεταξύ πολλών άλλων- η λέξη που επικαλείται η ΟΛΜΕ, είναι ότι εκδίδει τις επιλογές, αυτές δηλαδή που καταργούνται, τις θεωρεί άκυρες και θα αγωνιστεί για να καταργηθούν. Και έρχεται η Κυβέρνηση και καταργεί αυτές τις άκυρες επιλογές που ξέρουμε πώς έγιναν και μάλιστα προτείνει την επιλογή προσωρινών με ημερομηνία λήξης την 31η Αυγούστου του 2005.

Κυρία Ράππη, η παιδεία -την οποία εσείς γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, αφού χρόνια υπηρετήσατε το εκπαιδευτικό ρεπορτάζ- πρέπει να σας πω ότι δεν είναι μόνο η τοποθέτηση ενός διευθυντού ή ενός περιφερειακού διευθυντού. Είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο. Είναι μια συνολική πράξη. Και αυτός ο διάλογος -εδώ η Υπουργός Παιδείας δεσμεύτηκε με την ΟΛΜΕ, με τη ΔΟΕ, με εμάς, με όλους τους φορείς- θα είναι μακρύς και ουσιαστικός. Έτσι αυτό που σήμερα χαρακτηρίζεται προσωρινό, να γίνει οριστικό και να είναι και ένα εργαλείο που θα λειτουργήσει για μία, δύο, τρεις και πέντε δεκαετίες, για να έχει βάθος η παιδεία.

Επειδή πολύ αγωνιάτε, να πω στο φίλο μου τον κ. Λοβέρδο -που πολύ τον στενοχώρησα αυτές τις μέρες, όχι βέβαια κακοπροαίρετα- ότι προσπάθησε στην τοποθέτησή του να συγκρίνει δύο ανάμοια πράγματα. Κύριε Λοβέρδο, δεν είναι το ίδιο έγγραφο η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου με υπογραφή Μπόικου και ένα χαρτάκι που καταθέσατε με ημερομηνία 14 Ιουλίου. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Αυτό είναι ένα χιουμοριστικό χαρτί του κ. Μπόικου. Εγώ έτσι θα το χαρακτηρίσω. Θα πρέπει να σας πω ότι ειλικρινά, για τη σοβαρότητα του πράγματος, ότι θέλω σε μία ήσυχη στιγμή να κάτσετε να κρίνετε και να συγκρίνετε τις λέξεις, τις φράσεις και τις θέσεις. Χωρίς να αλλάξει τίποτα, ο ίδιος αναιρεί τον εαυτό του. Αυτό εγώ δεν το θεωρώ σοβαρό.

Επειδή πολλές φορές επικαλεστήκατε τη ΔΟΕ, ότι τάχα υπάρχουν κάποια άλλα στοιχεία, να πω, πριν πάω σ' αυτό, πως ξέρετε πώς έγιναν οι επιλογές. Οι επιλογές έγιναν με τα μετρήσιμα αντικειμενικά μόρια και με την προφορική συνέντευξη. Σας λέω και πάλι, γιατί ακούστηκαν από την πλευρά σας και θα ακουστούν και από τη δική μας, χωρίς να πω ονόματα -γιατί δεν πρέπει- πως συνδικαλιστής της ΠΑΣΚ, ο οποίος είχε 7,5 μόρια μετρήσιμα -αυτά έβγαιναν από προϋπηρεσία, πτυχία, μεταπτυχιακά κτλ.- πήρε 20 στην προφορική συνέντευξη με «άριστα» το

20. Αντίστοιχος συνδικαλιστής της ΔΑΚΕ, που έχει 18,6 μετρήσιμα μόρια, παίρνει 4 στην προφορική συνέντευξη. Καταλαβαίνετε, δηλαδή, τι συμβαίνει.

Να μην πω άλλα παραδείγματα. Αυτή είναι η πλειονότητα. Εγώ θα καταθέσω στα Πρακτικά ένα άλλο χαρτί ενός θεσμικού παράγοντα, που είναι ο αιρετός του ΚΥΣΠΕ. Το ΚΥΣΠΕ -το λέω για όσους δεν γνωρίζουν- είναι το Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Πρόκειται για άνθρωπο ο οποίος είναι αιρετός και εκπροσωπεί ένα σημαντικό αριθμό συναδέλφων του δασκάλων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα σας πω τι κρίση γινόταν. Σε κρίση δύο ανθρώπων, οι οποίοι ήταν συγγραφείς του ιδίου βιβλίου, η βαθμολόγηση γι' αυτό το συγγραφικό έργο στον ένα ήταν κακή και στον άλλο άριστη. Καταλαβαίνετε για τι αντιθέσεις μιλάμε!

Θα πω για την ιστορία -το διαβάζω από το έγγραφο της ΟΛΜΕ- ότι ο διευθυντής μιας διεύθυνσης εκπαίδευσης -για τότε μιλάμε- θα έχει αντικειμενικά και μετρήσιμα μόρια που, όπως είδαμε, με δυσκολία ξεπερνούν τα 15. Θυμάστε ότι ο άριστος μες διδακτορικά έφθασε τα 18,6 για να τα αντιπαραθέσει στα έως 20 μόρια της συνέντευξης -επειδή ειπώθηκαν εδώ κάτι ποσοστά, πόσο μετράει η συνέντευξη- και στα έως 50 μόρια που ήταν η προσωπική αξιολόγηση αυτού του περιφερειακού διευθυντού και του συμβούλου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που όριζε ο Υπουργός Παιδείας. Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι ήταν μέχρι 15 το πολύ μόρια από την αντικειμενική κρίση του ιδίου του υποψηφίου, μέχρι 20, άριστα, η προφορική συνέντευξη και 50 μόρια από τον περιφερειακό διευθυντή και από τον αιρετό εκπρόσωπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, που ήταν με διορισμό του εκάστοτε Υπουργού Παιδείας. Αυτήν την αξιοκρατία και αυτήν την επιλογή θέλετε να επιβραβεύσουμε; Όχι. Εμείς πάμε σ' ένα νέο σύστημα και να ξέρετε ότι μετά από λίγο θα προσχωρήσετε και εσείς κοντά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούστηκαν πολλά και κατά τη δεύτερη κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου και ας σχολιάσουμε λίγο αυτό που είπε πριν από λίγο ο κ. Μπούρας. Είπε ότι επειδή η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ -και κατέθεσε και τα σχετικά έγγραφα- έκριναν ως άκυρες τις εκλογές και τις επιλογές περιφερειακών διευθυντών και διευθυντών στην εκπαίδευση που έγιναν επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα να τις καταργήσει. Αν είναι έτσι και δεν είναι εκτός γραμμής ο κ. Μπούρας, δεν είναι προσωπική του άποψη. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, στην δευτερολογία σας να μας πείτε αν και αυτές τις επιλογές που θα κάνετε τώρα, τις κρίνει η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ ως άκυρες, αν θα έλθετε να ξανανομοθετήσετε και να τις ακυρώσετε.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, που αφορά την έφοδο του κόμματος στη Δημόσια Διοίκηση, όπως εμείς το χαρακτηρίζουμε και εσείς πεισματικά το αρνείστε, δεν είναι φυσικά μια προσωπική υπόθεση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, παρ' ότι αρνητικά θα φέρει το όνομά του ως νόμος Παυλόπουλου στο μέλλον. Είναι πολιτική συνολικά της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού. Και ήλπιζε κανείς ότι η παιδεία, ένας ευαίσθητος χώρος, ίσως θα εξαιρεθεί από τις προθέσεις και την έφοδο των κομματικών. Όμως αυτό δεν έγινε. Και έτσι σήμερα από σπόντα, με ένα άρθρο, έρχεται η αλλαγή στο χώρο της εκπαίδευσης, πράγμα που κατά την άποψή μου είναι τελείως αντιδεοντολογικό. Το θέμα έχρηζε πρώτα διαλόγου και συζήτησης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Και δεν μπορεί να συζητήσουμε για τη γνώση, το περιεχόμενο της γνώσης, για την αναβάθμιση του σχολείου, για την αναβάθμιση των ΤΕΙ και των Πανεπιστημίων στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης. Αν είναι δυνατόν! Και αυτό είναι το δεύτερο, μετά το ψευδεπίγραφο του τίτλου του νομοσχεδίου αυτού,

που μπορεί να θεωρηθεί και είναι ένα μικρό αλλά και ουσιαστικό πραξικοπηματάκι.

Δεν πιστεύω και στο μέλλον να συνεχιστεί αυτή η τακτική. Από άγχος για να προλάβετε το Σεπτέμβριο, που ανοίγουν τα σχολεία, πιστεύω ότι το κάνατε. Αλίμονο εάν τα ζητήματα της παιδείας και της εκπαίδευσης τα συζητάμε στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης.

Με το άρθρο 12 έρχεται η Κυβέρνηση να νομοθετήσει ακριβώς τα αντίθετα από ότι έλεγε στο πρόγραμμά της. Στο πρόγραμμα της, λοιπόν, μιλούσε για την καθιέρωση αντικειμενικών, διάφανων και μετρήσιμων κριτηρίων -με bold γράμματα, ήταν υπογραμμισμένα όλα, αποτυπωμένα μάλιστα όπως λέει με συγκεκριμένες αξιολογικές μονάδες. Αυτό όλο αντικαθίσταται με αυτό που έχει ακουστεί κατά κόρον, «με τη δυνατότητα για διοίκηση» και άλλα χαλαρά κριτήρια, τα οποία θα δίνουν τη δυνατότητα στον Υπουργό να επιλέγει.

Βέβαια και για το ισχύον σύστημα η Κυβέρνηση λέει ότι ο εκάστοτε Υπουργός έχει τη δυνατότητα να επιλέγει αυτούς που ήθελε και έτσι έκανε όπως λένε πολιτική ηγεσία επί ΠΑΣΟΚ. Εάν πράγματι αυτό ισχύει και επειδή ο σκοπός σας είναι να βάλετε τους δικούς σας -και δεν το αρνείστε- γιατί δεν το κάνατε με το ισχύον πλαίσιο; Επειδή όμως το ισχύον πλαίσιο έχει και κάποιες δικλείδες -μπορεί να έχει και κάποια κενά- αξιολόγησης και δεν αφήνει πολλά περιθώρια στις πολιτικές ηγεσίες, γι' αυτό το αλλάζετε εκ βάθρων γι' αυτό το καταργείτε.

Οι διαδικασίες που έγιναν για τη δόμηση της διοίκησης στο χώρο της εκπαίδευσης κράτησαν ένα μεγάλο διάστημα. Οι διαδικασίες αξιολόγησης ενός έτους με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γίνονται σε μια νύχτα και αυτό νομίζω δείχνει και τη σοβαρή επεξεργασία και αξιολόγηση η οποία γίνεται. Βέβαια στον κόσμο -και επειδή μεταδίδονται οι συζητήσεις και τις ακούνε οι πολίτες και τα στελέχη- λένε: «Μα, τι συζητάνε, από τη στιγμή που ήδη έχουν τοποθετηθεί και ξέρουμε ποιοι πάνε για προϊστάμενοι»;

Έχουν γίνει κομματικές συσκέψεις σε κάθε νομό, σε κάθε περιφέρεια, έχουν βγει τα ονόματα. Γνωρίζουν ποιοι θα πάνε και εμείς συζητάμε βέβαια ακόμα το νομοσχέδιο που θα νομιμοποιήσει αυτές τις αποφάσεις που έγιναν το προ-προηγούμενο Σαββατοκύριακο σε όλη τη χώρα.

Ας έρθουμε όμως σε αυτό που κατά κόρον ειπώθηκε, στους δεκατρείς περιφερειακούς διευθυντές, οι οποίοι κρίνονται ως πολιτικά πρόσωπα. Και θα μπορούσε πράγματι, με βάση αυτήν τη λογική την οποία μπορεί να μην την αρνηθεί κανείς, να αντικατασταθούν άμεσα οι δεκατρείς περιφερειακοί διευθυντές και να προχωρήσει -όσον αφορά τους διευθυντές και τους προϊσταμένους γραφείων- με το ισχύον σύστημα, το οποίο σαν σύστημα δεν έχει κριθεί αρνητικά από τους φορείς.

Μπορεί να κρίθηκαν ορισμένες επιλογές για διάφορους λόγους, όμως το σύστημα δεν κρίθηκε αρνητικά.

Θα μπορούσατε λοιπόν, αν είχατε πράγματι αγαθές προθέσεις, να προχωρήσετε με αυτόν τον τρόπο. Θεωρώ ότι δεν πρέπει, όπως ειπώθηκε από πολλούς, να παίζουμε με τα ζητήματα της παιδείας. Και νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι μια κακή αρχή σε σχέση με τα θέματα που έχουν να κάνουν με την εκπαίδευση.

Στο άρθρο 15 του νομοσχεδίου, που αναφέρεται στα ΚΕΠ και στην παράταση της λειτουργίας τους ως πιλοτικά προγράμματα, νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρξει τουλάχιστον κατά ένα χρόνο επιπλέον -από το χρόνο που αναφέρεται στο νομοσχέδιο- πιλοτική λειτουργία, γιατί δεν θα υπάρξει το περιθώριο, δεν θα υπάρξει η δυνατότητα να πληρωθούν με μόνιμες θέσεις τα ΚΕΠ και έτσι θα υπάρχει σημαντικό κενό. Εκτός εάν και αυτοί που θα προσληφθούν, όπως λέει η Κυβέρνηση, προσληφθούν μέσα σε μια νύχτα.

Όμως το κυρίαρχο ζήτημα που μένει ανοιχτό -και το οποίο το είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση- είναι η μονιμοποίηση αυτών που εργάζονται στα ΚΕΠ. Τέλος Αυγούστου πολλοί κλείνουν τα δύο χρόνια. Θα έπρεπε να έχει ρυθμιστεί αυτό το θέμα και μπορεί να ρυθμιστεί και τώρα.

Η εμπειρία τους πρέπει να αξιοποιηθεί, ούτως ώστε να είναι προς όφελος των πολιτών. Αδημονούν πολλοί συνάδελφοι για

την ψήφιση του νομοσχεδίου, για την αρχή της εφαρμογής του. Βέβαια πολλά στελέχη της Κυβέρνησης, όπως ειπώθηκε προηγουμένα και από την κ. Ράπτη, έχουν αρχίσει ήδη την εφαρμογή του νομοσχεδίου πριν την ψήφισή του. Το ίδιο έχουν κάνει και πολλοί περιφερειάρχες.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής την απόφαση του Περιφερειάρχη Δυτικής Μακεδονίας, ο οποίος στις 15 Ιουλίου, λίγες δηλαδή ημέρες πριν, εφάρμοσε το νόμο που ψηφίζουμε σήμερα. Αφαίρεσε όλες τις αρμοδιότητες από το γενικό διευθυντή, γιατί θεώρησε προφανώς ότι ανήκει σε άλλη παράταξη και δεν μπορεί να συνεργαστεί μαζί του. Το δημοσίευσε στο ΦΕΚ άρα ουσιαστικά δεν είχε λόγο να περιμένει το νόμο. Όμως αυτό είναι που πιστοποιεί τις προθέσεις πέρα από όλα τα υπόλοιπα τα οποία λέγονται για αγαθές προθέσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και ο τελευταίος των ομιλητών, ο κ. Παναγιώτης Σγουρίδης, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ενώ προσωπικά κατακρίνω πρακτικές όπως αυτές τις οποίες ανέφερε ο κ. Μπούρας προηγουμένως, για περιπτώσεις που η προφορική συνέντευξη πέρασε τα αντικειμενικά κριτήρια. Τις κατακρίνω αλλά θα επικροτούσα το νομοσχέδιο πραγματικά στα άρθρα αυτά ή και στα προηγούμενα αν προχωρώντας στις αλλαγές αυτές -καταργώντας τη μονιμότητα της ιεραρχίας και κάνοντας την ιεραρχία κινητή- έβαζε αυτομάτως κριτήρια μετρήσιμα. Καταργώ και φέρνω κριτήρια.

Είπε προηγουμένως ο κ. Χρυσής Βασίλειος, αν δεν απατώμαι, πέστε μου έναν προϊστάμενο από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη ο οποίος να κρίθηκε και να είναι στην παράταξή μας. Εγώ στο μικρό μου χώρο έχω να του δώσω τρία ονόματα προϊσταμένων και έχω να πω ότι από τους δεκαεπτά διευθυντές σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης οι δεκατέσσερις ανήκουν στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας. Δεν λέω τα ονόματα; Δεν τα λέω για λόγους τακτ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Αν θέλει, έχω τα ονόματα και μπορεί να τα πάρει και να ρωτήσει τη ΔΑΚΕ.

Επειδή δεν πρόκειται ό,τι και να πούμε να αλλάξετε επί των συγκεκριμένων άρθρων άποψη -έχετε αποφασίσει, όπως αποδομήσατε τη Δημόσια Διοίκηση, να αποδομήσετε και το χώρο της παιδείας βάζοντας τα δικά σας παιδιά, είναι επιλογή- δεν έχουν νόημα λοιπόν τα οποιαδήποτε επιχειρήματα του στυλ ότι πόσο χρήσιμη είναι η κινητή ιεραρχία σε σχέση με τη μόνιμη ιεραρχία και πόσο χρήσιμο είναι το μικτό σύστημα στη Δημόσια Διοίκηση. Αλλά ούτε έχουν και νόημα τα επιχειρήματα του τύπου ότι γιατί χρησιμοποιείτε άλλα δεδομένα και επιχειρήματα στη Δημόσια Διοίκηση και άλλα δεδομένα και επιχειρήματα στις αλλαγές τις οποίες κάνετε στο χώρο της παιδείας.

Έτσι λοιπόν, αντί να μείνουμε στη στείρα αυτή διαλεκτική και επειδή θέλω να είμαι χρήσιμος στην τοποθέτησή μου μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, θέλω να σας θυμίσω ορισμένες προτάσεις που ακούστηκαν στην επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος στην προαναθεωρητική Βουλή και στην Επιτροπή της Αναθεώρησης του Συντάγματος στην Αναθεωρητική Βουλή. Τι έλεγαν αυτές οι προτάσεις; Έλεγαν ότι, επιτέλους, θα πρέπει ορισμένες ώριμες στο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα αποφάσεις να ενδυσθούν το συνταγματικό μανδύα. Δηλαδή να γίνουν άρθρα του Συντάγματος.

Όταν άκουσα αυτές τις προτάσεις, κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά είπα ότι δεν είναι δυνατόν. Δεν μπορούμε να ξαναγυρίσουμε στην «πλατεία Κλαυθμώνος». Δεν έχει νόημα πια, μετά την ωρίμανση που υπάρχει στη δημοκρατία αυτής της χώρας, να φθάσουμε στο σημείο να ξαναγυρίσουμε σε «πλατείες Κλαυθμώνος» ή σε τύπου πλατείας Κλαυθμώνος.

Επομένως δεν έχει νόημα. Προχωράει η διοίκηση, οι κυβερνήσεις κάνουν άλματα, έστω και αν η μία διαδέχεται την άλλη. Τώρα που το σκέφτομαι, ωριμάζει μέσα μου αυτή η ιδέα, με ερεθίζει αυτή η ιδέα. Κάποια στιγμή, με αυτήν την εμπειρία και

αυτήν την ωριμότητα που θα αποκτήσει ο Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας μέσα από την παλινδρόμηση, η οποία θα γίνεται, αυτές τις ώριμες διατάξεις, λοιπόν, πρέπει να τις περιβάλουμε με το συνταγματικό μανδύα, ώστε να τελειώνει αυτό το ζήτημα. Στη Δημόσια Διοίκηση -είτε στο χώρο της παιδείας είτε οπουδήποτε στην ευρύτερη Δημόσια Διοίκηση- θα πρέπει να υπάρχει η ανανέωση με τη μνήμη, με τη συνέχεια, την παράδοση.

Επομένως, λοιπόν, πρέπει να το σκεφτούμε αυτό σοβαρά. Εγώ πιστεύω ότι αυτές οι μνήμες θα πρέπει να επαναφέρονται σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί μέσα απ' αυτές τις μνήμες στις οποίες εθιζόμαστε σιγά-σιγά όλοι, φθάνουμε κάποια στιγμή σε τέτοιο σημείο όπως έγινε με την Αναθεώρηση του Συντάγματος, όπου πολλές διατάξεις που κάποτε θα ήταν τελειώς ανήκουστο, να μπορούν να συμπεριληφθούν στο Σύνταγμα, να συμπεριληφθούν και μάλιστα με ομοφωνία, αν θέλετε, διακοσίων ενενήντα Βουλευτών, διακοσίων ενενήντα πέντε Βουλευτών.

Γι' αυτό ακριβώς, κλείνοντας ως τελευταίος ομιλητής, αντί να πω τα υπέρ και τα κατά των άρθρων που συζητάμε, ήθελα να αναφέρω αυτό το ζήτημα, ότι δηλαδή επιτέλους πρέπει να ωριμάσουμε και διατάξεις που πλέον έχουν αποκτήσει εμπειρία στον Υπαλληλικό Κώδικα να περιβληθούν το συνταγματικό μανδύα.

Θα κλείσω ρωτώντας το εξής: Γιατί καταργήσατε τη Ρυθμιστική Αρχή των Θαλασσίων Ενδομεταφορών; Τι σας πείραζε; Απλώς δηλαδή για το ενιαίο του νόμου και του ελέγχου; Πρέπει να ξέρετε ότι ακόμα και στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, ακόμα -αν θέλετε- και στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι νησιωτικές περιοχές εξαιρούνται από τον κορμό των οδηγιών και εξαιρούνται ευνοϊκότερα γιατί χρειάζονται αυτήν την προστασία. Ακόμα και στο Σύνταγμά μας εξαιρούνται. Ε, αν υπήρχε η Ρυθμιστική Αρχή Θαλασσίων Ενδομεταφορών. Δεν ήταν εκεί ολόκληρο το ζήτημα. Η κατάργησή της και η ένταξη των αρμοδιοτήτων της μέσα στην Επιτροπή Ανταγωνισμού μόνο δεινά θα επιφέρουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, επειδή θέλει να δευτερολογήσει ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Ανδρέας Λοβέρδος και είναι ο τελευταίος εκ των ομιλητών, θα συμφωνούσατε να του δώσουμε το λόγο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Δεν έχω αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε. Απλώς η δευτερολογία προϋποθέτει ότι υπάρχει απάντηση Υπουργού, για να μπορεί και ο κ. Λοβέρδος να μου απαντήσει, αν χρειαστεί. Γιατί φοβάμαι ότι θα μείνει χωρίς δυνατότητα απάντησης. Όμως, αν το θέλει ο κ. Λοβέρδος, εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ας προηγηθεί τότε ο κ. Λοβέρδος -είναι ο τελευταίος εκ των ομιλητών- για να δευτερολογήσει και να κλείσει ο κατάλογος και θα έχετε εσείς το λόγο μετά, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να το κάνω από το πρωί, αλλά ερχόταν στο μυαλό μου και έφευγε. Ήθελα να πω μόνο μία λέξη για έναν άνθρωπο που δεν ζει πια, έναν άνθρωπο που κάθισε για δύο περιόδους της Βουλής στα Έδρανα της Αριστεράς, το Μήτσο Σαχίνη, ο οποίος ανέλαψε όλη του τη ζωή στους αγώνες από την περίοδο της Κατοχής μέχρι και την περίοδο της Χούντας, αλλά και μετά. Τον γνώρισα ως νέος φοιτητής στη Θεσσαλονίκη και είχα εντυπωσιαστεί.

Επίσης με εντυπωσίασε το γεγονός ότι και σ' αυτήν την περίπτωση αλλά και σε άλλες περιπτώσεις για ανθρώπους που κάθισαν σ' αυτά τα Έδρανα της Βουλής, όταν έφυγαν από τη ζωή, σ' αυτήν την Αίθουσα δεν ακούγεται ούτε μία κουβέντα. Θεωρώ ότι ο καθένας δίνει αυτό που έχει και ίσως για έναν πολιτικό ο οποίος αναλώνει τη ζωή του σε πράγματα που δεν άπτονται των δικών του συμφερόντων, αλλά -όπως τα προσπαθεί- των γενικότερων συμφερόντων, μία καλή κουβέντα είναι υποχρέωση όλων μας.

Ένα δεύτερο επιχείρημα, πολιτικό αυτήν τη φορά, αφορά στην εκπαίδευση και απευθύνεται στην κυρία Υπουργό της Παι-

δείας που δεν είναι εδώ, η οποία είπε ότι στο 90% των περιπτώσεων κρίσεων κατά τα κριτήρια του προεδρικού διατάγματος υπήρξαν ετεροκαθορισμοί των τελικών επιλογών. Το 90% είναι ένας τεράστιος αριθμός, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό.

Δεν θέλω να της πω, λοιπόν, τίποτα περισσότερο από το να αναγνώσω τρεις σειρές από τα όσα μας είπε ο πρόεδρος της ΔΟΕ στη Διαρκή Επιτροπή.

«Στο χώρο μας -είπε ο κ. Μπράτης- η συνέντευξη που έχει άριστα το «20», το 80% των υποψηφίων διευθυντών εκπαίδευσης και προϊσταμένων έχει πάρει βαθμολογία πάνω από «18». Δηλαδή, δεν έπαιξε καθοριστικό ρόλο η συνέντευξη

Καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής ότι «17» έως «18» πήρε το 15% των υποψηφίων και κάτω από «16» πήρε μόνο το 2,97%, δηλαδή μόνο δεκαεννέα υποψήφιοι».

Αν αυτοί οι αριθμοί που συνοδεύτηκαν από πίνακες είναι σωστοί, η κυρία Υπουργός της Παιδείας δεν έχει δίκιο.

Θέλω να πω τώρα στους συναδέλφους της Συμπολίτευσης με τους οποίους ανταλλάξαμε έντονα επιχειρήματα αυτές τις μέρες, πως η δική μας αξιοπιστία θα κριθεί αν στο τέλος αυτής της περιόδου της Βουλής έχουμε μιλήσει με τρόπο δίκαιο. Εγώ προσωπικά είχα την τιμή εισηγούμενος τις απόψεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης προ ολίγων ημερών, να πω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση ψηφίζει και επί της αρχής και την πλειονότητα των συγκεκριμένων διατάξεων. Συνεπώς για να ανεβάσουμε τους τόνους, για να ανεβάσουμε την ένταση σημαίνει ότι είχαμε λόγο. Και εκτιμώ ότι η αποδοχή που είχαν τα επιχειρήματά μας από το σύνολο περίπου των ανθρώπων που μεσολαβούν ανάμεσα σε εμάς και στην κοινή γνώμη, δηλαδή από τους ανθρώπους του Τύπου, δηλώνει ότι είχαμε δίκιο, μιλήσαμε αξιοπιστα, αρθρώσαμε επιχειρήματα λογικά και συνεπώς έτσι μας κατάλαβαν και όσοι μας ακούν.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα τώρα να σας ρωτήσω το εξής. Στο άρθρο 15 παράγραφος 1, όπου καθορίζετε την ΕΕΤΑΑ προνομιακή ως πούμε εταιρεία, από αυτές που υπάρχουν και κινούνται στο χώρο της αυτοδιοίκησης με αναπτυξιακούς σκοπούς, θα ήθελα να ρωτήσω γιατί μόνο αυτή και όχι και άλλες. Θα ήθελα μια απλή διευκρίνιση.

Θέλω επίσης να επαναλάβετε και εδώ αυτό που είπατε στη Διαρκή Επιτροπή αλλά δεν καταγράφηκε στα Πρακτικά, ότι δηλαδή σε υπηρεσιακά συμβούλια η απαίτηση του ν.2910 για συμμετοχή των γυναικών κατά το 1/3 ισχύει και μετά τη δική σας παρέμβαση. Αυτά θα ήθελα να τα επαναλάβετε και εδώ για να βοηθηθεί ο εφαρμοστής του δικαίου.

Επίσης θέλω να πω μια λέξη για το ζήτημα της ΡΑΘΕ. Είχατε διά της εισηγητικής εκθέσεως αναφέρει ότι η ΡΑΘΕ δημιουργούσε προβλήματα. Και δημιουργούσε προβλήματα επειδή οι δικές της αρμοδιότητες δεν ήταν αποσαφηνισμένες σε σχέση με αυτές της Επιτροπής Ανταγωνισμού και συνεπώς σε σχέση με το ν.703/77. Και είχατε επικαλεσθεί μια απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, την απόφαση 276/03. Τη διαβάσαμε και είδαμε ότι αυτά που λέτε και που γράφει και η εισηγητική σας έκθεση, τα υποστηρίζει η μειοψηφία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Η πλειοψηφία δεν λέει αυτά τα πράγματα. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, αν τα πράγματα είναι πέρα από την εισηγητική έκθεση άλλα και έχετε την ανάγκη να κάνετε αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση περί καταργήσεως -και εδώ χαλάτε, δεν δημιουργείτε- το ζήτημά μας δεν είναι πού θα πάνε οι αρμοδιότητες που είχε η ΡΑΘΕ, αν πηγαίνουν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού ή αν επιστρέφουν στο Υπουργείο Εθνικής Ναυτιλίας, στην κεντρική διοίκηση.

Το πρόβλημά μας είναι ότι η προστασία του υγιούς ανταγωνισμού στο χώρο των θαλάσσιων μεταφορών, αλλά και του καταναλωτή, ο οποίος αγοράζει εισιτήρια, αποτελούν δημόσια αγαθά και επομένως θα πρέπει να προστατευθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Τι είναι αυτό που σας κάνει και εδώ να λέτε, επειδή υπάρχει κάπου ένα πρόβλημα «καταργώ ένα θεσμό αλλά δεν τον βελτιώνω»;

Και ως προς αυτά όλα εμείς απαντήσεις δεν πήραμε, όπως τουλάχιστον τις περιμέναμε, δηλαδή απαντήσεις επαρκείς.

Τέλος, κλείνω με το εξής: Δικαστήρια, αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι. Ένοπλες Δυνάμεις, καταργήθηκε η θητεία των Αρχηγών των Επιτελείων. ΠεΣΥΠ, νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Υγείας προ εβδομάδων, σήμερα δημόσια διοίκηση, εκπαίδευση, ερευνητικά ινστιτούτα του Υπουργείου Ανάπτυξης. Ως προς αυτά τα τελευταία, σας λέω, αλήθεια, πολλοί άνθρωποι έχουν ανησυχήσει. Μας τηλεφωνούν, να ρωτήσουν αν παύονται. Μας ρωτούν αν καταργούνται οι περιπτώσεις των διοικήσεων των ερευνητικών ιδρυμάτων που έχουν καθοριστεί με πάρα πολύ διεξοδικό τρόπο και λεπτομερείς, νομοθετικά προβλεπόμενες, διαδικασίες. Τους ανακοινώνουμε πως ναι. Και εκεί έχετε κάνει τις δικές σας παρεμβάσεις. Παύετε ανθρώπους. Το κράτος εάλω.

Αναρωτιέμαι. Αυτή η προϋπόθεση είναι αρκετή και ικανή να φέρει καλύτερη διοίκηση στον τόπο; Θα αποδειχθεί τις επόμενες εβδομάδες πως όχι. Τότε, όπως σας είπε, κύριε Υπουργέ και κάποιος συνάδελφος, νομίζω ο κ. Όθωνας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η αποκλειστική ευθύνη για ό,τι γίνεται σε πολιτικό επίπεδο και σε επίπεδο διοίκησης είναι δική σας. Δεν έχετε πια το παραμικρό άλλοθι από σήμερα. Προσπαθήσαμε να ανεβάσουμε τους τόνους, να κάνουμε ονομαστικές ψηφοφορίες για να αναλάβει κάθε συνάδελφος της Συμπολίτευσης τις ευθύνες του. Όλα αυτά, τελείωσαν, κύριε Υπουργέ. Από αύριο το πρωί, η σκληρή πραγματικότητα είναι στα χέρια σας, δίχως να διαθέτετε διοίκηση που έχει νομιμοποιημένη στα μάτια των υπαλλήλων που εργάζονται εκεί, ιεραρχία. Δικό σας το μαχαίρι, δικό σας το πεπόνι. Ελπίζω όλοι εμείς της Αντιπολίτευσης να έχουμε άδικο, ελπίζω να έχετε εσείς δίκιο, γιατί ο τελικός δέκτης της κακοδιοίκησης, δεν είμαστε εμείς. Είναι ο Έλληνας πολίτης και η πατρίδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το μισό λεπτό, έγινε πενταπλάσιος χρόνος. Επομένως μπορούμε να μιλάμε για «Λοβέρδείο» χρόνο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από μια μακρά διαδικασία, φθάνουμε στο τέλος της ψήφισης αυτού του σχεδίου νόμου. Ανήκω σ' εκείνους που το έλεγαν από τον καιρό που ήμουν αντιπολίτευση, το επαναλαμβάνω με μεγαλύτερη έμφαση και τώρα, που είμαι στην Κυβέρνηση:

Τα νομοσχέδια δεν κρίνονται ούτε με τις προθέσεις που κάποιοι τους αποδίδουν, ούτε με φιλοδοξίες που οι Υπουργοί εκφράζουν. Αλλά κρίνονται από την εφαρμογή τους. Και το τόνισα από την πρώτη στιγμή. Περιμένετε να δείτε. Περιμένετε πριν βγάλετε συμπεράσματα, πριν κάνετε τη δική προθέσεων, να δείτε τα αποτελέσματα αυτής της εφαρμογής.

Είναι εύκολο να κάνεις κριτική, είναι εύκολο να μιλάς για άλωση του κράτους, αλλά είναι πολύ δύσκολο, όταν έρχεται η ώρα, να αποδέχεσαι ότι άλλες ήταν οι προθέσεις εκείνων που νομοθετούσαν.

Εγώ σας λέω ότι θα φέρω εδώ όλα τα στοιχεία σε ό,τι αφορά τις κρίσεις, για να τα δείτε. Και τότε, μπορείτε να κρίνετε.

Άκουσα για πολλά. Άκουσα την τελευταία φράση του κ. Λοβέρδου. Κατά τη γνώμη του από αύριο το πρωί, «το κράτος εάλω». Τώρα, από ποιους; Αυτό μόνο ο κ. Λοβέρδος μπορεί να μας το πει. Εάλω ίσως η λογική και η κριτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε ό,τι αφορά το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Πάντως εμείς, το τόνισα, δεν έχουμε κανένα σκοπό να ιδρύσουμε κανένα κομματικό κράτος. Είναι αστείο να μιλά κανείς το 2004 για κομματικά κράτη από πλευράς μιας παράταξης που απέδειξε διαχρονικά ότι αυτή η λογική δεν την διέπει ποτέ. Αλλά δεν θέλω να μείνω σ' αυτό. Θέλω να τονίσω τούτο σαν αρχή βασική με την οποία θα πορευόμαστε, ως Κυβέρνηση από δω και πέρα.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι απόλυτα ειλικρινές αυτό που τόνισα. Εξελέγην για να εφαρμόσουμε ένα πρόγραμμα. Στο πρόγραμμά μας ρητώς είπαμε ότι οι γενικοί διευθυντές και οι διευθυντές, θα είναι επί θητεία, με μόνο στόχο ότι να υπάρχουν

κίνητρα για τους υπαλλήλους. Τα οριστικά κριτήρια, σε ό,τι αφορά την κρίση των υπαλλήλων, καθώς επίσης και η οριστική διαμόρφωση της ιεραρχίας θα γίνουν μέσα από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον Υπαλληλικό Κώδικα που θα ολοκληρωθεί σε λίγους μήνες.

Εάν όμως περιμέναμε να γίνουν όλες αυτές οι αλλαγές, πρώτα να τελειώσουμε με τον κώδικα, να εφαρμοσθεί ο κώδικας σε ό,τι αφορά τα κριτήρια αξιολόγησης του υπαλλήλου που θα είναι η στοχοθεσία και μετά να φτάσουμε σε αυτές τις αλλαγές, τότε αυτή η Κυβέρνηση θα έπρεπε να οδηγηθεί στα μέσα της θητείας της για να μπορέσει να αρχίσει να παράγει διοικητικό έργο και να δώσει κίνητρα στους υπαλλήλους. Το αντιλαμβάνεστε ότι κάτι τέτοιο θα ήταν αδιανόητο. Και κάτι άλλο, σας το είπα και πάλι. Εμείς δεν κρύψαμε ποτέ τίποτε. Το είπαμε οκτώ ολόκληρους μήνες πριν από τις εκλογές. Και το ερώτημα είναι γιατί δεν υπήρξε μία αντίδραση από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ την εποχή εκείνη, αφού ήξερε ότι αυτός ήταν προγραμματικός μας λόγος, προγραμματική μας θέση. Αντιθέτως, εσείς, κύριοι συνάδελφοι, το 1981 αλλά κυρίως το 1994, όταν επιχειρήσατε αντίστοιχες αλλαγές -όχι ακριβώς τις ίδιες, γιατί εμείς κάνουμε σημαντικές αλλαγές στο καθεστώς της εποχής εκείνης επί τα βελτίω- τις κρύψατε επιμελώς από τον ελληνικό λαό. Στο πρόγραμμά σας δεν υπήρχε τίποτε απολύτως. Εμείς ευχαρίστως είπαμε τι θα κάνουμε. Ούτε έναν δεν αμφινιδιάσαμε. Σε κανέναν δεν είπαμε ψέματα. Είπαμε πλήρη την αλήθεια και εφαρμόζουμε το πρόγραμμά μας. Και σε ό,τι αφορά την εξέλιξη της ιεραρχίας και τα κριτήρια, η οριστική τους διαμόρφωση θα γίνει μέσα από διάλογο και τα αποτελέσματα και αυτών των κρίσεων σ' αυτήν τη μεταβατική περίοδο, εδώ είμαστε για να τα δείτε. Θα είναι κριτήρια και κρίσεις που δεν έχουν καμία σχέση με αυτό που εσείς υποστηρίζετε ή υπολογίζετε.

Το επαναλαμβάνω χωρίς να κουράσω. Το κομματικό κράτος που εσείς εγκαθιδρύσατε και το ξέρετε, δεν σας ωφέλησε σε τίποτε και έβλαψε τον τόπο. Εμείς ούτε τον τόπο θέλουμε να βλάψουμε ούτε να ακολουθήσουμε το παράδειγμά σας.

Άκουσα με πολλή περίσκεψη αυτά που είπε ο κ. Ζγουρίδης, σχετικά με την συνταγματική κατοχύρωση συγκεκριμένων ρυθμίσεων, οι οποίες έχουν παγιωθεί στη συνείδηση της διοικητικής μας ζωής, που αποτελούν απόσταγμα μιας ιστορικής μνήμης στο χώρο της διοικητικής μας πραγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανήκουμε στις πολιτείες εκείνες που οι συνταγματικές τους διατάξεις για τη Δημόσια Διοίκηση είναι από τις πιο πολυτελείς. Σπάνια θα δείτε συντάγματα που έχουν τόσο πολυτελείς διατάξεις για τη Δημόσια Διοίκηση. Και πρέπει να σας πω ότι όσο περισσότερο αισθανόμαστε την ανάγκη να βάλουμε στο Σύνταγμα κάτι, τόσο πρέπει να προβληματιζόμαστε. Θεωρώ ότι οι διατάξεις που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή στο Σύνταγμα είναι υπερεπαρκείς για να δώσουν τις εγγυήσεις εκείνες για το μέλλον, οι οποίες θα οδηγήσουν σε μία συνέχεια της Δημόσιας Διοίκησης.

Εκείνο που πρέπει να κάνουμε είναι να θεσπισθεί ένας Υπαλληλικός Κώδικας με συναίνεση, μέσα από τον οποίο μία γενιά υπαλλήλων θα μπει και θα εξελιχθεί ώστε να δημιουργηθεί συνείδηση σχετικά με την αξιοκρατία και τη συνέχεια της Δημόσιας Διοίκησης. Και αυτός είναι ο στόχος να ξεκινήσουμε. Και λέω να ξεκινήσουμε, γιατί δεν έχουμε καμία αίσθηση αιωνιότητας. Ξέρουμε ότι οι Υπουργοί έρχονται και παρέρχονται, όπως και οι κυβερνήσεις έρχονται και παρέρχονται. Το ζήτημα είναι να θέσεις τις βάσεις ώστε να μπορέσει να υπάρξει συνέχεια. Και γι' αυτό θα κριθούμε άλλωστε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και στις αίθουσες των επιτροπών μιλώντας γι' αυτά τα πράγματα αλλά και κάνοντας πράξη αυτά τα πράγματα. Αλλά θα το δούμε στην πορεία.

Ακούστηκε το ζήτημα το οποίο αφορά το γιατί μπήκε σ' αυτό το σχέδιο νόμου το θέμα το οποίο αφορά και τη διοίκηση της εκπαίδευσης. Πρώτα-πρώτα σε τίποτε δεν φαλκιδεύει τον εθνικό διάλογο για την παιδεία, που είναι γενικός διάλογος, το σύνολο των ρυθμίσεων που μπηκαν εδώ. Αυτές είναι ρυθμίσεις που αφορούν τη διοίκηση της παιδείας και είναι εύλογο να εντάσσονται στο πλαίσιο ενός νόμου που αφορά τη μεταρρύθ-

μιση ενός διοικητικού συστήματος. Σε τίποτε δεν φαλκιδεύει το διάλογο που θα γίνει, γιατί ορίζεται ρητά ότι οι διατάξεις αυτές είναι μεταβατικές. Στο δε ερώτημα το οποίο ετέθη, μα, γιατί παραδείγματος χάριν σε ό,τι αφορά τους περιφερειακούς διευθυντές, που είναι μετακλητοί, δεν τους ζητήσατε τις παρατήσεις τους, θα ήθελα να πω κάτι που δεν το είδαν οι συνάδελφοι οι οποίοι κοίταξαν παραδείγματος χάριν την εισηγητική έκθεση. Μα, το μεγάλο ζήτημα είναι ότι όλες αυτές οι διαδικασίες είχαν γίνει με συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία αποδείχθηκαν στην πορεία, και καθ' ομολογίαν των αρμόδιων συνδικαλιστικών φορέων, στεγνά και στυγνά κομματικά. Και θα παρατηρήσετε ότι και αν ακόμη παραιτούντο εκείνοι οι οποίοι είχαν ορισθεί ως μετακλητοί, υπάρχει ο τριετής πίνακας επιλογής για τις κενές θέσεις, ο οποίος παρέμενε εν ισχύ. Τι να τον κάνεις αυτόν; Δηλαδή απλώς και μόνο θα ανακυκλώσεις τον κομματισμό; Τα κριτήρια που μπαίνουν εδώ είναι κριτήρια τα οποία είναι αξιολογικά. Και σας είπα, θα κριθούμε στην πορεία. Θα δείτε ποιες θα είναι οι κρίσεις που έγιναν και ποιες είναι οι κρίσεις που θα γίνουν.

Άκουσα επίσης για το θέμα του πόσο λίγες ήταν οι περιπτώσεις όπου η συνέντευξη -υποτίθεται- έπαιξε ρόλο σε σχέση με τα υπόλοιπα κριτήρια και είπαν 20%. Μα, διανοήθηκε κανείς το πόσο είναι το 20% στο σύνολο των κρίσεων που έγιναν και αν αυτό το 20% ήταν η κρίσιμη μάζα των ανθρώπων που επελέγησαν για την κορυφή της ιεραρχίας; Αυτό ήταν στο σύνολο των ανθρώπων, οι οποίοι αξιολογήθηκαν. Πώς είδαν όμως αυτό το 20%, που στελέχωσε στη συνέχεια τις διάφορες υπηρεσίες;

Άκουσα να γίνεται λόγος για το θέμα της ΡΑΘΕ. Οφείλω να ομολογήσω και κάτι: Εγώ θέλω να ευχαριστήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, μου επιτρέπετε; Να δοθεί χρόνος, γιατί θέλουν και οι συνάδελφοι να μιλήσουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα -και τον ευχαριστώ θερμά- τον κ. Ρήγα και την εξαιρετική ανάλυση που έκανε. Μπορεί να μην πιστεύω και να μη συμφωνώ με αυτά που είπε για τη ΡΑΘΕ, αλλά ήταν ένας κοινωνο-λογικός λόγος από ένα νέο συνάδελφο που με εντυπίασε για το ύφος αλλά ταυτόχρονα για το επίπεδο της κριτικής του και των επιχειρημάτων που εξέθεσε για τη ΡΑΘΕ. Δεν ήταν εδώ όταν πρωτομιλήσαμε για να του εξηγήσω ότι η λογική της δημιουργίας της ΡΑΘΕ, που από πλευράς αρμοδιοτήτων φαίνεται να χρίσται, ήταν η εξής:

Ένα σωστά οργανωμένο κράτος πρέπει να έχει μία ενιαία Επιτροπή Ανταγωνισμού που να μπορεί να καλύψει όλα τα θέματα ανταγωνισμού για να υπάρχει και ενότητα σε ό,τι αφορά την κρίση της. Επειδή όμως η Επιτροπή Ανταγωνισμού επί των ημερών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ αφέθηκε στην τύχη της, όπως και πολλές άλλες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, γι' αυτόν το λόγο βρέθηκε η «λύση». Όπως με το ΑΣΕΠ: Δεν πάει καλά το ΑΣΕΠ; Αντί να το ενισχύσουμε, του αφαιρούμε αρμοδιότητες. Έτσι και με την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Δεν πάει καλά η Επιτροπή Ανταγωνισμού; Αντί να την ενισχύσουμε, φτιάχνουμε τη ΡΑΘΕ. Έχουμε ακριβώς αντίθετη λογική. Πρέπει να υπάρχει ενιαία Επιτροπή ανταγωνισμού με ενιαία κριτήρια και ενιαία δράση. Γιατί ο ανταγωνισμός είναι ένα ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπισθεί με ενιαίο τρόπο. Ο υγιής ανταγωνισμός προϋποθέτει ενιαία κριτήρια.

Ακούω να λέγεται από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ ότι δεν λειτουργεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Εδώ είμαστε να την ενισχύσουμε και να τη φτιάξουμε ως πραγματικά ανεξάρτητη διοικητική αρχή που ανταποκρίνεται στα καθήκοντά της. Και τότε θα μπορεί να ανταποκριθεί και στα καθήκοντα που αφορούν τη ΡΑΘΕ. Εμείς δεν παίρνουμε σαν δεδομένο ότι δεν πάει καλά η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Παίρνουμε σαν δεδομένο ότι πρέπει να πάει καλά. Εσείς ξεκινήσατε από τη λογική: «Δεν πάει καλά; Δεν την ενισχύω, φτιάχνω κάτι άλλο. Σπάω τους θεσμούς». Αυτή η πολυδιάσπαση κάνει κακό.

Πώθησε ο κ. Λοβέρδος για την ΕΕΤΑΑ.

Η ΕΕΤΑΑ ξέρετε, κύριε Λοβέρδο, ως Ελληνική Εταιρεία Τοπι-

κής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης δεν ανήκει κατά πλειοψηφία -γιατί είναι πολυμετοχική εταιρεία- στο δημόσιο. Συμμετέχουν σ' αυτή παραδείγματος χάριν η ΚΕΔΚΕ, η ΕΝΑΕ. Είναι ένας θεσμός σημαντικός, στον οποίο μετέχουν οι αυτοδιοικητικοί θεσμοί. Άλλες εταιρείες, που δεν έχουν αυτήν τη σύνθεση, που λειτουργούν με καθαρά ιδιωτικά κριτήρια, είναι εταιρείες τις οποίες δεν μπορεί να ενισχύει εξ ίσου το κράτος, τη στιγμή κατά την οποία υπάρχει η ΕΕΤΑΑ, μέσα στην οποία κύριοι μέτοχοι είναι η ΚΕΔΚΕ και η ΕΝΑΕ. Και βεβαίως είναι λογικό το κράτος, θέλοντας να ενισχύσει τους αυτοδιοικητικούς θεσμούς, να ενισχύει πρωτίστως την ΕΕΤΑΑ.

Δεν αποκλείει -και δεν θα μπορούσε να αποκλείσει- και τη δημιουργία και άλλων. Ο λόγος όμως που ενισχύουμε μόνο την ΕΕΤΑΑ είναι ακριβώς για να ενισχυθεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία εργάζεται σε σημαντικό βαθμό με την ΕΕΤΑΑ, ιδίως σε αναπτυξιακά προγράμματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Άρα, αυτό δεν αποκλείεται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Σε καμία περίπτωση. Η βοήθεια όμως προς την ΕΕΤΑΑ γίνεται τώρα διότι το κύριο μέρος των προγραμμάτων ανάπτυξης γίνεται μέσω της ΕΕΤΑΑ που -το τονίζω- δεν ελέγχεται μετοχικά από το κράτος κατά πλειοψηφία. Το 51% δεν ανήκει -αν δείτε τη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου- σε φορείς που ελέγχονται ευθέως από το κράτος. Επομένως χρειάζεται μία συνεννόηση, όπως κάναμε και τώρα, για να αλλάξει το διοικητικό συμβούλιο.

Μία τελευταία λέξη σχετικά με το θέμα των ΚΕΠ, για το οποίο πολλά ελέγχθηκαν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Για τη συμμετοχή των γυναικών στα υπηρεσιακά συμβούλια.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Λοβέρδο, το τόνισα και από την αρχή και ίσως ξεκινήσαμε και άσχημα που δέχθηκα κι εγώ και για το θέμα του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης, ενώ ισχύουν οι πάγιες διατάξεις, να βάλουμε ειδικές ρυθμίσεις. Το τονίζω: η ρύθμιση η πάγια, σύμφωνα με την οποία αν ένα ορισμένο ποσοστό πρέπει να συντίθεται από γυναίκες -γενική διάταξη- είναι αυτονόητο ότι ισχύει. Φοβάμαι ότι εάν κάναμε το αντίστροφο και το επιβεβαιώναμε, κάθε φορά, θα έπρεπε να επιβεβαιώνουμε το γενικό κανόνα και θα ήταν άσχημο ερμηνευτικά. Το τονίζω όμως για να μείνει στα Πρακτικά ότι είναι αυτονόητο ότι ισχύουν αυτές οι διατάξεις.

Για το θέμα των ΚΕΠ: Στόχος μας είναι και να ενισχυθούν και οικονομικά να γίνουν εύρωστα και να δημιουργηθούν οργανικές θέσεις, η πλήρωση των οποίων θα γίνει μέσω ΑΣΕΠ. Ως τότε όμως πρέπει να γίνει αυτή η ρύθμιση για να μπορέσουν να πληρωθούν οι άνθρωποι που είναι εκεί και να λειτουργήσουν. Διότι οι προκατοχοί μας στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης δεν είχαν κάνει ούτε τη στοιχειώδη επικαιροποίηση του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ», που έπρεπε να είχε τελειώσει, κύριε Λοβέρδο, το Φεβρουάριο. Έπρεπε ο κ. Σκανδαλίδης -δεν κάνω κριτική, αυτή είναι η αλήθεια- να είχε τελειώσει την επικαιροποίηση ως το τέλος Φεβρουαρίου του 2004. Δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα με αποτέλεσμα τον Ελεγκτικό Συνέδριο να έρχεται και να μην εγκρίνει τις δαπάνες, γιατί δεν ήταν δαπάνες συμβατές με το πρόγραμμα αυτό.

Το αποτέλεσμα είναι ότι αναγκάζομαστε να βρίσκουμε «μπάπας» για να χρηματοδοτούνται τα ΚΕΠ. Αυτό προσπαθεί να κάνει αυτή η ρύθμιση.

Και κάτι άλλο, γιατί πρέπει να διορθώσω κάτι που είπα προηγουμένως και το οποίο πρέπει να συμπληρώσω, επειδή ελέγχθη κάτι για τους συμβασιούχους. Οι τρεις αποφάσεις του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων.....

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Τριπόλεως είναι, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ναι, Τριπόλεως. Αυτές είναι αποφάσεις οριστικές, δεν είναι αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων, οι οποίες όμως, κύριε και κύριοι συνάδελφοι, εκδικάστηκαν στις 23 Απριλίου και η απόφαση εκδόθηκε στις 9 Ιουλίου. Δεν αφορούν καθόλου το διάταγμα το οποίο εκδόθηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών και δεν θα μπορούσαν να το

αφορούν. Εάν την διαβάσετε -βεβαίως δεν είναι εδώ ο κ. Ρόβλιας, αλλά εσείς, κύριε Λοβέρδο, ως έγκριτος καθηγητής και όλοι οι άλλοι συνάδελφοι- θα δείτε ότι αποτελεί ένα μνημείο κριτικής κατά του διατάγματος Ρέππα - Σκανδαλίδη. Διότι αποδεικνύει την πλήρη ανεπάρκεια, την αντίθεσή του με το Κοινοτικό Δίκαιο και δεν έχει να κάνει σε τίποτα με το διάταγμα το οποίο εκδόθηκε. Ούτε μπορούσε να γίνει, διότι δεν είχε εκδοθεί την εποχή εκείνη το διάταγμα αυτό. Δεν μπορεί, λοιπόν, να μου αναφέρεται σαν κριτική εδώ μέσα η απόφαση αυτή δήθεν για το διάταγμα το οποίο εκδόθηκε.

Θα πρέπει λοιπόν να δείτε ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, εκδόθηκαν δικαστικές αποφάσεις οριστικές ή αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων. Ήταν αποφάσεις που αποδεικνύουν την ανεπάρκεια του συστήματος το οποίο διαμορφώθηκε προηγουμένως και την ανάγκη που υπήρχε να λυθεί το ζήτημα αυτό. Και αυτό θα κριθεί. Θα έρθουμε να τα πούμε, αλλά προς το παρόν μην επιχειρείτε κριτική ενός διατάγματος που δεν έχει ακόμα αυτήν τη στιγμή κριθεί από τα δικαστήρια και να λέμε την αλήθεια. Είναι ένα ακόμα δείγμα του πόσο πρόχειρα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με το διάταγμα 81/2003, πήγε να αντιμετωπίσει ένα ζήτημα το οποίο όχι μόνο δεν το αντιμετώπισε αλλά το διαιώνισε για να έχει μεγαλύτερες διαστάσεις, όπως ακριβώς το βρήκαμε εμείς.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 12 έως 20 και εισερχόμεθα στην ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 12 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 13 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 14 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 15 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 16 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 17 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 18 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 το οποίο αναριθμείται ως άρθρο 20;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 19 γίνεται δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία και αναριθμείται ως άρθρο 20.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό και το οποίο αναριθμείται ως άρθρο 19;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως και αναριθμείται ως άρθρο 19.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης «Ρυθμίσεις του συστήματος προσλήψεων και θεμάτων δημόσιας διοίκησης» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 13 Ιουλίου 2004, της Τετάρτης 14 Ιουλίου 2004, της Πέμπτης 15 Ιουλίου 2004 και Παρασκευής 16 Ιουλίου 2004 και ερωτάται το Τμήμα εάν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 13 Ιουλίου 2004, της Τετάρτης 14 Ιουλίου 2004, της Πέμπτης 15 Ιουλίου 2004 και Παρασκευής 16 Ιουλίου 2004 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 10.39' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Τετάρτη 28 Ιουλίου 2004 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

